

ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน
ที่กระทำความผิด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน
ที่กระทำความผิด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2553

จิราภรณ์ พวงเขียว. (2553). *ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด*. ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภรณ์นิยม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกา ตันสกุล.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป สภาพภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์อันเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรม โดยทำการศึกษาข้อมูลจากปีงบประมาณ 2551 จากกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน 110 ตัวอย่างผู้ปกครองหรือญาติ 110 ตัวอย่างและผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรม 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรูณา บ้านอุเบกขา บ้านมุขิตาและบ้านปราณี จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 87.3 อายุเฉลี่ย เท่ากับ 18.45 ปี ระยะเวลาการฝึกและอบรมเฉลี่ย 2.49 ปี สำหรับต้นทุนเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตลอดระยะเวลาการฝึกและอบรม จำแนกตามจำนวนปีที่มีการฝึกและอบรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรม มีระยะเวลาการฝึกและอบรม ตั้งแต่ 1-8 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เฉลี่ยเท่ากับ 1,721,089 บาทต่อคน ประกอบด้วยต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 65.7 และต้นทุนส่วนบุคคล 34.3 โดยที่เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมต่างๆ จำนวน 6 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยสูงที่สุด เท่ากับ 3,837,286 บาทต่อคน เมื่อพิจารณาจำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากเด็กเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,301,761 บาทต่อคน โดยศูนย์ฝึกบ้านมุขิตา มีต้นทุนต่อหน่วยสูงที่สุด เท่ากับ 2,157,150 บาทต่อคน รองลงมา ศูนย์ฝึกบ้านปราณี เท่ากับ 1,240,672 บาทต่อคน ศูนย์ฝึกบ้านอุเบกขา เท่ากับ 1,148,220 บาทต่อคน และศูนย์ฝึกบ้านกรูณา เท่ากับ 661,001 บาทต่อคน นอกจากนี้หากพิจารณาด้านทุนเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นเฉพาะปีงบประมาณ 2551 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนมีต้นทุนต่อหน่วยเฉลี่ยเท่ากับ 310,420 บาทต่อคนต่อปี โดยที่เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม 6 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยมากที่สุด เท่ากับ 533,163 บาทต่อคนต่อปี หากพิจารณาจำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่างๆมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เฉลี่ย เท่ากับ 446,089 บาทต่อคนต่อปี โดยที่ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมุขิตา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วย มากที่สุด เท่ากับ 679,492 บาทต่อคน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 79.7

สภาพปัญหาที่มีการเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ อาทิเช่น พฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปัญหาที่เกิดจากโครงสร้างการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรม ปัญหาที่เกิดจากครอบครัวและปัญหาจากสภาพแวดล้อมและการยอมรับของสังคม ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีการกระทำความผิด แนวทางการแก้ปัญหาในเบื้องต้นควรมีการปลูกฝังพฤติกรรมที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ส่งเสริมความรักความเอาใจในครอบครัวและสังคมควรเปิดใจยอมรับให้เด็กได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดี เช่น ให้โอกาสในการเข้าทำงาน หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนควรมีการสร้างเครือข่ายให้การร่วมมือในการแก้ปัญหาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานให้ตรงกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน เช่น ด้านบุคลากรและงบประมาณ

AN ECONOMICS COST OF CORRECTIONAL PROGRAM
JUVENILES DELINQUENCY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Human Development Economics
at Srinakharinwirot University
May 2010

Jiraporn Pungkiew. (2010). *An Economics Cost of Correctional Program Juveniles Delinquency*. Master thesis, M.Econ. (Human Development Economics).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Assoc. Prof. Dr. Aotip Ratniyom, Assist. Prof. Nattaka Tunsakul.

The purpose of this research were 1) to study socio-economics status of juveniles delinquency 2) to analysis economics cost of correctional program juveniles delinquency 3) to study situation, problems and the method to correctional of Training and Rehabilitation Center. The primary and secondary data were collected. In-depth personal interview with 4 Director of Training and Rehabilitation Center is Ban Kaluna, Ban U-bekka, Ban Mutita and Ban Pranee. Surveys of 110 juveniles delinquency who were given judgment by the court to be trained for correction and rehabilitation, 110 juveniles delinquency's parents and secondary source from Department of Juvenile Observation and Protection. The research result were as follow: The juveniles delinquency is male, 87.3 % had age on the average to 18.45 years old. The time of imprisonment on the average is 2.49 years. The study result of economics cost of correctional program of juvenile delinquency that had time 1-8 years showed that economics cost average is 1,721,089 baht/person, that comprised with government cost is 65.7% and private cost is 34.3%. Mutita Training and Rehabilitation Centre was highest economics cost is 2,157,150 baht /person. An economic cost especial 2551 fiscal year showed that juvenile had economics cost is 310,420 baht/person/year and the juvenile delinquency attended training 6 years is highest economics cost 533,163 bath/person/year. If divide for training center showed that economic average cost is 446,089 baht/person/year. Mutita Training is highest economics cost is 679,492 baht/person/year, the government cost is 79.7%

The several major problem stood out significantly for the behavior of juvenile, structure operating of Juvenile Training and Rehabilitation Center, family and the social surrounding The method of correctional is suggestion for good conscious that had the responsibility oneself and the social and the government are support to improve working condition such as , personnel and the budget .

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

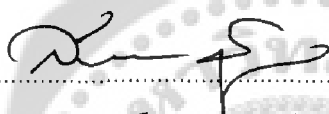
ของ

จิราภรณ์ พวงเขียว

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

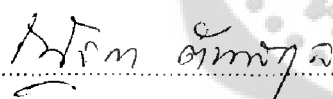
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถิพย์ ราชวรนิยม)

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

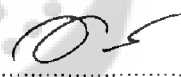
..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

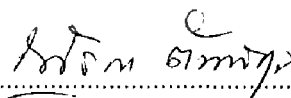
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล)

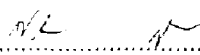
..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถิพย์ ราชวรนิยม)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.อรรถิพย์ ราษฎร์นิยม ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้สละเวลาในการสอบปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ตลอดจนคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัยตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ อย่างดีมาโดยตลอด

นอกจากนี้บุคคลที่มีส่วนสำคัญให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากนายธวัชชัย ไทยเขียว อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่จากกรมที่ได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้เข้าพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล เจ้าหน้าที่สถานพินิจฯ กรุงเทพมหานครที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูลในการทำวิจัย ตลอดจนผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านอุเบกขา บ้านมุกดา และบ้านปรานีซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล และที่สำคัญที่สุดปริญญานิพนธ์นี้จะสำเร็จลงไม่ได้เลยหากไม่ได้รับความร่วมมือจากเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองที่ยินดีให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษานี้

ท้ายสุดผู้วิจัยกราบขอขอบคุณ ครอบครัว ญาติ และเพื่อนเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังกายช่วยเหลือมาโดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

จิราภรณ์ พวงเขียว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	8
นิยามศัพท์	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนในทางเศรษฐศาสตร์	13
กระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	19
หลักการและแนวคิดการฝึกอบรมวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน.....	38
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	44
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ข้อมูลทั่วไปสภาพภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	
ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด	62
ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชน.....	82
วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของภาครัฐอันเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยน	
พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	87
ปัญหาการดำเนินงานและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน...	100
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	103
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	103
สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	113
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	119
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดจำแนกตามเขตจังหวัด ตั้งแต่ปี 2549-2551.....	2
2	จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาคัดสินปี 2551 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่งศาล.....	4
3	จำนวนเงินงบประมาณจำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในปี 2548-2552.....	5
4	สรุปการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์.....	41
5	สรุปการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องด้านการกระทำความผิดของเด็ก และเยาวชน.....	43
6	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับคำตัดสินให้เข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึก และอบรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดย เฉลี่ยต่อปี ในช่วงปีงบประมาณ 2551.....	44
7	จำนวนผู้ปกครอง ญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยเฉลี่ยในช่วงปีงบประมาณ.....	45
8	จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	46
9	รายละเอียดของข้อมูลสถิติ.....	48
10	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดโดยเฉลี่ย จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	49
11	จำนวนและร้อยละของปีปัจจุบันของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	50
12	จำนวนและร้อยละของปีในโอกาสของการฝึกอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและ อบรม.....	51
13	อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ประจำปี 2551.....	57
14	จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถิติทางด้านสังคมของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	64

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
15 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม	68
16 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและ สังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	70
17 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	74
18 จำนวนและร้อยละของการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชนของผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	78
19 จำนวนและร้อยละของหน่วยวิชาที่เด็กและเยาวชนเลือกเข้ารับการฝึกและอบรม.....	80
20 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติจำแนกตามศูนย์ฝึกและ อบรม.....	82
21 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ตลอดระยะเวลาการฝึกและอบรม จำแนกตามระยะเวลาการฝึกอบรม.....	88
22 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ตลอดระยะเวลาการฝึกและอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	91
23 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามระยะเวลาการฝึกและอบรม.....	94
24 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม.....	97
25 สรุปสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของศูนย์ฝึกและอบรม.....	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกต้นทุน.....	11
2 หลักการประเมินต้นทุน	12
3 องค์ประกอบต้นทุนของการแก้ไขพฤติกรรม	18
4 ขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	21
5 โครงสร้างการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศูนย์ ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน.....	24
6 โครงสร้างการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ เยาวชน.....	27
7 การขั้นตอนการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชน.....	30
8 มูลค่าของค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กเยาวชน ผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามปีที่มีการฝึกและอบรม.....	112
9 มูลค่าของที่ดินในช่วงปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึก.....	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กและเยาวชนเป็นทุนมนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังคำกล่าวที่ว่า “เยาวชน คือ อนาคตของชาติ” แต่ในปัจจุบัน เยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติมีแสดงพฤติกรรมที่กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ ซึ่งทำให้ปัญหาของเด็กและเยาวชนกลายเป็นปัญหาต่อสังคมที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรงของสังคม ส่วนหนึ่งมาจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจซึ่งการที่ภาครัฐมุ่งเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตจะเห็นได้ชัดเจนจากการใช้ชีวิตของประชาชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร การที่กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของธุรกิจ การค้า การลงทุนของประเทศก่อให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัวโดยที่การทำงานที่มีแข่งขันกัน ก่อให้เกิดการลดทอนเวลาและคุณค่าของการใช้ชีวิตร่วมกันในครอบครัว ทำให้เกิดสังคมบริโภคนิยมที่เข้ามาพร้อมกับวิถีชีวิตแบบคนเมือง ที่มุ่งให้คนในสังคมตอบสนองความต้องการทางวัตถุมากกว่าจิตใจ มีการดำรงชีวิตที่แบบใคร่เดียวมากขึ้นขนาดของครอบครัวเล็กลง เด็กและเยาวชนได้รับการเลี้ยงดูจากบุคคลภายนอกและได้รับการผลักดันให้เข้าสู่ระบบการเรียนก่อนเวลาอันเหมาะสมซึ่งแสดงถึงบทบาทของครอบครัวที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูบุตรลดน้อยลงไป ครอบครัวมีการขัดแย้งกันมากขึ้นมีการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาส่งผลให้คู่สามีภรรยาเกิดการแยกทางหย่าร้างเพิ่มจำนวน ความเป็นบิดาหรือมารดาที่เลี้ยงลูกโดยลำพังคนเดียวมากขึ้นบวกกับความเครียดในฐานะของผู้หาเลี้ยงที่ต้องรับภาระโดยลำพัง ทำให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสภาพที่ในสภาพที่โดดเดี่ยวกำลังเผชิญปัญหา อีกลักษณะหนึ่ง คือ ขาดผู้ใหญ่คอยตักเตือน อบรมสั่งสอนทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การเรียนรู้จากเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งยังไม่มีความรู้สึกรู้สึกผิดในทางที่ไม่ถูกต้อง ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ๆ ภายใต้กระแสของยุคโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลกของการสื่อสารและข้อมูลที่แคบลง เด็กและเยาวชนมีการบริโภคสื่อที่ไม่มีคุณภาพ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงเกมส์ต่างๆ ที่สื่อถึงความรุนแรงหรือความไม่เหมาะสมทางเพศ รวมถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ไม่เหมาะสม เช่น แบบอย่างที่ไม่เหมาะสมของผู้ใหญ่ การเพิ่มขึ้นของแหล่งอบายมุข การแพร่ระบาดของยาเสพติดและการลอกเลียนวัฒนธรรมต่างประเทศของเด็กและเยาวชนหลังไหลเข้ามาซึ่งจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว มีผลต่อการยั่วยัจิตใจของเด็กและเยาวชนเกิดการกระทำผิดโดยไม่เจตนาหรือเพราะความไม่รู้ ไม่สามารถยับยั้งชั่งใจ และขาดทักษะในการเผชิญหน้า กับปัญหาในทางเลือกอื่น ๆ (นวลตา อาภาศัพท์กุล, 2545) ซึ่ง

เป็นสาเหตุเริ่มต้นที่จะชักนำเด็กและเยาวชนไปสู่ปัญหาอื่นๆ อาทิเช่น ปัญหาการใช้ยาเสพติด ปัญหาการทะเลาะวิวาท และปัญหาความรุนแรงทางร่างกาย ทรัพย์สินและเพศ ฯลฯ

ปัญหาเหล่านี้ จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนทุกฝ่ายของสังคมจะต้องให้ความสำคัญและร่วมกันพิจารณาหาทางแก้ไขกันอย่างจริงจัง เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เจริญเติบโตในทางที่ถูกที่ควร ซึ่งปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้นไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนเอง ครอบครัว รวมไปถึงสังคมและประเทศชาติ

ตาราง 1 จำนวนคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำแนกตามเขตจังหวัด ปี2549 -2551

หน่วย : คดี

เขตจังหวัด	ปีพ.ศ.					
	2549	%	2550	%	2551	%
กรุงเทพฯและปริมณฑล(ส่วนกลาง)	7,879	16.34	8,036	15.7	8,161	17.37
เขต 1 จันทบุรี ชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี ระยอง สระแก้ว	3,571	7.4	3,635	7.11	3,180	6.77
เขต 2 กาญจนบุรี นครปฐม เพชรบุรี ราชบุรี	4,689	9.72	4,854	9.49	4,292	9.14
ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สุพรรณบุรี						
เขต 3 ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สระบุรี สุรินทร์	4,830	10.02	5,204	10.18	4,994	10.63
เขต 4 กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม เลย	6,451	13.38	7,252	14.18	6,388	13.60
ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี						
เขต 5 นครพนม มุกดาหาร ยโสธร	3,724	7.72	4,318	8.45	3,551	7.56
ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี						
เขต 6 กำแพงเพชร ชัยนาท ตาก พิจิตร ลพบุรี	6,368	13.21	6,609	12.93	5,522	11.75
นครสวรรค์ พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สิงห์บุรี						
สุโขทัย ช่างทอง อุทัยธานี						
เขต 7 เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา	4,179	8.67	3,789	7.42	3,284	6.99
แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์						
เขต 8 กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ภูเก็ต พังงา ระนอง	3,398	7.05	4,028	7.88	3,946	8.40
สุราษฎร์ธานี						
เขต 9 ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุงยะลา สงขลา สตูล	3,129	6.49	3,403	6.66	3,663	7.79
รวมทั่วประเทศ	48,218	100	51,128	100	46,981	100

หมายเหตุ : % หมายถึง อัตราส่วนจากจำนวนคดีทั่วประเทศ

ที่มา: รายงานสถิติคดี ปี 2549-2551 กลุ่มงานข้อมูลและสารนิเทศ สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน 2551.

จากตาราง 1 แสดงเขตจังหวัดที่มีจำนวนคดีที่เด็กและเยาวชน ตั้งแต่ปี 2549-2551 พบว่าพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งเป็นกลุ่มพื้นที่ที่มีการจับกุมเด็กและเยาวชนมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศและมีสถิติการจับกุมเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี แต่เป็นที่น่าสนใจว่าในปี 2551 แม้จำนวนคดีการกระทำความผิดรวมทั้งประเทศจะมีจำนวนที่ลดลงแต่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกลับมีจำนวนคดีเพิ่มมากขึ้น เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามกฎหมาย ภาครัฐได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 ให้แยกการปฏิบัติตัวต่อเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้ใหญ่และให้ทำการสืบเสาะข้อเท็จจริงเรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ การศึกษา สุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพื่อรายงานต่อศาล ซึ่งจะทำให้ศาลสามารถตัดสินโดยใช้มาตรการต่างๆ แก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม อาทิเช่น ว่ากล่าวตักเตือน คุมประพฤติ ปรับ ฝึกและอบรม ใช้วิธีการอื่นสำหรับเด็ก เป็นต้น หากในเด็กและเยาวชนมีการกระทำความผิดที่ร้ายแรงเกินวิสัยที่เด็กและเยาวชนจะกระทำผิดได้ศาลจะพิจารณาให้จำคุกโดยโทษจำคุกนั้นจะไปฝากขังเช่นเดียวกับคุกของผู้ใหญ่ (เพียงใจ นวนใหม่. 2552: สัมภาษณ์) หากเป็นการผิดที่ไม่ร้ายแรงศาลมีคำสั่งควบคุมประพฤติซึ่งเด็กและเยาวชนยังสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้ ส่วนกรณีที่ถูกพิพากษาให้ฝึกและอบรมนั้น ทำให้เด็กและเยาวชนถูกจำกัดอิสรภาพ โดยให้ได้รับการศึกษาอบรม แก้ไข พื้นฟูและพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งเด็กและเยาวชนต้องได้รับการดูแลด้านการกินอยู่หลับนอน โดยจัดให้มีการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ การบำบัดรักษาแก้ไขและฟื้นฟูตามหลักวิชาการที่มีมาตรฐาน ตลอดจนส่งเสริมสุขภาพพลานามัย และการให้การสงเคราะห์ตามกรณี เพื่อให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุขและไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ดังสถิติการพิพากษาคดีดังนี้

จากตาราง 2 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาคัดสินปี 2551 ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่งศาลพบว่า ในทุกจังหวัด คดีส่วนใหญ่ศาลได้ตัดสินให้เด็กและเยาวชนถูกคุมประพฤติมากที่สุด รองลงมาตัดสินให้เข้ารับการฝึกและอบรม ซึ่งการที่ได้รับการพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะได้รับการจำกัดอิสรภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บ้านกรุนา มูทิตา อุเบกขาและบ้านปราณี (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.2551.ไม่ปรากฏเลขหน้า) ซึ่งได้เริ่มก่อตั้งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2495 สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจในการพัฒนาเด็กและเยาวชนและลดการกระทำความผิด ซึ่งกระทำโดยให้การศึกษาอบรม บำบัด แก้ไข พื้นฟูและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมในรูปแบบของการจัดการศึกษาและจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การศึกษาในวิชาสามัญในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาช่างไฟฟ้า ช่างศิลป์ หัตถกรรม ช่างไม้ ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ดนตรีบำบัด กิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวและการติดตามผลการปล่อยตัว เป็นต้น การที่เด็กและเยาวชนนั้น ถูกส่งตัวให้เข้ารับการฝึกและอบรมรัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการอุดหนุนในจำนวนมาก เพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการบุคลากร การก่อสร้าง การซื้ออุปกรณ์ต่างๆ และวัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอน การดำรงชีวิตของเด็กในศูนย์ฝึกและอบรมต่าง ๆ โดยจะมีการเพิ่มขึ้นของเงินงบประมาณในทุกๆปี อย่างต่อเนื่อง ดังสถิติต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนเงินงบประมาณ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ในปี 2548-2552

หน่วย : บาท

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ	จำนวนเงินงบประมาณ/ปี				
	2548	2549	2550	2551	2552
บ้านกรุนา	5,576,112	8,128,227	13,715,473	23,044,881	27,758,570
บ้านมูทิตา	1,023,372	4,341,943	2,972,332	7,741,117	7,062,389
บ้านอุเบกขา	3,374,228	4,424,410	6,373,672	8,661,379	9,082,510
บ้านปราณี	3,164,550	4,430,314	4,906,310	9,465,785	11,142,185
รวม	13,138,262	21,324,894	27,967,787	48,913,162	55,045,654

ที่มา: เอกสารรายงานงบประมาณรายจ่ายของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กปี2548-2552 กลุ่มงานคลังและบัญชี.

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหมายในการศึกษาถึงต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยศาลมีคำพิพากษาตัดสินให้เข้ารับการฝึกและอบรม ผู้ปกครองและภาครัฐที่ต้องสูญเสียในแง่ต่างๆทั้งในรูปของตัวเงินและค่าเสียโอกาสในจำนวนเท่าใด โดยในการศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งหวังให้เด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง ครู-อาจารย์ นักวิชาการ ภาครัฐและเอกชน ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจให้ตระหนักถึงต้นทุนที่ทั้งภาครัฐและเด็กและเยาวชน รวมถึงผู้ปกครอง เพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนในการดูแลเด็กและเยาวชนและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเยาวชนในอนาคตได้เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดแก่ประเทศชาติและสังคม

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็ก เยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
2. วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม
3. ศึกษาปัญหาการดำเนินงานและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลโดยศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง นักวิชาการ ผู้ที่มีความสนใจตระหนักถึงต้นทุนที่ทั้งภาครัฐและส่วนบุคคลที่เด็กเยาวชนและผู้ปกครองต้องสูญเสีย
3. เพื่อทราบปัญหาการดำเนินงานและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
4. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยการกำหนดนโยบายเชิงรุก รมรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเยาวชน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การประเมินต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ศึกษากลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและศาลมีคำพิพากษาคัดสินให้เข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์เข้ารับการฝึกและอบรม ในช่วงปีงบประมาณ 2551

2. พื้นที่ศึกษา คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีเขตการรับผิดชอบในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านกรุดา ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านปราณี ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านอุเบกขา ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านมุกดา

3. ศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคมและต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กเยาวชน ผู้ปกครองและภาครัฐ

4. ศึกษาทางด้านต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ดังมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การประมาณการต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่วันเริ่มต้นที่เด็กและเยาวชนได้รับการพิพากษาให้รับโทษฝึกและอบรมจนถึงวันได้รับการปล่อยตัวเพื่อนำมาคำนวณต้นทุนต่อหน่วยและมีการคำนวณเฉพาะต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในช่วงระยะเวลาของปีงบประมาณ 2551

4.2 กำหนดให้เด็กและเยาวชน 1 คนมีผู้ปกครองและญาติมาเยี่ยม 1 คน

4.3 ระยะเวลาของเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม ในกรณีที่ระยะเวลาไม่เต็มปีคำนวณโดยการบิดเศษตามหลักคณิตศาสตร์

4.4 การคำนวณต้นทุนภาครัฐ จากงบประมาณปี 2551 เป็นฐาน เพื่อให้คำนวณออกมาเป็นต้นทุนต่อหน่วยต่อระยะเวลาการต้องโทษฝึกอบรม

4.5 การคำนวณต้นทุนทางด้านสินทรัพย์ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคา ครุภัณฑ์ ยานพาหนะ ของศูนย์ฝึกและอบรมฯโดยคำนวณจากค่าใช้จ่ายที่แท้จริงของศูนย์ฝึกและอบรม

4.6 กำหนดให้เด็กและเยาวชน ที่เข้ารับการฝึกและอบรมใช้อุปกรณ์และทรัพยากรต่างๆ ในการฝึกอบรมในลักษณะที่เหมือนกัน

4.7 กำหนดให้พฤติกรรมการเข้าเยี่ยมและการใช้จ่ายของผู้ปกครองคงที่ตลอดระยะเวลาการเข้ารับการฝึกอบรม

5. อัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนคงที่ กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 1.89 ต่อปีซึ่งประมาณจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากโดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบในปี 2551

(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

6. ต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของทั้งจากภาครัฐและส่วนบุคคลจะมีการปรับเงินเพื่อเท่ากับอัตราเงินเพื่อพื้นฐานเฉลี่ยในปี 2551 เท่ากับ ร้อยละ 3.8 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้การศึกษาได้มาจาก 2 แหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการตอบแบบสอบถามของเด็ก เยาวชน ญาติ ผู้ปกครองและผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานบริหารงานทั่วไปของสถานพินิจ กรุงเทพมหานคร กลุ่มงานคลังและงบประมาณและกลุ่มงานข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ต่างๆ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ และระบบการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่ได้รับการตัดสินคดีถึงที่สุดให้ได้รับคำพิพากษาให้ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่มีอำนาจรับผิดชอบในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วงปีงบประมาณ 2551 ทั้งหมด 1,056 คน
2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชน จำนวน 1,320 คน โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ เด็กและเยาวชนมีผู้ปกครองมาเยี่ยม 1 คน ต่อเด็กและเยาวชน 1 คน เช่นกัน
3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรม ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 คน

กลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและได้รับคำพิพากษาให้ได้รับถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมในช่วงปีงบประมาณ 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 110 ตัวอย่าง
2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยม จำนวน 110 ตัวอย่าง
3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรม ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 ตัวอย่าง

นิยามศัพท์

ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด หมายถึง ผลรวมของต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองและภาครัฐที่ต้องสูญเสียเมื่อเด็กและเยาวชนเมื่อศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด หมายถึง บุคคลกระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ 10 ถึง 18 ปีหรือมีการกระทำความผิดในช่วงอายุ 10 ถึง 18 ปีที่ถูกศาลตัดสินให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรม กรรณา อุเบกขา มุทิตาและปราณี

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน หมายถึง หน่วยงานของรัฐ สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ดำเนินการด้านการควบคุม บำบัด แก้ไข พื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกและอบรม

ต้นทุนส่วนบุคคล หมายถึง ผลรวมของต้นทุนทางตรงและทางอ้อมที่เด็กและเยาวชน ผู้ปกครองใช้จ่ายในระหว่างที่เด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรมตามคำพิพากษาของศาล

ต้นทุนภาครัฐ หมายถึง ผลรวมต้นทุนทางตรงและทางอ้อมรวมทั้งหมดที่ศูนย์ฝึกและอบรม ใช้จ่ายในการบริหารจัดการดูแลเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรม

ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล หมายถึง ต้นทุนรวมทั้งหมดที่เป็นตัวเงินของผู้ปกครอง อันเนื่องจากการนำเอาทรัพยากรมาใช้ในระหว่างการฝึกและอบรม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติ/ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล (ค่าเสียโอกาสส่วนบุคคล) หมายถึง ต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล ต้นทุนของการสูญเสียรายได้จากการขาดประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เด็กและเยาวชน

ต้นทุนทางตรงของภาครัฐ หมายถึง ต้นทุนที่เป็นตัวเงินภาครัฐให้เงินอุดหนุนแก่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

1. ค่าดำเนินการ หมายถึง ต้นทุนที่รัฐใช้ในการบริหารจัดการในกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินคดีเพื่อแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

1.1 ค่าใช้สอย หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้แก่ ค่าเช่า ค่าซ่อมแซม ค่าใช้จ่ายในประชุมและการฝึกอบรม เป็นต้น

1.2 ค่าวัสดุ หมายถึง ค่าใช้จ่ายของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่มีประโยชน์ในการดำเนินงาน

1.3 ค่าสาธารณูปโภค หมายถึง ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์โทรเลขและบริการสื่อสารและโทรคมนาคม

2. ต้นทุนบุคลากร หมายถึง ต้นทุนที่รัฐต้องสูญเสียจากการจ่ายค่าตอบแทนของบุคลากร

2.1 เงินเดือนและค่าตอบแทน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐต้องสูญเสียให้กับข้าราชการของศูนย์ฝึกและอบรม ได้แก่ เงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการ พนักงานประจำและลูกจ้างชั่วคราว

3. ค่าสินทรัพย์ หมายถึง สินทรัพย์ถาวรที่มีตัวตน ซึ่งมีไว้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การบริการ ประกอบด้วย ค่าเช่าที่ดิน อาคาร วัสดุอุปกรณ์ พาหนะ เป็นต้น ซึ่งการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์จะลดลงเรื่อยๆตามอายุการใช้งาน โดยจะมีการหักค่าเสื่อมราคา แต่ทั้งนี้จะยกเว้นที่ดินที่ไม่มีหักค่าเสื่อม โดยจะตีราคาจากค่าเช่า

ต้นทุนทางอ้อมของภาครัฐ(ค่าเสียโอกาสของภาครัฐ) หมายถึง ต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินของแต่ภาครัฐต้องสูญเสีย เช่น ต้นทุนมูลค่าความสูญเสียของเงินงบประมาณที่ใช้จ่ายในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ปริมาตร หมายถึง จังหวัดที่กรมพินิจได้จำแนกไว้เป็นส่วนกลาง มีการจัดให้เด็กเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมสถานที่เดียวกับเด็กที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา นครนายก นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ(กรมพินิจฯ. 2552)

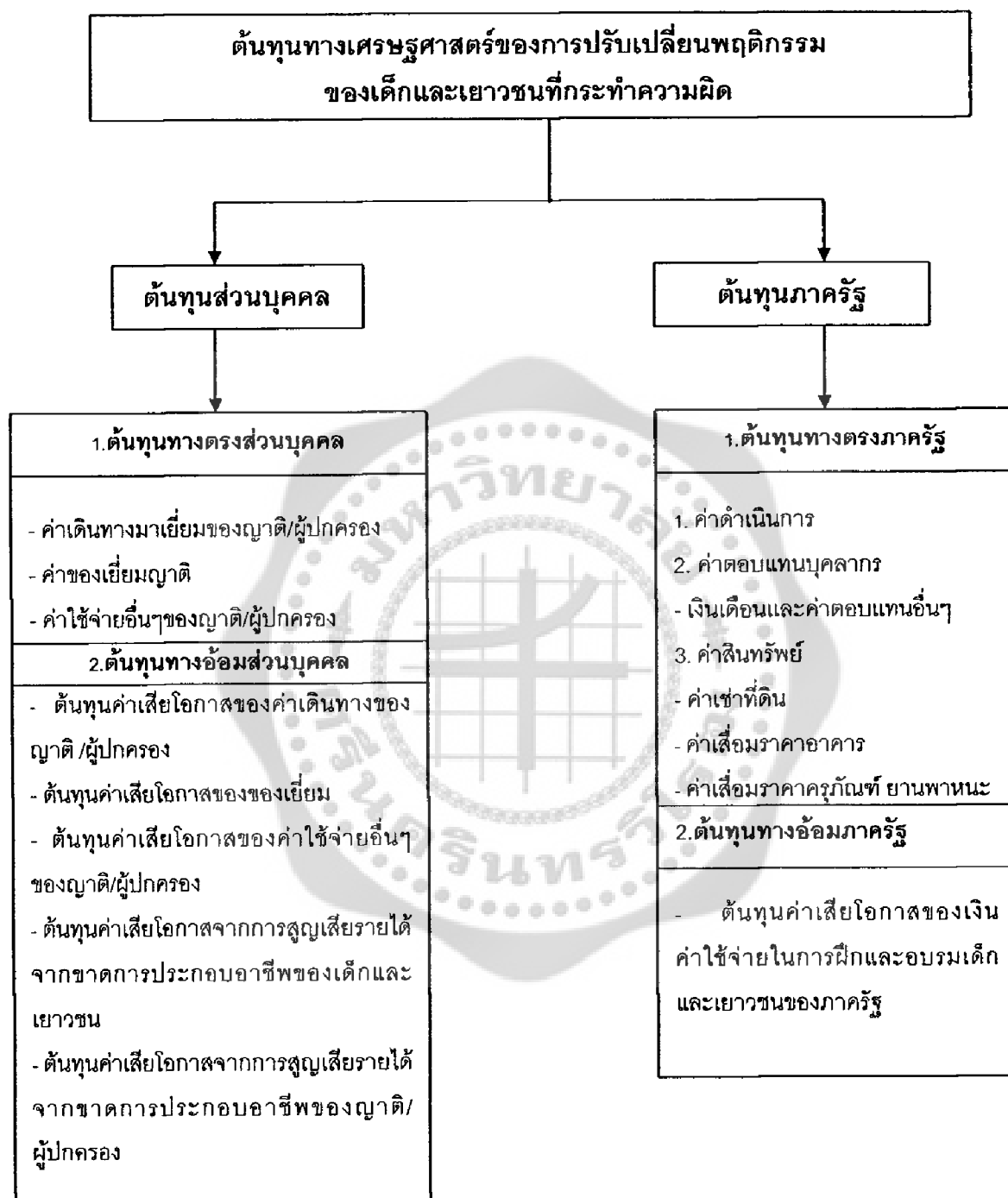
แหล่งชุมชนแออัด หมายถึง ชุมชนที่รวมตัวกันมีอาคารบ้านเรือนหนาแน่น ไร้ระเบียบและขาดสุขอนามัย ประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น มีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

เขตเมืองหรือตลาด หมายถึง เขตชุมชนที่มีประชาชนอาศัยอยู่จำนวนมาก ซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตเทศบาลเมือง เขตเทศบาลตำบล เทศบาลนครซึ่งรวมถึงเขตชุมชนที่มีตลาดอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

เขตชนบท หมายถึง ส่วนที่อยู่นอกเขตเมืองหรือเขตเทศบาล มีประชากรที่เลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. กรอบแนวคิดในการจำแนกต้นทุน

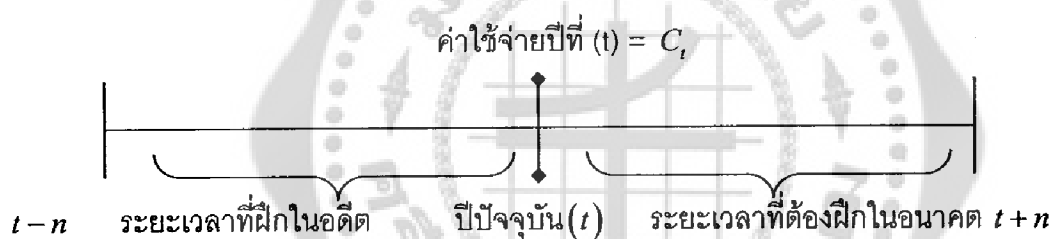

ภาพประกอบ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการจำแนกต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

2. การวัดต้นทุน

ในการศึกษาครั้งนี้เรื่องต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเป็นการประเมินต้นทุนที่มีกรอบเวลากำกับซึ่งเด็กและเยาวชนแต่ละมีระยะเวลาการถูกส่งตัวที่แตกต่างกัน ทำให้วิธีการประเมินค่าออกมาเป็นตัวเงินมีวิธีแตกต่างกัน โดยในการวิจัยครั้งนี้สามารถแบ่งรอบช่วงเวลาได้ดังนี้

1. ช่วงเวลาในปัจจุบัน ณ ปี ที่ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ณ ขณะนั้น
2. ช่วงเวลาในอดีต นับตั้งแต่ปีที่เด็กและเยาวชนถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกจนกระทั่งถึงปีปัจจุบันที่ทำการเก็บข้อมูล โดยคำนวณจากต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคูณด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร
3. ช่วงเวลาในอนาคต นับตั้งแต่ปีปัจจุบันที่มีการเก็บข้อมูลจนกระทั่งเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัว โดยคำนวณจากต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคูณด้วยอัตราเงินเพื่อพื้นฐาน

ภาพประกอบ 2 หลักการประเมินต้นทุน.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์
2. กระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
3. หลักการและแนวคิดการฝึกอบรมวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
4. งานวิจัยในอดีต
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

1.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

โคลแมน มาร์ค เอ. อา. (Kleiman Mark A.R. 1999: 638-639) กล่าวว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เป็นต้นทุนที่รวมถึงการใช้ทรัพยากรทุกอย่างทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางการผลิต อาทิเช่น ทรัพย์สิน เงินทุน ที่ดินที่เป็นส่วนของเจ้าของ การใช้แรงงานของเจ้าของ เนื่องจากการใช้ปัจจัยต่างๆมีย่อมมีต้นทุนของค่าเสียโอกาสแอบแฝงอยู่ด้วย

สมิท เจน (Smith Jane. n.d.: Online) กล่าวถึง ต้นทุนค่าเสียโอกาสว่า "ต้นทุนที่สำคัญของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์โดยมีนัยสำคัญเมื่อการเลือกให้กระทำการบางสิ่งซึ่งใช้การลงทุนในเรื่องของเวลา เงินและทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ ซึ่งหากไม่ใช้ต้นทุนดังกล่าวในการลงทุนก็ย่อมมีทางเลือกอื่นที่ต้องมีการใช้ทรัพยากร ซึ่งเจ้าของกิจการจะมีการตัดสินใจเลือกในการผลิตที่มีต้นทุนค่าเสียโอกาสสูงที่สุด"

ทับทิม วงศ์ประยูรและคณะ (2541: 94-95) กล่าวว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ไม่ได้ยึดถือเฉพาะสิ่งที่เป็นตัวเงินเท่านั้น แต่ต้องมองออกมาในแง่ค่าเสียโอกาสของทรัพยากร ซึ่งต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จะพิจารณาดังนี้

1. ต้นทุนเกี่ยวกับค่าเสียโอกาส (opportunity cost or alternative cost) คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นเมื่อปัจจัยการผลิตได้ถูกใช้ไปในการผลิตก็จะเสียโอกาสในการผลิตสินค้าอย่างอื่นไป โดยมูลค่าของโอกาสที่สูญเสียไปนี้สามารถตีค่าเป็นตัวเงินได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

2. ต้นทุนทางตรง คือ ต้นทุนการผลิตที่หน่วยผลิตได้จ่ายไปในการผลิตเพื่อให้ได้ปัจจัยการผลิตออกมาดำเนินการ เช่น ค่าเช่า ค่าแรง เป็นต้น

3. ต้นทุนทางอ้อม คือ ต้นทุนที่เกิดจากการที่เจ้าของหน่วยผลิตใช้ปัจจัยการผลิตของตนในการผลิตสินค้า เช่น การใช้แรงงาน ที่ดิน ทรัพย์สินของตน

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2545: 124-126) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการใช้แนวคิดค่าเสียโอกาส กล่าวคือ ช่วยให้ทราบว่าได้มีการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดหรือไม่ ฉะนั้นการใช้จ่ายของบุคคลหรือภาครัฐหากมีการศึกษาเปรียบเทียบค่าเสียโอกาสของกิจกรรมต่างๆ และเลือกดำเนินการในกิจกรรมที่มีค่าเสียโอกาสต่ำที่สุดก็จะช่วยให้การใช้จ่ายและการจัดสรรทรัพยากรมีประสิทธิภาพสูงสุด

อเนก เจริญถาวรและคณะ (มปป: 180-181) ต้นทุน หมายถึง จำนวนเงินทั้งหมดที่ผู้ขายจ่ายออกไปทั้งหมด ในส่วนของต้นทุนทางบัญชีต้นทุนทั้งที่มองเห็นได้ว่าจ่ายออกไปจริงๆ แล้วยังรวมค่าสึกหรอของสินทรัพย์ เรียกว่าต้นทุนทางตรง ในส่วนของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จะมีความหมายกว้างกว่าทางบัญชี เพราะมีการรวมเอาต้นทุนทางอ้อมหรือต้นทุนที่ไม่ได้จ่ายออกไปเป็นจริงแต่ผู้ผลิตต้องประเมินออกมา ต้นทุนประเภทนี้ ได้แก่ ราคาหรือผลตอบแทนปัจจัยการผลิตของผู้ผลิตที่ผู้ผลิตเป็นเจ้าของปัจจัยโดยตรงและผู้ผลิตได้นำเอาปัจจัยการผลิตนั้นมาใช้ในธุรกิจของตนทำให้เกิดค่าเสียโอกาส แทนที่จะนำปัจจัยการผลิตเหล่านั้นไปใช้ในทางเลือกอื่น

สรุปได้ว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ต้นทุนต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งทางด้านต้นทุนที่เกิดแก่เด็ก เยาวชน ผู้ปกครองและภาครัฐที่จ่ายออกไปทั้งต้นทุนที่เป็นตัวเงินที่จัดได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรม เช่น เงินเดือนบุคลากร ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือค่าใช้จ่ายที่จ่ายออกไปจริงๆ สามารถบันทึกลงในบัญชีรายจ่าย และต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินได้แก่ ต้นทุนค่าเสียโอกาส เช่น ต้นทุนของเวลาในการขาดการประกอบอาชีพของผู้ปกครองและเยาวชนซึ่งทำให้เงินรายได้ที่ได้รับสูญเสียไปเป็นจำนวนมากและรัฐบาลมีต้นทุนของค่าเสียโอกาสจากเงินที่ต้องนำมาจัดสรรให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบแทนที่ภาครัฐจะนำเงินไปใช้ลงทุนพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ

1.2 การจัดและจำแนกกลุ่มของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (จรินทร์ เทศวานิช. 2548: 152) ต้นทุนทางการศึกษาและการฝึกอบรมในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้งหมดที่ถูกนำมาใช้เพื่อการศึกษาและการฝึกอบรม ซึ่งจะมีการคำนวณทั้งค่าใช้จ่ายที่จ่ายออกไปเป็นตัวเงินจริง และรายได้ค่าตอบแทนที่ต้องสูญเสียตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม

การจำแนกต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์สามารถจำแนกได้ตามลักษณะของผู้รับภาระใช้จ่าย เป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนทางสังคมและต้นทุนส่วนบุคคล

1. ต้นทุนทางสังคม (social cost) เป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการจัดให้มีบริการทางการศึกษาและการฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนทางตรงของสังคมและต้นทุนทางอ้อมของสังคม

1.1 ต้นทุนทางตรงของสังคม (direct social cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน อันเนื่องจากการนำทรัพยากรมาต่าง ๆ มาใช้ ต้นทุนทางตรงของสังคมสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ต้นทุนดำเนินการกับต้นทุนทรัพย์สิน

1) ต้นทุนดำเนินการ (recurrent cost) เป็นค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน เช่น เงินเดือน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น

2) ต้นทุนทรัพย์สิน (capital cost) ค่าใช้จ่ายจากการใช้ครุภัณฑ์ ยานพาหนะและสิ่งก่อสร้างต่างๆที่ใช้ในการผลิต โดยทั่วไปแล้ว ทรัพย์สินเหล่านี้มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี ซึ่งการนำเอามาคิดเป็นจำนวนเป็นต้นทุนเพียงปีใดปีหนึ่งนั้นทำให้ต้นทุนที่ได้สูงกว่าเกินจริง จึงมีการคำนวณอยู่ในรูปของค่าเสื่อมราคาหรือค่าเช่าประมาณการในแต่ละปี ถ้าเป็นกรณีของที่ดินจะไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคา (วัฒนา ศิวะเกื้อและคณะ. 2546:96-97) ทั้งนี้เพราะประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่จะได้รับประโยชน์จากที่ดินซึ่งใช้เป็นที่พักสร้างอาคารหรือสำนักงานจะไม่มีการเสื่อมลงเพราะการใช้งาน จึงถือว่าที่ดินเป็นสินทรัพย์ที่เป็นประโยชน์แก่กิจการไม่หมดสิ้น ส่วนในกรณีที่เป็นการซื้อขายทรัพย์สินถาวรให้คิดค่าเสื่อมราคานับตั้งแต่วันเริ่มใช้งานและค่าใส่หุ้ยผันแปรตามจำนวนผลผลิต เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น

1.2 ต้นทุนทางอ้อมของสังคม หมายถึง ผลผลิตที่ต้องสูญเสียไปจากการใช้จ่าย แทนที่จะไปก่อให้เกิดผลผลิตอื่นแก่สังคม

2. ต้นทุนส่วนบุคคล (private cost) เป็นค่าใช้จ่ายของผู้เรียนหรือผู้ฝึกอบรมเด็กต้องระบาระในระหว่างที่ฝึกและอบรม ซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคลและต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล

2.1 ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล (direct private cost) เป็นค่าใช้จ่ายของผู้เรียน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าพาหนะ เป็นต้น

2.2 ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล (indirect private cost) เป็นรายได้และค่าเสียโอกาสที่ต้องสูญเสียไปจากการใช้เวลาในการฝึกอบรม

1.3 หลักการในการวิเคราะห์ต้นทุน

เคอร์ท อา. เอส. โจเบิร์ก (Kurt R. S. joberg. 1998: online) ได้กล่าวว่า วิธีในการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด มีดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ของข้อมูลให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น
2. กำหนดชนิดของต้นทุนที่ต้องการศึกษา
3. สร้างขอบเขตของต้นทุนที่ต้องการศึกษา ว่าต้องศึกษาต้นทุนประเภทใดบ้าง
4. ทำการวิเคราะห์ ตรวจสอบหาความถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์

ทอค แอนดรู (Torre Andrew. 2007: online) ได้กล่าวว่า การคำนวณถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสการได้รับโทษต้องมีการประเมินถึงระยะเวลาและมูลค่าของผลกระทบต่างๆที่มีต่อผู้กระทำผิด ซึ่งในการคำนวณมูลค่าความสูญเสียจากการถูกลงโทษ ในเมื่อการลงโทษนั้นต้องใช้ระยะเวลาหลายปี ดังนั้นต้นทุนความเสียหายที่เกิดขึ้นจะต้องนำมาปรับลดเป็นมูลค่าปัจจุบัน เพื่อให้ได้มูลค่าที่มีความเหมาะสมที่สุดดังต่อไปนี้

$$PV = \frac{C^t}{(1+r)^t}$$

เมื่อ PV = มูลค่าความเสียหายที่คิดเป็นมูลค่าเงินปัจจุบัน

C = จำนวนเงินต้นทุน

r = อัตราดอกเบี้ย

t = จำนวนปี

วอทเทอร์ แอนเนต โจนส์และคณะ (Watters Annette Jones; et al. 2007: online) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ต้นทุนของเด็กและเยาวชนที่ประพฤติดังกล่าว ต้องมีการศึกษาถึงข้อมูลทุกมิติ อาทิ เช่น รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและการดำเนินงานของหน่วยงานเพื่อหาข้อสรุปในการทำวิจัยในแต่ละครั้ง

แมคโดนัล ซี. ดรักกลาส (McDonald C. Douglas. 1989: 7) ได้กล่าวว่า ในการวิเคราะห์ต้นทุนของโครงการต่างๆที่รัฐจัดขึ้นเพื่อแก้ไขพฤติกรรมกระทำผิดของบุคคลต่างๆซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่างๆมากมาย ดังนั้นจึงต้องมีหลักในการวิเคราะห์ต้นทุน โดยการกำหนดการแบ่งต้นทุนต่างๆ ดังนี้

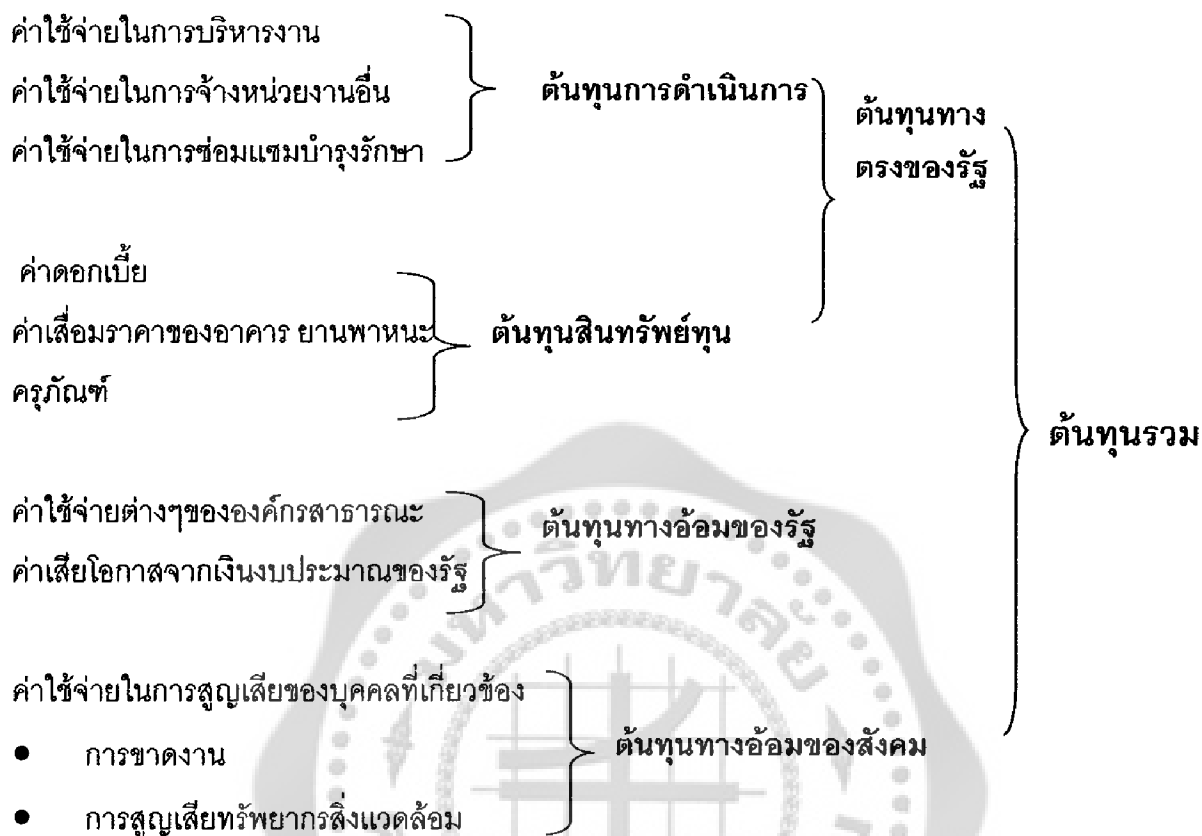
1. ต้นทุนรวมของการใช้จ่ายต่างๆ ประกอบด้วย ต้นทุนทางตรงที่รัฐสูญเสีย และต้นทุนทางอ้อมที่รัฐไม่ได้สูญเสียแต่หน่วยงานอื่นเป็นผู้สูญเสียแทนภาครัฐ ต้นทุนทางอ้อมของสังคม

2. ต้นทุนทางตรงที่รัฐสูญเสียควรมีการแยกประเภทของต้นทุน ได้แก่ ต้นทุนดำเนินงาน และต้นทุนทางด้านสินทรัพย์ซึ่งเป็นต้นทุนที่สำคัญที่สามารถบ่งบอกได้ว่าการลงทุนได้ประโยชน์คุ้มค่าเพียงใด เพราะมีการระบุชี้ชัดถึงต้นทุนที่รวมค่าเสียโอกาสต่างในการใช้ทรัพยากร เช่น ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคายานพาหนะ เป็นต้น หากในกรณีที่มีการกู้ยืมเงินมาจากหน่วยงานอื่นต้องคำนึงถึงค่าเสียโอกาสในการเงินค่าดอกเบี้ย

3. ต้นทุนทางอ้อมของภาครัฐ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ขององค์กรสาธารณะ เช่น การให้การศึกษาแก่ผู้เข้ารับการอบรมในโรงเรียนหรือศูนย์การศึกษาต่างๆ การให้การรักษายาบาลบุคคลที่ต้องได้รับการฟื้นฟูหรือมูลนิธิเพื่อการกุศลต่างๆ ถึงแม้ไม่ได้เป็นค่าใช้จ่ายที่รับต่างสูญเสียโดยตรงก็รัฐก็ต้องมีงบประมาณในการอุดหนุนแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าเสียโอกาสจากเงินงบประมาณของรัฐ ซึ่งแทนที่รัฐจะนำเงินไปพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ กลับต้องสูญเสียเงินในการดูแลผู้ที่กระทำความผิด

4. ต้นทุนทางอ้อมของสังคม ได้แก่ การขาดงานของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมที่ส่งผลไปยังสังคม เช่น GDP ที่ลดลง การจัดเก็บภาษีของรัฐที่ลดลง และการใช้ทรัพยากรของสังคมในการดูแลผู้เข้าฝึกอบรม เช่น การใช้น้ำ การตัดต้นไม้ในการก่อสร้างต่างๆ เป็นต้น

การวิเคราะห์ต้นทุนต่างๆ สามารถสรุปโดยง่ายต่อการเข้าใจได้โดยภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบต้นทุนของการแก้ไขพฤติกรรม (Components of Correctional Cost)

ที่มา: McDonald C. Douglas. (1989). THE COST OF CORRECTIONS: IN SEARCH OF THE BOTTOM LINE. p.10.

หลักในการวิเคราะห์ต้นทุนของผู้กระทำความผิดนั้น ควรมีการศึกษาถึงรายละเอียดของข้อมูลสถิติภูมิที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัยที่ต้องการศึกษา อาทิเช่นรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลต่างมากำหนดขอบเขตของงานวิจัยได้อย่างครอบคลุม และในการวิเคราะห์ต้นทุนควรมีการแบ่งแยกลักษณะของต้นทุนอย่างชัดเจน เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต่อไป

2. กระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

เมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหายุติธรรมจนถึงขั้นที่กระทำความผิดและถูกจับกุมซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ.2534 คดีนั้นต้องได้รับการพิจารณาว่ากระทำความผิดจากศาลเยาวชนและครอบครัว โดยให้เจ้าพนักงานแจ้งการจับกุมหรือควบคุมตัวไปยังสถานพินิจฯ ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ที่เด็กและเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจและแจ้งไปยังบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่โดยทันที และเจ้าพนักงานทำการสอบปากคำให้เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง นับตั้งแต่เวลาที่เด็กและเยาวชนมาถึงที่ทำการของเจ้าพนักงานสอบสวน(มาตรา 50) และส่งสำนวนการสอบสวนทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวให้ทันภายในสามสิบวันนับตั้งแต่เด็กและเยาวชนถูกจับกุม เมื่อสอบปากคำเสร็จแล้วดำเนินการส่งตัวเด็กและเยาวชนไปยังสถานพินิจฯ หรือจะปล่อยตัวชั่วคราวโดยมอบตัวเด็กและเยาวชนแก่ผู้ปกครอง บิดามารดา หรือบุคคลที่เห็นสมควร โดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกันก็ได้แล้วแต่กรณี

เมื่อยื่นคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวแล้ว ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจฯ พิจารณาโดยทันที หากไม่สมควรปล่อยชั่วคราวให้รีบส่งคำร้องพร้อมทั้งความเห็นไปยังอธิบดีกรมพิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด (มาตรา 51) และเมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ได้รับตัวเด็กไว้แล้วต้องดำเนินการดังนี้ (มาตรา 55)

1. ส่งพนักงานคุมประพฤติสืบเสาะหาข้อเท็จจริง
2. ในกรณีที่ไม่ได้ปล่อยตัวชั่วคราวให้เด็กและเยาวชนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยน

เครื่องแต่งกาย

3. ให้แพทย์ตรวจร่างกายและจิตใจ

ในกรณีที่เด็กและเยาวชนต้องหาที่กระทำความผิด เมื่อผู้อำนวยการสถานพินิจฯ พิจารณาแล้ว โดยคำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะจิต นิสัย อาชีพ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมแล้วเห็นว่าเด็กและเยาวชนสามารถกลับตนเป็นคนดีได้ ผู้อำนวยการจะพิจารณาไม่สั่งฟ้องเด็กและเยาวชนนั้นก็ได้และแจ้งความเห็นไปยังเจ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วย คำสั่งของเจ้าพนักงานอัยการนั้นให้เป็นผลตัดสิน หากเด็กและเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิด ซึ่งผู้อำนวยการสถานพินิจฯ ได้มีการพิจารณาแล้วว่าไม่สมควรฟ้องต่อศาล หากผู้เสียหายจะร้องขอต่อศาลให้ศาลสั่งอนุญาตได้(มาตรา 63)

ในขั้นตอนระหว่างการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน มีดังนี้

1. ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีแล้วเห็นสมควรที่จะควบคุมตัวเด็กและเยาวชนในระหว่างพิจารณา โดยให้เด็กและเยาวชนถูกควบคุมตัวไว้ในสถานพินิจหรือสถานที่อื่นใดในลักษณะเดียวกันตามที่เห็นสมควร (มาตรา 67)

2. ห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กและเยาวชน เว้นแต่เป็นคดีที่มีอัตราโทษสูงตามที่กฎหมายกำหนดให้จำคุกเกินสิบปี (มาตรา 68)

3. ในการพิจารณาคดีให้กระทำเป็นความลับและเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีเท่านั้นจึงจะมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้ เมื่อศาลได้พิจารณาโทษของเด็กและเยาวชน ศาลมีอำนาจในการตัดสินโดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตซึ่งควรจะได้รับ การอบรมสั่งสอนและสงเคราะห์ให้กลับตนเป็นคนดี ซึ่งพิจารณาจากบุคลิกลักษณะ สุขภาพและภาวะแห่งจิตซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลตามที่ศาลเห็นเหมาะสม วิธีการที่ศาลใช้พิจารณาการลงโทษเด็กและเยาวชนมีดังนี้

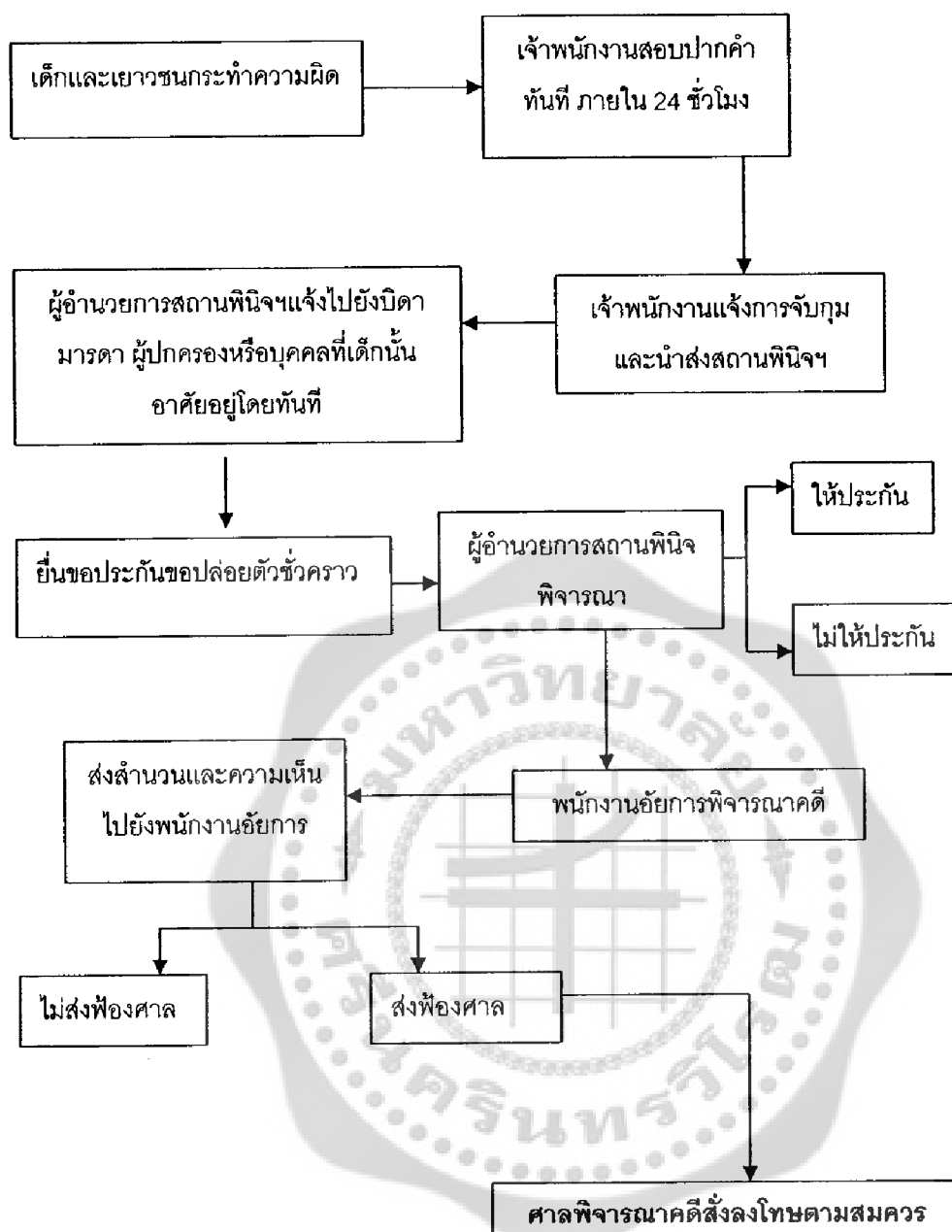
3.1 ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปกักและอบรมหรือฝึกและอบรมยังสถานที่ต่างๆ ศูนย์ฝึกและอบรมหรือสถานที่ในลักษณะเดียวกัน

3.2 คุมความประพฤติของเด็กและเยาวชน โดยมีการกำหนดเงื่อนไขต่างๆ เช่น ห้ามไม่ให้เด็กและเยาวชนเข้าไปยังสถานที่ที่จะชักจูงให้ประพฤติชั่ว ไม่ให้เด็กและเยาวชนออกนอกบ้านในเวลากลางคืน เว้นแต่กรณีจำเป็น ไม่ให้คบกับบุคคลที่หรือประเภทบุคคลที่ศาลเห็นว่าไม่สมควร เด็กและเยาวชนรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว

3.3 ให้เด็กและเยาวชน เข้ารับการฝึกอบรมหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ

3.4 ปรับเป็นเงิน หรือทั้งปรับและสั่งให้ฝึกและอบรม

ทั้งนี้การกำหนดเงื่อนไขการลงโทษแก่เด็กและเยาวชนให้ศาลกำหนดระยะเวลาเด็กและเยาวชนต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลโดยที่เด็กและเยาวชนต้องอายุไม่เกิน 24 ปีบริบูรณ์ (มาตรา 100)

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ที่มา: พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

3. หลักการและแนวความคิดการฝึกอบรมวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ. 2543 ได้บัญญัติให้จัดตั้งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ควบคุมตัวเด็กและเยาวชนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ให้เข้ารับการฝึกและอบรม โดยมีระยะเวลาในการฝึกและอบรมที่แตกต่างกันออกไปตามที่ศาลกำหนด

ตามกฎหมายกระทรวงได้แบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข พื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม
 2. ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน
 3. ปฏิบัติงานร่วมมือกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย
- ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจึงมีภารกิจในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ศาลสั่งฝึกและอบรมในเรื่องความเป็นอยู่ ตลอดจนการเสริมสร้างพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยจัดอบรมให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญวิชาชีพ ตลอดจนการอบรมบ่มนิสัยให้กลับตัวเป็นพลเมืองที่ดี ให้การรักษาพยาบาล การจัดนันทนาการเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ตลอดจนการสงเคราะห์ภายหลังการปล่อยตัว ดังนั้นการดำเนินงานโดยทั่วไปของศูนย์ฝึกและอบรมจะมีพ่อบ้าน แม่บ้านทำหน้าที่คอยดูแลและเอาใจใส่เด็กให้ได้รับความอบอุ่น มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งร่วมกันทำหน้าที่ดูแล บำบัด แก้ไข พื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน นอกจากนี้ยังมีครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาสามัญและวิชาชีพและการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน

ในประเทศไทยมีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั้งหมด 17 แห่ง แบ่งออกได้ดังนี้

ส่วนกลาง จำนวน 8 แห่ง ได้แก่

1. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุดา (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)
2. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านมุกดา (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)
3. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านอุเบกขา (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)
4. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านปราณี (สำหรับเด็ก/เยาวชนหญิง)
5. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกาญจนาภิเษก (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)*

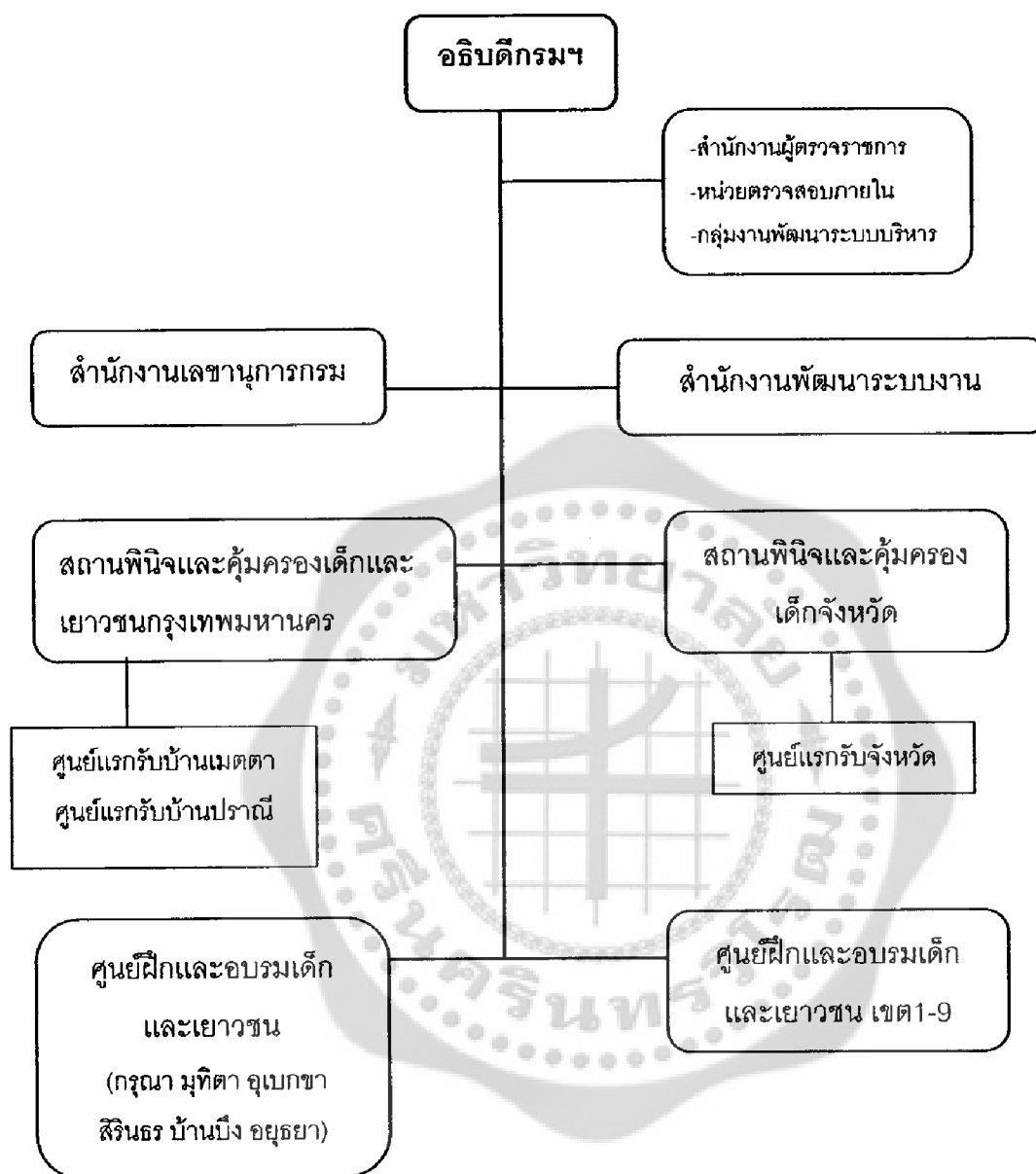
6. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านสิรินธร (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)*
7. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุณา 2 (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)*
8. ศูนย์ชุมชนบำบัดฯ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (สำหรับเด็ก/เยาวชนชาย)*

ส่วนภูมิภาค จำนวน 9 แห่ง

9. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เชียงใหม่
10. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ นครสวรรค์
11. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ขอนแก่น
12. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ อุบลราชธานี
13. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ นครราชสีมา
14. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ระยอง
15. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ราชบุรี
16. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ สุราษฎร์ธานี
17. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ สงขลา

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากศูนย์ฝึกอบรมฯ ทั่วไปจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกาญจนาภิเษก ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านสิรินธร ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุณา 2 ศูนย์ชุมชนบำบัดฯ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โครงสร้างการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างการดำเนินงานของกรมพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ที่มา: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2552.

หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แบ่งออกเป็นดังนี้

1. กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

1.1 ให้คำปรึกษา แรงจูงใจ ประสานและกำกับ ดูแล การบริหารของหน่วยงานของส่วนราชการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

1.2 ติดตามและแก้ไขปัญหาในการดำเนินการหลังการใช้ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และ พ.ร.บ. ประปฐกระทรวง ทบวง กรม

1.3 สนับสนุน ดูแล การดำเนินการตามแผนปฏิรูประบบบริหารงานภาครัฐเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

1.4 ประสานงานดำเนินงานกับ พ.ร.บ. รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนางานราชการของส่วนราชการ เสนอต่อ ก.พ.ร.

2. หน่วยตรวจสอบภายใน

2.1 ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการบริหารการเงินและบัญชี การบริหารงานพัสดุ และทรัพย์สินของกรมให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับคำสั่งมติคณะรัฐมนตรี

2.2 เสนอแนะ วิธีหรือมาตรการในการปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบการดำเนินงาน

2.3 วิเคราะห์และประเมินผลการบริหารและการปฏิบัติงานและเสนอแนะวิธีการแก้ไข

2.4 วิเคราะห์และประเมินความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของหน่วย

2.5 จัดทำแผนการตรวจและระบบประสานงาน

3. สำนักงานเลขานุการกรม

3.1 ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของกรมและราชการที่มีได้แยกเป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ งานสารบรรณของกรม อำนวยการประสานราชการและงานเลขานุการของกรมฯ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมของหน่วยงานในสังกัดกรมฯ งานบริหารงานบุคคล งานการเงิน การบัญชี งบประมาณ พัสดุและยานพาหนะของกรมและปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

4. สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

4.1 พัฒนาระบบรูปแบบมาตรฐานแนวทางปฏิบัติด้านการพัฒนาระบบบริหารงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนงานคดี การจำแนก บำบัด แก้ไข พื้นฟู ป้องกัน พัฒนา สงเคราะห์และการสาธารณสุขในสถานควบคุมรวมทั้งงานป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำความผิด

4.2 กำกับดูแลให้คำปรึกษาแนะนำส่งเสริมด้านการพัฒนาระบบบริหารงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนงานคดี การจำแนกการบำบัด แก้ไข ป้องกัน พัฒนา สงเคราะห์

5. สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร/สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอื่นๆ

5.1 ดำเนินการด้านการสืบเสาะ ประมวลข้อเท็จจริงในคดีอาญา คดีครอบครัว และกำกับดูแลรักษาทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

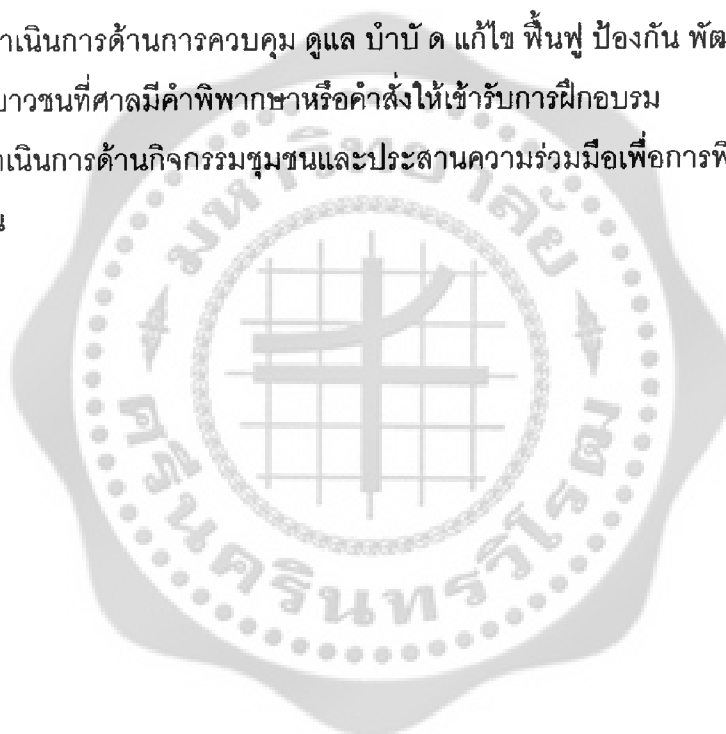
5.2 ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข พื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

5.3 ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือ เพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

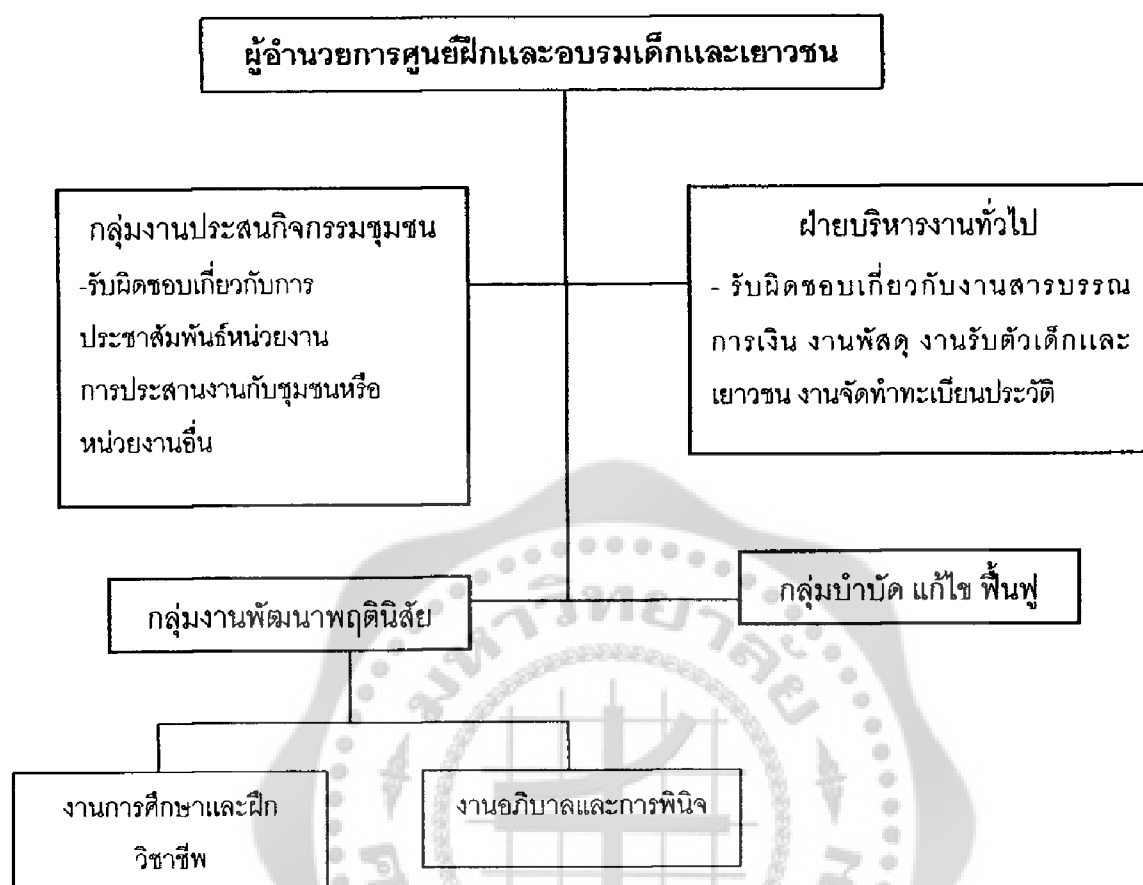
6. ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

6.1 ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข พื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัย และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม

6.2 ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

โครงสร้างของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ภาพประกอบ 6 โครงสร้างการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ที่มา: กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2552.

หน้าที่ความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน แบ่งเป็นดังนี้

1. กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป ได้แก่ ออกรการทั่วไปบันทึกข้อมูล การเงิน พัสดุและทะเบียนประวัติเด็กและเยาวชน
2. กลุ่มงานพัฒนาพฤตินิสัย
 - งานอภิบาลและการฟื้นฟู มีพ่อบ้าน แม่บ้าน คอยดูแลอย่างใกล้ชิด ปกครอง อบรมให้มีระเบียบวินัยสอดส่องความประพฤติเพื่อทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อไป และมีพนักงานพินิจคอยดูแลตามจุดต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีระเบียบวินัย ป้องกันการหลบหนี
 - งานการศึกษาอบรมวิชาสามัญจัดให้มีเด็กและเยาวชนเข้าเรียนตามหลักสูตรศึกษาผู้ใหญ่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหลักสูตรประถมศึกษา มัธยมศึกษา

- งานการอบรมวิชาชีพ จัดให้เด็กและเยาวชนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วให้เข้าเรียนวิชาชีพต่างๆตามความถนัดและความสมัครใจ

- งานจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างนิสัยและให้เห็นคุณค่าของตัวเอง เช่น กิจกรรมลูกเสือ เข้าค่าย กีฬา การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

3. การอบรมพัฒนานิสัย เป็นกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติ มีการอบรมทางด้านจริยธรรม ศีลธรรม จรรยา มารยาท พลศึกษาและกิจกรรมนันทนาการ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดให้ศึกษาหาความรู้ในเวลาว่าง

4. งานพยาบาล มีพยาบาลคอยดูแลรักษาเรื่องการเจ็บป่วย

5. งานสังคมสงเคราะห์ มีนักสังคมสงเคราะห์ดูแลและให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือตั้งแต่รับเข้าฝึกอบรมจนกระทั่งปล่อยตัว

6. งานจิตวิทยา มีนักจิตวิทยาคอยดูแลให้คำปรึกษาและจัดกิจกรรมบำบัดแก่เด็กและเยาวชนที่มีปัญหา

3.1 ขั้นตอนของฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ในศูนย์ฝึกอบรมฯทั่วไปรับเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมโดยมีคำสั่งเรื่องระยะเวลาการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในแต่ละรายไม่เท่ากัน คือ มีตั้งแต่ 1 เดือน ไปจนกระทั่ง 2 ปี หรือถึงอายุ 24 ปีบริบูรณ์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าช่วงระยะเวลาการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะแตกต่างกัน ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมฯ จึงจำเป็นต้องมีการจัดให้มีระบบการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่หลากหลายในการฝึกอบรมตามคำสั่งศาล รวมทั้งการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนแต่ละรายให้มีความชัดเจน โดยสามารถแบ่งเป็น 3 โปรแกรมใหญ่ๆได้ดังนี้

1. โปรแกรมฝึกอบรมระยะสั้น (Short term training) มีระยะเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่ 1 ถึง 6 เดือน โดยแบ่งเป็นขั้นปฐมนิเทศ (Orientation stage) 1 เดือน ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) 2 ถึง 4 เดือน และขั้นเตรียมก่อนปล่อย (Pre-release Stage) 1 เดือน

2. โปรแกรมฝึกอบรมระยะกลาง (Middle term training) มีระยะเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 1 ปี 6 เดือน หรือ 18 เดือน โดยแบ่งเป็นขั้นปฐมนิเทศ (Orientation stage) 1 เดือน ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) 5 ถึง 12 เดือน และขั้นเตรียมก่อนปล่อย (Pre-release Stage) 3 เดือน

3. โปรแกรมฝึกอบรมระยะยาว (Long term training) มีระยะเวลาการฝึกอบรมตั้งแต่ 1 ปี 6 เดือน หรือ 18 เดือน ถึง 2 ปี 24 เดือน หรือมากกว่าโดยแบ่งเป็นขั้นปฐมนิเทศ (Orientation stage) 1 เดือน ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) 13 ถึง 16 เดือน และขั้นเตรียมก่อนปล่อย (Pre-release Stage) 3 เดือน

การจัดโปรแกรมลักษณะเช่นนี้ก็เพื่อจัดให้เหมาะสมกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้รับเรื่องระยะเวลาการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน และเพื่อความชัดเจนในการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาและเงื่อนไขของเด็กและเยาวชนแต่ละราย

3.2 ขั้นตอนโปรแกรมการฝึกอบรม

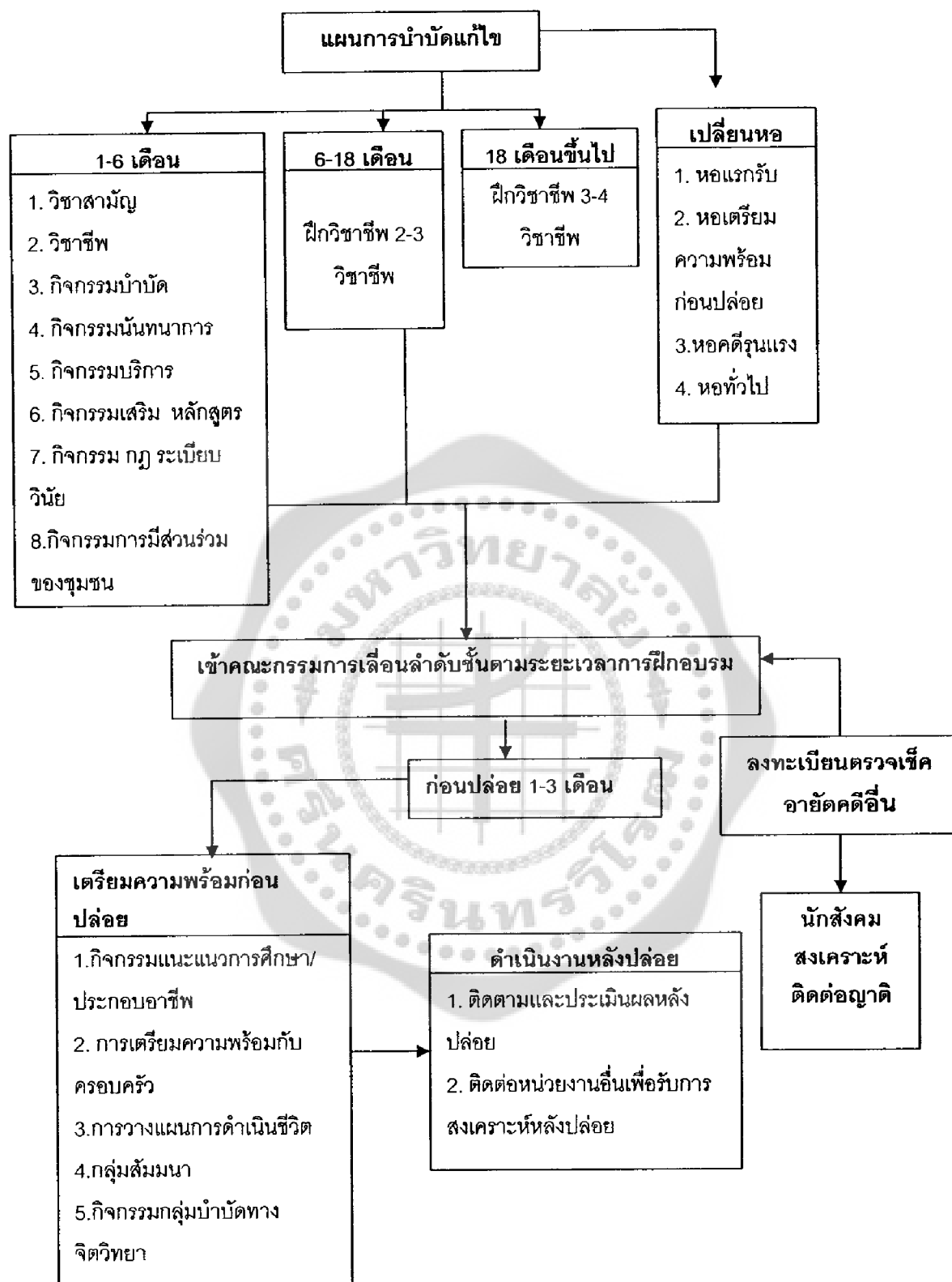
ในการจัดแบ่งขั้นตอนการฝึกอบรมออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศ (Orientation Stage) ในช่วง 1-6 เดือน เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมใหม่จะถูกจัดอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง เพราะว่ายังไม่ได้รับการปรับตัวหรือแสดงความสนใจในโปรแกรมการฝึกอบรมซึ่งเป็นหน้าที่ของศูนย์ที่จะต้องทำการกระตุ้นเด็กให้เด็กและเยาวชนมีความสนใจที่จะฝึกอบรม เด็กและเยาวชนในขั้นนี้จะจัดให้อยู่เป็นกลุ่มเล็กๆ ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันการได้รับความเดือดร้อนจากเด็กและเยาวชนคนอื่นๆ

2. ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) ในช่วง 6-18 เดือนหรือ 18 เดือนขึ้นไป ภายหลังจากเด็กได้สนใจในโปรแกรมการฝึกอบรมและมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตในศูนย์ฝึกและอบรมแล้วเด็กจะได้เลื่อนมาอยู่ขั้นนี้ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนด้วยกันในขั้นนี้จะได้รับอนุญาตให้อยู่ในระดับที่มีความเข้มงวดปกติ โดยขั้นการฝึกอบรมนี้มีเป้าหมายเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พยายามปรับปรุงตนเองและได้แสดงบทบาทตามที่คาดหวังไว้ว่าจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามแผนการบำบัด แก่ไขรายบุคคล

3. ขั้นการเตรียมก่อนปล่อยตัว (Pre-release Stage) เมื่อระดับความเสี่ยงของเด็กและเยาวชนลดลงจนเชื่อว่าเด็กและเยาวชนสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้อย่างอิสระมากขึ้น ในขั้นนี้เด็กและเยาวชนจะได้รับการสร้างหรือสนับสนุนให้ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนคนอื่นๆ ในการบำบัดโดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ถ้าเด็กและเยาวชนไม่สามารถผ่านมาถึงขั้นเตรียมการก่อนปล่อยตัว จะไม่ได้รับการพิจารณาให้ปล่อยตัวก่อนกำหนด

จะเห็นได้ว่าการกำหนดการกำหนดขั้นตอนการฝึกอบรมดังกล่าวจะเป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นสร้างแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนพยายามปรับปรุงตนเองในการระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมและการปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอก นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นแล้วยังช่วยในการบำบัดแก้ไข พื้นฟูเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย ดังสามารถสรุปดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 7 การขั้นตอนการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

ที่มา: แผนประกาศประชาสัมพันธ์ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย บ้านกรุณา.

การฝึกและอบรมวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นการฝึกวิชาชีพตามแผนการจัดระบบการจำแนกเด็กและเยาวชน ซึ่งมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการ ความถนัดของเด็กและเยาวชน ในด้านวิชาชีพสาขาต่างๆ การอบรมวิชาชีพให้เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม นอกจากเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดทักษะ ความรู้ ความสามารถแล้วสิ่งสำคัญ คือ ต้องแทรกการเรียนรู้คุณธรรมและจริยธรรมในระหว่างการเรียนรู้การฝึกและอบรม ทั้งนี้หลักสูตรที่จัดฝึกอบรมให้แก่เด็กต้องพิจารณาการสอดคล้องระหว่างระยะเวลาการเรียนกับระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม พื้นฐานทางการศึกษาและองค์ประกอบอื่นๆ เช่น ภาวะสุขภาพ สุขภาพจิต ซึ่งควรมีการประสานกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการเรียนตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อรองรับหลักสูตรหรืออาจจัดทำหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับวิชาชีพของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เมื่อเด็กและเยาวชนผ่านการการฝึกวิชาชีพแล้วควรมีหลักฐานแสดงว่าจบหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการสมัครงานหรือศึกษาต่อในสถานศึกษาภายนอก และเยาวชนที่มีความรู้ดีในวิชาชีพต่างๆ ควรส่งเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของเยาวชนต่อไป ซึ่งการฝึกวิชาชีพควรควบคู่กับระบบการบำบัด แก่ไข พิ้นฟู เด็กและเยาวชน

3.3 หลักสูตรวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับการอบรมและการฝึกวิชาชีพให้แก่เด็กและเยาวชนเสมอมา พยายามที่จะจัดระบบการฝึกวิชาชีพที่เอื้อประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน มุ่งตอบสนองความต้องการทางด้านสติปัญญา ความถนัดและความสนใจต่อเด็กและเยาวชน ภายใต้การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดโดยการประสานร่วมมือกับเครือข่ายที่จะสนับสนุนและร่วมมือกันช่วยแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด อย่างไรก็ตามแม้ว่ากรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจะมีการดำเนินการฝึกอบรมวิชาชีพให้กับเด็กและเยาวชนโดยมีข้อจำกัดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ ข้อจำกัดของอายุ ระยะเวลาการฝึกอบรม พื้นฐานการศึกษา ปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่แตกต่างกันและมีความหลากหลาย ปัจจัยภายนอก ได้แก่ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ระยะเวลาการเปิดเรียนของสถานศึกษาที่เป็นเครือข่าย ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่นำมาซึ่งความยุ่งยากในการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพ

ดังนั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงได้พยายามพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ตามนโยบายการบำบัด แก่ไข พิ้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพัฒนาตนเองให้เป็น “คนดี คนเก่งและมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับตัวบุคคลตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ตรงตามต้องการ

ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สถิติปัญญา ความรู้ ทักษะคุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ของสังคม

หลักสูตรวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้
 ประเภท ก หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ครูผู้สอนจัดทำหลักสูตร โดยยื่นเสนอต่อสำนักบริหารงาน
 การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อรับรองหลักสูตร และดำเนินการตามระเบียบที่การศึกษานอกโรงเรียน
 กำหนด เช่น หลักสูตรต้องครบเวลา 100 ชั่วโมงหรือ 300 ชั่วโมง มี 2 ลักษณะดังนี้

1. หลักสูตรระยะสั้น ได้แก่ หลักสูตรช่างไฟฟ้า หลักสูตรช่างไม้-ก่อสร้าง หลักสูตรช่างเชื่อม
 โลหะและหลักสูตรเกษตรกรรม

2. หลักสูตรตามความเหมาะสมของหน่วยงาน ได้แก่ หลักสูตรช่างยนต์ หลักสูตร
 ศิลปหัตถกรรม หลักสูตรโภชนาการ หลักสูตรช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีและหลักสูตรดนตรี

3. หลักสูตรระยะยาว เป็นการเรียนการสอนตามระยะเวลาที่สถาบันการศึกษาภายนอก
 กำหนด โดยทั่วไปจะมีการเรียนการสอนแบ่งเป็นภาคเรียน ดังนี้

ภาคเรียนที่ 1 เริ่มเรียนเดือนมิถุนายนของทุกปี

ภาคเรียนที่ 2 เริ่มเรียนประมาณเดือนตุลาคมของทุกปี

ภาคฤดูร้อน เริ่มเรียนระหว่างเดือน มีนาคม - พฤษภาคมของทุกปี

โดยมีดำเนินการ 2 ลักษณะดังนี้

1. การดำเนินการให้เด็กและเยาวชนไปเรียนยังสถานศึกษาภายนอก เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือ
 แรงงาน วิทยาลัยเทคนิค อาชีวศึกษา วิทยาลัยสรพัดช่าง เป็นต้น

2. การดำเนินการให้เด็กและเยาวชนเรียนภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้
 หลักสูตรของสถาบันที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประเภท ค หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น โดย
 การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นแล้วนำมาเขียนหลักสูตรตามแนวทางการจัดหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

โดยที่การวัดและการประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสถาบันการศึกษาที่
 ครูผู้สอนนำหลักสูตรของสถาบันแห่งนั้นมาสอน และกรณีที่เด็กและเยาวชนเรียนโดยใช้หลักสูตร
 สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ควรให้เด็กและเยาวชนที่ประเมินว่ามีทักษะความรู้ผ่านเกณฑ์เข้าทดสอบ
 ฝีมือแรงงานด้วย

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง บำบัดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน สามารถสรุปได้ดังนี้

จิราพร ตันดิหาชัย (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาด้านทุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังคดียาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี เป็นการศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective study) เก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลังในปีงบประมาณปี 2549 โดยใช้แบบฟอร์มเก็บข้อมูลต้นทุน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel 2000 ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ในปีงบประมาณปี 2549 ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี มีผู้ต้องขังจำนวน 1,667 คน กระทำความผิดคดียาเสพติดทั้งหมด มีวันต้องขังรวม 461,063 วัน มีต้นทุนรวมต่อปี 24,796,153 ต่อปี ดังต้นทุนดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนในการบำบัดรักษาผู้ต้องขังเท่ากับ 14,874.72 บาทต่อคน และ 58.78 บาทต่อวัน
ต้องโทษ

2. ต้นทุนต่อรายกิจกรรม ได้แก่ การฝึกวิชาชีพด้านการปฏิบัติการอาหาร มีต้นทุนต่อหน่วยมากที่สุด เท่ากับ 656.36 บาทต่อคน รองลงมา ได้แก่ โครงการร้องเพลงประสานเสียงผู้ต้องขังยาเสพติด เท่ากับ 645.63 บาทต่อคน

2.1 โครงการฝึกวิชาชีพพื้นที่ผ้าและปักเลื่อม เท่ากับ 482.02 บาทต่อคน

2.2 โครงการฝึกวิชาชีพเปเปอร์มาเช่ เท่ากับ 476.40 บาทต่อคน

2.3 โครงการพัฒนาภาษาอังกฤษแก่ผู้ต้องขัง เท่ากับ 346.64 บาทต่อคน

2.4 โครงการออกกำลังกายสร้างเสริมสุขภาพเท่ากับ 278.26 บาทต่อคน

2.5 โครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยเท่ากับ 256.44 บาทต่อคน

2.6 โครงการเยี่ยมญาติใกล้ชิดผู้ต้องขังสมาชิกชุมชนบำบัด เท่ากับ 88.53 บาทต่อคน

2.7 โครงการชุมชนบำบัดสู่จรณสถานเท่ากับ 18.14 บาทต่อคน

2.8 โครงการปฏิบัติธรรมพรหมจริณีมีต้นทุนต่อหน่วยน้อยที่สุดเท่ากับ 13.52 คน

ปฐมพงษ์ บุรณวุฒิ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการบำบัดรักษาของผู้ที่ติดยาเสพติด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดแบบผู้ป่วยในจำนวน 49 คน และผู้ป่วยนอก จำนวน 14 คน กระทำข้อมูลโดยสถิติการพรรณนา

ผลสรุปการวิจัย พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานภาพโสด มีอายุระหว่าง 18-37 ปี มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท เนื่องจากประกอบอาชีพรับจ้าง สาเหตุมาจากการทดลองและเพื่อนชักชวน ผู้ป่วยในที่ได้รับการบำบัดส่วนใหญ่เป็นแบบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 58.73 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อคนต่อระยะเวลาการบำบัด เท่ากับ 34,544.59 บาท เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสถึง 1.95-9.96 ต้นทุนทางตรง ร้อยละ 1.95-9.96 และต้นทุนทางอ้อม คิดเป็นร้อยละ 0.94-6.91 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ป่วยนอกต่อคนต่อระยะเวลาการบำบัด เท่ากับ 21,204.84 บาท และต่อระยะเวลาการบำบัด เท่ากับ 5,301.12 บาท โดยมีต้นทุนค่าเสียโอกาสน้อยกว่าต้นทุนที่เป็นตัวเงิน

โดโนฮิวส์ และ ซายเกิลแมน (Donohue; & Siegelman. 1998: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Allocating Resources among Prisons and Social Programs in the Battle against Crime มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเมินต้นทุนการก่ออาชญากรรมของผู้ต้องขังและต้นทุนทางสังคมเพื่อเป็นแนวทางที่ลดการเกิดอาชญากรรม โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่พฤติกรรมในกลุ่มที่เสี่ยง ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อปีต่อผู้ต้องขัง 1 คน มีต้นทุนทั้งสิ้น 1,300,000 เหรียญสหรัฐฯ และในประเทศสหรัฐอเมริกา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อผู้ต้องขังทั้งหมดต่อปี เท่ากับ 47 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และการมีนโยบายที่จะลดการก่ออาชญากรรม คือ การที่รัฐบาลส่งเสริมทางการศึกษาอย่างจริงจังและเข้มงวด

เดอะ บีเยน บาร์ ออลิอันซ์ บีบีเอ (The Beyond Bars Alliance BBA. 2003: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Are prisons cost-effective? เพื่อศึกษาต้นทุนของเรือนจำใน New South Wales ทำการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิโดยการสำรวจต้นทุนที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ต้นทุนของสิ่งก่อสร้าง ต้นทุนการบำรุงรักษา ต้นทุนในการบริหารจัดการ ในส่วนของต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ต้นทุนทางจิตใจ ต้นทุนทางด้านผลกระทบของสมาชิกในครอบครัว ต้นทุนการขาดงาน ซึ่งต้นทุนที่ไม่เป็นตัวเงินรวมเรียกว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในระยะยาวและเป็นต้นทุนที่ไม่สามารถวัดออกมาได้ยาก

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนของการจัดการบริหารต่อปี มีมูลค่า 530 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนของรัฐในการอุดหนุนการก่อสร้างและการบำรุงรักษาต่อปี มีมูลค่า 90 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หากพิจารณาต้นทุนเป็นรายวัน พบว่า ต้นทุนของที่เป็นตัวเงินของนักโทษหญิงมีมูลค่า 223.03 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนของที่เป็นตัวเงินของนักโทษชาย มีมูลค่า 170.82 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนการจำคุกที่มีความหนาแน่นสูง มีมูลค่า 182.59 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนการจำคุกที่มีความหนาแน่นปานกลาง มี

มูลค่า 160.06 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนการจำคุกที่มีความแน่นอนน้อยกว่า มีมูลค่า 138.93-144.67 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนการจำคุกของเด็ก มีมูลค่า 160 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนของการจำคุกระยะสั้น (6 เดือน หรือน้อยกว่า) มีมูลค่า 154.27 เหรียญสหรัฐฯ ดังกล่าวเป็นต้นทุนที่สูงมาก ควรจะมีการพิจารณาวิธีการที่จะลดและป้องกันการจำคุก หากมีการลดลงของโทษจำคุกระยะสั้นจะทำให้ประเทศมีต้นทุนที่ลดลง 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯต่อปี

ในขณะที่ต้นทุนที่แอบแฝงเป็นต้นทุนที่ไม่ได้พิจารณาออกมาเป็นตัวเงิน ได้แก่ ต้นทุนการขาดงานแม้แต่การออกจากเรือนจำไปแล้วก็ไม่สามารถหางานทำได้จนทำให้ต้องกลับมาทำอาชญากรรม และติดคุกอีกครั้ง สุขภาพจิตที่ย่ำแย่ซึ่งนำไปเป็นปัญหาการฆ่าตัวตายในคุก เป็นต้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลไปยังสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้ขาดการเคารพนับถือในตัวเอง ต้องมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่อยู่อาศัย เด็กๆ ในครอบครัวไม่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมที่ทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่หันเข้าสู่ทำอาชญากรรมอีกครั้ง

วอเทอร์ แอนเนต โจนส์และคณะ (Watters Annette Jones; et al. 2007: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Costs of Child Abuse vs. Child Abuse Prevention: Alabama's Experience มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนที่สามารถแจกแจงเป็นตัวเงินของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดรวมถึงเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อจากการทำอาชญากรรม มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 11,110 คน แบ่งออกเป็นต้นทุนทางตรงของรัฐบาลในการช่วยเหลือฟื้นฟูเด็กที่กระทำความผิด และต้นทุนทางอ้อมของรัฐพิจารณาจากต้นทุนของผลกระทบของเด็กและครอบครัวที่ส่งผลสูญเสียต่อภาครัฐ โดยทำการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิจากสถิติรายงานประจำปีของรัฐ

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทางตรงของรัฐมีมูลค่าทั้งหมด 392,131,895 เหรียญสหรัฐฯ แบ่งออกเป็น

1. ต้นทุนของโรงพยาบาลที่เด็กและเยาวชนเข้ารับการรักษา มีทั้งหมด 1,011 คน มีมูลค่า 80,376,333 เหรียญสหรัฐฯ
2. ต้นทุนของการรักษาโรคเรื้อรัง มีทั้งหมด 3,003 คน มีมูลค่า 5,493 เหรียญสหรัฐฯต่อคน รวมมีมูลค่า 16,660,269 เหรียญสหรัฐฯ
3. ต้นทุนของการรักษาโรคทางจิต มีทั้งหมด 2,527 คน มีมูลค่า 5,800 เหรียญสหรัฐฯต่อคน รวมมีมูลค่า 14,659,500 เหรียญสหรัฐฯ
4. ต้นทุนของเงินอุดหนุนสวัสดิการของรัฐ มีมูลค่า 278,097,807 เหรียญสหรัฐฯ
5. ต้นทุนของการดำเนินคดี มีมูลค่า 117,490 เหรียญสหรัฐฯ
6. ต้นทุนของการฟื้นฟูของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อ 2,220,446 เหรียญสหรัฐฯ

ต้นทุนทางอ้อมของรัฐ มีมูลค่าทั้งหมด 128,771,935 เหรียญสหรัฐฯ แบ่งออกเป็น

1. ต้นทุนของการศึกษาภาคพิเศษของเด็กและเยาวชน มีทั้งหมด 2,224 คน มีมูลค่า 2,603,192 เหรียญสหรัฐฯ

2. ต้นทุนของเด็กและเยาวชนที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิด มีทั้งหมด 2,022 คน มีต้นทุนต่อวันต่อคน เท่ากับ 132 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนต่อปีต่อคน เท่ากับ 48,180 เหรียญสหรัฐฯ รวมมีมูลค่า 97,419,960 เหรียญสหรัฐฯ

3. ต้นทุนของการสูญเสียผลิตภาพต่อสังคม โดยวัดจากค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีต่องาน เท่ากับ 33,965 เหรียญสหรัฐฯ โดยมีอายุการทำงานเฉลี่ยทั้งสิ้น 41 ปี ต้องเสียภาษีร้อยละ 2 ต่อปี เด็กและเยาวชนที่เสียชีวิตจากการก่ออาชญากรรม 26 คน ทำให้รัฐสูญเสียภาษีทั้งหมดมูลค่า 724,134 เหรียญสหรัฐฯ

4. ต้นทุนของการว่างงาน จากการเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่สามารถหางานทำได้ ในทันที หรือมีการอัตราค่าแรงที่ต่ำกว่า โดยคิดเป็นอัตราค่าจ้างเฉลี่ยต่องาน เท่ากับ 29,139 เหรียญสหรัฐฯ โดยมีอายุการทำงานเฉลี่ยทั้งสิ้น 41 ปี ต้องเสียภาษีร้อยละ 2 ต่อปี จากจำนวนเด็กและเยาวชน 10,110 คน ซึ่งทำให้รัฐสูญเสียภาษีทั้งหมดมูลค่า 12,805,538 เหรียญสหรัฐฯ

5. ต้นทุนของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ โดยพิจารณาจากเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษ 3.5 ปี มีจำนวน 480 คน มีต้นทุนต่อคนต่อวัน เท่ากับ 26 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนต่อคนต่อปี เท่ากับ 9,490 เหรียญสหรัฐฯ รวมทั้งหมดมีมูลค่า 15,943,200 เหรียญสหรัฐฯ

รวมต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมของรัฐต่อการที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมของรัฐ Alabama เป็นเงินทั้งสิ้น 520,800,290 เหรียญสหรัฐฯ

สถาบันวิจัยจิตเวชศาสตร์ คิงส์ คอลเลจ ลอนดอน (Institute of Psychiatry King's College London. 2007: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The cost of young offenders มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนของเด็กและเยาวชนที่ถูกจำคุกในระหว่างอายุ 13-18 ปี ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยการสำรวจกลุ่มประชากรเด็กและเยาวชนที่ถูกจำคุกจำนวน 301 ตัวอย่าง การศึกษาพบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนทางกระบวนการดำเนินคดีอาญา ต้นทุนทางด้านร่างกาย ต้นทุนทางด้านสังคม ต้นทุนทางด้านการศึกษา ต้นทุนของอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่ ต้นทุนทางด้านจิตใจ เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนโดยเฉลี่ยต่อคนต่อเดือน เท่ากับ £ 16,550

การศึกษาต้นทุนของผู้ต้องขังต่อวันของทัตสถานมิสซิสซิปปี (Mississippi Department of Corrections' FY 2008 Cost Per Inmate Day . 2008: Online) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนของทัตสถาน Mississippi ในปีงบประมาณ 2008 เพื่อนำมาพิจารณาในการลดต้นทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ จากบัญชีงบประมาณประจำปี 2008

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทั่วไปของทัตสถานที่มีผู้ต้องขัง 1,000 คน มีต้นทุนต่อผู้ต้องขัง 1 คนต่อวันเฉลี่ย เท่ากับ 49.13 เหรียญสหรัฐฯ โดยแบ่งออกเป็น ต้นทุนด้านที่พักอาศัย ต้นทุนด้านค่าจ้าง ต้นทุนด้านการศึกษาและการฝึกอบรมผู้ต้องขัง ต้นทุนด้านอาหาร ต้นทุนด้านค่ายารักษาโรค ต้นทุนด้านการปล่อยตัวผู้ต้องขังชั่วคราวโดยมีทัณฑ์บน ต้นทุนด้านการจัดการบริหารงาน หากพิจารณาตามระดับพื้นที่การคุมขัง ในพื้นที่ที่มีความการคุมขังเข้มงวดน้อยที่สุด มีต้นทุนเท่ากับ 46.76 เหรียญสหรัฐฯต่อคนต่อวัน พื้นที่ที่มีความการคุมขังเข้มงวดปานกลางมีต้นทุนเท่ากับ 46.76 เหรียญสหรัฐฯต่อคนต่อวันและพื้นที่ที่มีความการคุมขังเข้มงวดมากที่สุดมีต้นทุนเท่ากับ 91.93 เหรียญสหรัฐฯต่อคนต่อวัน ในขณะที่ทัตสถานที่มีผู้ต้องขังจำนวน 500 คน พิจารณาตามระดับพื้นที่การคุมขัง พื้นที่ที่มีความการคุมขังเข้มงวดปานกลางมีต้นทุนเท่ากับ 59.20 เหรียญสหรัฐฯต่อคนต่อวันและพื้นที่ที่มีความการคุมขังเข้มงวดมากที่สุดมีต้นทุนเท่ากับ 94.03 เหรียญสหรัฐฯต่อคนต่อวัน

แฮริท พาเทียเซียและแคร์ ทอด (Harris Pataicia and Clare Todd. n.d.: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Cost of Incarceration Policies มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเมินความสอดคล้องของนโยบายกับต้นทุนของการจำคุกและศึกษาความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของนักโทษต่อต้นทุนถึงอำนวยความสะดวกต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนรวมสำหรับห้องขังนักโทษจำนวน 500 ห้อง เท่ากับ 193,992,300 เหรียญสหรัฐฯ แยกออกเป็น ต้นทุนโดยทั่วไป 35,000,000 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนของสินทรัพย์ทุนซ้อนเร้น ได้แก่ ค่าธรรมเนียม ค่าประกัน ค่าปรับ เท่ากับ 138,000,000 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนการดำเนินการ เท่ากับ 20,142,500 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนค่าเสียโอกาส เท่ากับ 350,000 เหรียญสหรัฐฯ ซึ่งต้นทุนดังกล่าวที่เพิ่มขึ้นโดยเปรียบเทียบไม่ได้รับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของนักโทษ เพราะต้นทุนบางประเภทเช่น ต้นทุนค่าเสียโอกาสต่างๆเป็นต้นทุนที่ไม่สามารถจับต้องได้ส่งผลให้มีการควบคุมที่ยากและความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของนักโทษทำให้ต้นทุนต่างๆเพิ่มจำนวนสูงขึ้น

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน เช่น ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิด สาเหตุการกระทำความผิด รวมถึงภูมิหลังทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม มีดังนี้

สามารถ สิทธิสาร (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปัจจุบัน รวมถึงสภาพครอบครัวและสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน วิธีการศึกษาโดยการออกแบบสอบถามเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 98 คน และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้พิพากษา อัยการ เจ้าหน้าที่

ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดเป็นเพศชาย มีภูมิลำเนาในจังหวัดเชียงใหม่ มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีรายได้ประมาณ 1,000-3,000 บาทต่อเดือน สภาพครอบครัวมีพี่น้อง 1-2 คน ส่วนมากบิดามารดาแยกกันอยู่ และได้อาศัยอยู่กับบิดา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ในระดับประถมศึกษา มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ในด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพบ้านพักส่วนตัวมีสภาพดี สาเหตุการกระทำความผิด ส่วนมากระบุว่าอยากรู้ อยากรทดลอง เพื่อนชักชวน

สุทธาทิพย์ จันทรวินศรุต (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากรณีเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุดา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุดา รวมถึงลักษณะการกระทำความผิดและปัจจัยเสี่ยงต่างๆ โดยศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องตามประเด็นแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ถูกควบคุมตัวเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุโดยเฉลี่ย 16 ปี สถานภาพโสดและมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่สภาพสมรสของบิดามารดามีการหย่าร้างสูง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโตของครอบครัว และไม่ได้อาศัยกับครอบครัวอย่างพร้อมหน้ากัน และมีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ยประมาณ 8,087 บาท สภาพครอบครัวเป็นเพียงไม้อยู่ในชุมชนแออัดเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ยจำนวน 7 คน ความสัมพันธ์บิดามารดามีการทะเลาะกันถึงขั้นรุนแรง กลุ่มตัวอย่างมีการถูกทำโทษบ่อยครั้งและมีความคิดเห็นต่อ

บิดามารดาในเชิงลบ สาเหตุการกระทำผิดมาจากสภาพครอบครัว การคบเพื่อน การติดยาเสพติด การพนัน เป็นต้น พฤติกรรมการกระทำผิดส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

อุษา คงสาย (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพพื้นฐานของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ (2) ศึกษาลักษณะ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (3) ศึกษาปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน การรวบรวม ข้อมูลใช้แบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาดำเนินการกับเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งถูกศาลคดีเด็กและเยาวชนตัดสินให้ฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา บ้านมูทิดา และ บ้านปรางค์ รวม 161 คน (ชาย 147 คน, หญิง 14 คน)

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนชาย มีศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา อาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งยังอยู่ร่วมกัน มีอาชีพรับจ้างทั้งคู่ และมีรายได้รวมกันไม่เกินเดือนละ 6,000 บาท เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นลูกคนโต มีพี่น้อง 1-5 คน ลักษณะการกระทำผิดเป็นข้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดโดยรวมมากที่สุด และในแต่ละครั้งเป็นความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุดเช่นกัน ในการกระทำผิดครั้งที่ 1 ศาลฯ มักตัดสินให้คุมประพฤติ ส่วนในการกระทำผิด ครั้งที่ ๒ มา ศาลฯ มักตัดสินให้ส่งไปสถานฝึกอบรม ระยะเวลา ที่ถูกคุมประพฤติและถูกฝึกอบรมนั้น มักอยู่ในช่วง 1-12 เดือน โดยส่วนใหญ่มีช่วงเวลาภายหลังพ้นโทษแต่ละครั้งจนถึง การกระทำผิดครั้งใหม่ไม่เกิน 1 ปี ส่วนสาเหตุที่กระทำซ้ำมาจากเพราะเพื่อนชวน มีปัญหาครอบครัว และติดยาเสพติด ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการกระทำผิดซ้ำ เรียงตามลำดับ คือ ระดับการศึกษา การติดยาเสพติด สภาพความกดดันภายหลังออกจากสถานฝึกอบรม และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ภายหลังปล่อย โดย ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนปัจจัยข้างต้น ซึ่งส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ฐานะของครอบครัว การคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม ความสัมพันธ์ ในครอบครัว และการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย

กฤษณ์ กิตติธระพันธ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา 2 จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมายและทำศึกษาลักษณะของการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนจนต้องเข้ามาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา 2 จังหวัดชลบุรี โดยใช้

แบบสอบถามในการเก็บและรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมฯ จำนวน 175 คน

ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเป็นเพศชายทั้งหมด อยู่ในช่วงอายุ 17 ปี จำนวน 46 คน มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษามากที่สุดถึงร้อยละ 51.4 ปัจจัยการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมาจากสภาพครอบครัวที่ไม่ดี

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรมีการพัฒนาสถาบันทางครอบครัวที่มีความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านของความอบอุ่นภายในครอบครัว กิจกรรมต่างๆที่สมาชิกในครอบครัวสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆด้วยกัน และควรมีการพัฒนาด้านสังคมเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัวในสภาพความเป็นจริงของสังคม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและศาลการตัดสินคดีถึงที่สุดให้ส่งตัวเข้าให้ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯที่มีอำนาจรับผิดชอบในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วงปีงบประมาณ 2551 ทั้งหมด 1,056 คน

ตาราง 6 จำนวนเด็กและเยาวชนได้รับคำตัดสินเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยเฉลี่ยต่อปีในช่วงปีงบประมาณ 2551

ศูนย์ฝึกและอบรม	จำนวน(คน)
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านกรุณา	670
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านปรางค์	107
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านอุเบกขา	181
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านมฤตดา	98
รวม	1,056

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2551.

2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยม จำนวน 1,320 คน

ตาราง 7 จำนวนผู้ปกครอง ญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม จำแนกตาม ศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยเฉลี่ยในช่วงปีงบประมาณ 2551

ศูนย์ฝึกและอบรม	จำนวน
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านกรุณา	720
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านปราณี	144
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านอุเบกขา	336
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านมูทิตา	120
รวม	1,320

ที่มา: สถิติการเยี่ยมของศูนย์ฝึกและอบรมฯ. 2551.

3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรม ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา อุเบกขา มูทิตาและปราณี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและได้รับคำพิพากษาให้ได้รับถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมในช่วงปีงบประมาณ 2551 โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ในการเก็บข้อมูลซึ่งทำให้ได้ข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมในแต่ละที่อย่างเป็นสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาประมาณ 10 % ของทุกระดับ (ธันน อนุมานราชธน. 2544: 112) เนื่องจากเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมในการวิเคราะห์จากประชากร จำนวน 1,000 คนขึ้นไป เพื่อได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม สามารถได้ตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างกัน นอกจากจะทำให้เห็นผลครอบคลุมโดยรวมแล้วสามารถเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยม โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ในการเก็บข้อมูลซึ่งทำให้ได้ข้อมูลจากผู้ปกครองหรือญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม จากกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ปกครองจำนวน 1,320 คน จากกำหนดขอบเขตการวิจัยคิดเป็นเด็ก 1 คนต่อจำนวนผู้ปกครองและญาติ 1 คน ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองมีจำนวนเท่าเด็กและเยาวชนในแต่ละศูนย์ฝึกฯ จำนวน 110 คน

ตาราง 8 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

ศูนย์ฝึกและอบรม	ตัวอย่างเด็กและเยาวชน(n)	ตัวอย่างผู้ปกครอง/ญาติ(n)
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านกรุณา	67	67
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านปราณี	11	11
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านอุเบกขา	18	18
ศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านมฤตดา	10	10
รวม	106 ≈ 110	106 ≈ 110

3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรม ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา อุเบกขา มฤตดาและปราณี จำนวน 4 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวมข้อมูลปฐมภูมิของเด็กและเยาวชนที่ทำการศึกษาและศึกษาข้อมูลพฤติกรรมต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมของรัฐจากกรมพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมฯที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

โครงสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม ค่าใช้จ่ายในการขาดงาน ตลอดช่วงระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรมจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัว

ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติ/ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติ ค่าใช้จ่ายในการขาดงานของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารในการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาและอุปสรรคต่าง แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะอื่นๆ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร บทความ วารสาร ตำราเรียน และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

1.3 นำแบบสอบถามเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา สำนวน และภาษาที่ใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความชัดเจนของภาษา และครอบคลุมของเนื้อหา เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity)

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขและนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเยาวชนบ้านกรวดจำนวน 10 คน

1.6 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน และนำเสนอให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่ออนุมัติการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ติดต่อไปกรมพินิจฯ เพื่อขออนุญาตในการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล

1.2 เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอต่อจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีการอธิบายและชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับข้อมูลทุติยภูมิผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกรมพินิจฯ สถานพินิจกรุงเทพ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ หอสมุดในสถาบันการศึกษาต่างๆ และระบบการสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ทางไกลผ่านเครือข่าย (Internet) โดยมีรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

ตาราง 9 รายละเอียดของข้อมูลทุติยภูมิ

ชื่อข้อมูล	แหล่งข้อมูล
1. สถิติคดีของเด็กและเยาวชน	- จากเว็บไซต์ของกรมพินิจฯ http://www2.djop.moj.go.th - เอกสารจากกลุ่มงานข้อมูลและสารนิเทศ สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน - เอกสารจากสถานพินิจเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร
2. สถิติจำนวนเด็กและเยาวชน	- เอกสารจากกลุ่มงานข้อมูลและสารนิเทศ สำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
3. รายงานค่าใช้จ่าย ประจำปี 2551 งบประมาณประจำปี 2551	- เอกสารจากกลุ่มงานคลังและงบประมาณ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูลทั่วไป และการคำนวณถึงต้นทุนต่างๆประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาภูมิหลังเศรษฐกิจ สังคมและข้อมูลการได้รับโทษดำเนินคดี โดยการใช้สถิติพรรณนาในการเปรียบเทียบ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์ต้นทุนทางด้านเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยที่ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม มีการคำนวณประมาณการต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่เริ่มเข้ารับการฝึกและอบรมจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวและคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นในช่วงปีงบประมาณ 2551 ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนส่วนบุคคล(ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล, ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล) ต้นทุนทางรัฐบาล (ต้นทุนทางตรงของรัฐบาล, ต้นทุนค่าเสียโอกาสของรัฐบาล) โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จ่ายจริงจากกรมพินิจฯ เพื่อนำมาหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เป็นการคำนวณต้นทุนที่มีช่วงเวลากำกับ คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีต ต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในช่วงระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล (ตั้งแต่ สิงหาคม-ตุลาคม 2552) และต้นทุนที่เกิดขึ้นในปีอนาคตของการเข้ารับการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงต้นทุนที่เกิดจากผู้ปกครองและญาติตลอดระยะเวลาของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนแต่ละคนที่มีช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันไป โดยแบ่งช่วงระยะเวลาการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชน ดังต่อไปนี้

2.1 ระยะเวลาการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชน ตลอดระยะเวลาที่มีการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรม โดยจำแนกรายละเอียดตามศูนย์ฯ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยเฉลี่ย จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม หน่วย : คน

จำนวนปี	ศูนย์ฯกรุดา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปรานี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
1 ปี	4	6.0	2	10.5	0	0.0	1	7.1	7	6.4
2 ปี	34	50.7	7	36.8	3	30.0	7	50.0	51	46.4
3 ปี	21	31.3	7	36.8	6	60.0	4	28.6	38	34.5
4 ปี	6	9.0	0	0.0	0	0.0	1	7.1	7	6.4
5 ปี	1	1.5	2	10.5	0	0.0	0	0.0	3	2.7
6 ปี	0	0.0	0	0.0	1	10.0	1	7.1	2	1.8
7 ปี	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9
8 ปี	0	0.0	1	5.3	0	0.0	0	0.0	1	0.9

จากตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ พบว่า โดยส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนมีระยะเวลาการฝึกและอบรม 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.4 โดยมีโทษฝึกอบรมขั้นสูงสุด 8 ปี และโทษขั้นต่ำสุด 1 ปี

2.2 ระยะเวลาของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ซึ่งเด็กและเยาวชนที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีการเริ่มต้นเข้าฝึกและอบรมที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีจำนวนปีปัจจุบันที่แตกต่างกันไปด้วย ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของปีปัจจุบันของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม หน่วย : คน

จำนวนปี	ศูนย์ฯกรรณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปรานิ		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
1 ปี	53	79.1	15	78.9	10	100.0	12	85.7	90	81.8
2 ปี	13	19.4	3	15.8	0	0.0	2	14.3	18	16.4
3 ปี	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9
4 ปี	0	0.0	1	5.3	0	0.0	0	0.0	1	0.9

จากตาราง 11 จำนวนและร้อยละของปีปัจจุบันของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เพิ่งเข้ารับการฝึกอบรมในช่วง 1 ปีเท่านั้น เมื่อทราบจำนวนปีปัจจุบันว่าเด็กและเยาวชนมีระยะเวลาในปัจจุบันในช่วงใด จึงทำให้สามารถกำหนดการช่วงเวลาในการคำนวณปีอนาคตที่เหลืออยู่และประมาณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในปีย้อนหลัง

2.3 ระยะเวลาของเด็กและเยาวชนในอนาคต ภายหลังจากช่วงที่ทำการเก็บข้อมูลเป็นต้นไป(ภายหลังจากตุลาคม 2552) ที่เด็กและเยาวชนที่ได้รับโทษให้เข้ารับการฝึกและอบรมจนกระทั่งถึงระยะเวลาที่ศาลตัดสินให้ได้รับการปล่อยตัว ซึ่งเด็กและเยาวชนมีระยะเวลาที่เหลืออยู่แตกต่างกัน ดังเช่นตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของปีในอนาคตของการฝึกอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

หน่วย : คน

จำนวนปี	ศูนย์ากรณา		ศูนย์อูเบกขา		ศูนย์อุมุทตา		ศูนย์อปราณ		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
0 ปี	8	11.9	3	15.8	0	0.0	1	7.1	12	10.9
1 ปี	35	52.2	8	42.1	3	30.0	8	57.1	54	49.1
2 ปี	20	29.9	5	26.3	6	60.0	3	21.4	34	30.9
3 ปี	3	4.5	2	10.5	0	0.0	1	7.1	6	5.5
4 ปี	0	0.0	1	5.3	0	0.0	0	0.0	1	0.9
5 ปี	0	0.0	0	0.0	1	10.0	1	7.1	2	1.8
6 ปี	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9

จากตาราง 12 จำนวนและร้อยละของปีในอนาคตของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า โดยส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนเหลือระยะเวลาการฝึกและอบรมอีก 1 ปี คิดเป็น ร้อยละ 49.1 โดยปีในอนาคตที่คิดจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวโดยต้นทุดังกล่าวจะประเมินจากต้นทุนที่เกิดขึ้นในช่วงปีงบประมาณ 2551 มีค่านวนค่าในอนาคตโดยการนำต้นทุนดังกล่าวมาปรับเงินเพื่อ

3. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรม โดยทำการรวบรวมข้อมูลและสรุปผลจากแบบสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 4 แห่ง

ในการคำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกศาลสั่งให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งจำมีการประเมินต้นทุนที่เกิดขึ้นตั้งแต่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม จนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวและต้นทุนที่เกิดขึ้นเฉพาะปีในช่วงปีงบประมาณ 2551 โดยมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามช่วงระยะเวลาของเด็กและเยาวชนในแต่ละคน เพื่อนำมาคำนวณตามประเภทของต้นทุน โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

1. ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ = ต้นทุนส่วนบุคคล+ต้นทุนภาครัฐ

2. ต้นทุนส่วนบุคคล = ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล+ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล

ต้นทุนส่วนบุคคลทั้งหมดจะนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมาใช้ในการคำนวณ ซึ่งจะเริ่มคำนวณต้นทุนต่างๆตั้งแต่วันที่ไดถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม จนกระทั่งถึงวันที่ได้รับการปล่อยตัว โดยมีรายละเอียดของต้นทุนดังนี้

2.1 ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติ/ผู้ปกครอง + ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติ + ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครอง

โดยมีรายละเอียดในการคำนวณต้นทุนส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซึ่งจะถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกฯ ซึ่งในแต่ละคนมีระยะเวลาการฝึกและอบรม โดยทำการคำนวณเป็นรายบุคคล จึงทำให้ในแต่ละบุคคลมีการคำนวณที่แตกต่างกันออกไปตามช่วงระยะเวลา เช่น การคำนวณต้นทุนปีอดีต การคำนวณต้นทุนปีปัจจุบันที่ทำการศึกษาและการคำนวณต้นทุนในอนาคตจะกระทั่งปีที่ได้รับการปล่อยตัว มีการคำนวณตามสูตรดังนี้

1) ค่าเดินทางของญาติและผู้ปกครอง

$$= A_1 + A_2 + \dots A_{t-1} + A_t + A_{t+1} + \dots A_n$$

$$A_1 = A_t(1+r)^t$$

$$A_2 = A_t(1+r)^{t-1}$$

$$A_{t-1} = A_t(1+r)$$

$$A_{t+1} = A_t(1+f)$$

$$A_n = A_t(1+f)^n$$

โดยที่ A_t = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปี 2552

A_1, A_2, A_{t-1} = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปีอดีต

A_{t+1} = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปีอนาคต

A_n = ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

2) ค่าของเยียมญาติ

$$= B_1 + B_2 + \dots B_{t-1} + B_t + B_{t+1} + \dots B_n$$

$$B_1 = B_t(1+r)^t \quad B_2 = B_t(1+r)^{t-1}$$

$$B_{t-1} = B_t(1+r) \quad B_{t+1} = B_t(1+f)$$

$$B_n = B_t(1+f)^n$$

โดยที่ B_t = ค่าของเยียมญาติในปี 2552

B_1, B_2, B_{t-1} = ค่าของเยียมญาติในปีอดีต

B_{t+1} = ค่าของเยียมญาติในปีอนาคต

B_n = ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยียมญาติในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

3) ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครอง

$$= C_1 + C_2 + \dots C_{t-1} + C_t + C_{t+1} + \dots C_n$$

$$C_1 = C_t(1+r)^t \quad C_2 = C_t(1+r)^{t-1}$$

$$C_{t-1} = C_t(1+r) \quad C_{t+1} = C_t(1+f)$$

$$C_n = C_t(1+f)^n$$

โดยที่ C_t = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในปี 2552

C_1, C_2, C_{t-1} = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในปีอดีต

C_{t+1} = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในอนาคต

C_n = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองปีที่สุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

2.1.2 ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล = ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติ / ผู้ปกครอง + ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยียม + ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายอื่นๆ + ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการไม่ได้ประกอบอาชีพของ เด็กและเยาวชน + ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการไม่ได้ประกอบอาชีพของญาติ/ผู้ปกครอง โดยรายละเอียดในการคำนวณต้นทุนค่าเสีย

โอกาสส่วนบุคคลเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตซึ่งต้องมานำมาคิดในอัตราลดเพื่อ
หามูลค่าให้เป็นปัจจุบันทั้งหมดของเด็กและเยาวชนในแต่ละคน โดยสูตรการคำนวณดังนี้

1) ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าเดินทางของญาติ/ผู้ปกครอง

$$= A_1 + A_2 + \dots A_{t-1} + \frac{A_t}{(1+r)} + \frac{A_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{A_n}{(1+r)^n}$$

โดยที่ A_t = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปี 2552

A_1, A_2, A_{t-1} = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปีอดีต

A_{t+1} = ค่าใช้จ่ายในการเดินทางในปีอนาคต

A_n = ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

2) ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าของเยี่ยม

$$= B_1 + B_2 + B_{t-1} + \frac{B_t}{(1+r)} + \frac{B_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{B_n}{(1+r)^n}$$

โดยที่ B_t = ค่าของเยี่ยมญาติในปี 2552

B_1, B_2, B_{t-1} = ค่าของเยี่ยมญาติในปีอดีต

B_{t+1} = ค่าของเยี่ยมญาติในปีอนาคต

B_n = ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

3) ต้นทุนค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายอื่นๆ

$$= C_1 + C_2 + \dots C_{t-1} + \frac{C_t}{(1+r)} + \frac{C_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{C_n}{(1+r)^n}$$

โดยที่ C_t = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในปี 2552

C_1, C_2, C_{t-1} = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในปีอดีต

C_{t+1} = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองในปีอนาคต

C_n = ค่าใช้จ่ายอื่นๆของญาติและผู้ปกครองปีที่สุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

4) ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนซึ่งจะคำนวณเฉพาะอายุ 15 ขึ้นไปเท่านั้น เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ภาครัฐกำหนดให้สามารถทำงานได้ ซึ่งคำนวณจากค่าแรงรายวันขั้นต่ำที่เยาวชนได้ประกอบอาชีพคูณด้วยจำนวนวันทำงานในช่วงระยะเวลาที่ต้องเข้ารับการฝึกและอบรม

$$= W_1 + W_2 + \dots W_{t-1} + \frac{W_t}{(1+r)} + \frac{W_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{W_n}{(1+r)^n}$$

$$W_1 = W_t(1+r)^t$$

$$W_2 = W_t(1+r)^{t-1}$$

$$W_{t-1} = W_t(1+r)$$

$$W_{t+1} = W_t(1+f)$$

$$W_n = W_t(1+f)^n$$

โดยที่	W_t	= รายได้สุทธิขาดงานของเด็กและเยาวชนในปี 2552
	W_1, W_2, W_{t-1}	= รายได้สุทธิขาดงานของเด็กและเยาวชนในปีอดีต
	W_{t+1}	= รายได้สุทธิขาดงานของเด็กและเยาวชนในปีอนาคต
	W_n	= รายได้สุทธิขาดงานของเด็กและเยาวชนในปีสุดท้าย
	r	= อัตราดอกเบี้ย
	f	= อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

ในกรณีที่เด็กและเยาวชนกำลังศึกษาและไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ ซึ่งมีอายุอยู่ในวัยกฎหมายกำหนดให้ทำงานได้คือ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป กำหนดให้มีวันทำงาน 6 วัน/สัปดาห์ จะมีการคิดอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2551 (กระทรวงแรงงาน: 2551) หากเด็กและเยาวชนมีการประกอบอาชีพ จะคิดคำนวณในอัตรารายได้ที่แท้จริง

5) ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของญาติและผู้ปกครอง คำนวณโดยวิธี Human Capital Approach (คุณลักษณะ คำนวณราชภัฏฯ 2539: 58) โดยคิดจากรายได้เฉลี่ยที่ผู้ปกครองในแต่ละวันคูณกับจำนวนครั้งที่ผู้ปกครองมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนตลอดช่วงระยะเวลาในการเข้ารับการฝึกและอบรม

$$= Ne_1 + Ne_2 + \dots Ne_{t-1} + \frac{Ne_t}{(1+r)} + \frac{Ne_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{Ne_n}{(1+r)^n}$$

$$Ne_1 = Ne_t(1+r)^t$$

$$Ne_2 = Ne_t(1+r)^{t-1}$$

$$Ne_{t-1} = Ne_t(1+r)$$

$$Ne_{t+1} = Ne_t(1+f)$$

$$Ne_n = Ne_t(1+f)^n$$

โดยที่	Ne_t	= รายได้สุทธิจากการขาดงานของญาติและผู้ปกครองในปี 2552
	Ne_1, Ne_2, Ne_{t-1}	= รายได้สุทธิจากการขาดงานของญาติและผู้ปกครองในอดีต
	Ne_{t+1}	= รายได้สุทธิจากการขาดงานของญาติและผู้ปกครองในอนาคต
	Ne_n	= รายได้สุทธิจากการขาดงานของญาติและผู้ปกครองในปีสุดท้าย
	r	= อัตราดอกเบี้ย
	f	= อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

หากผู้ปกครองหรือญาติไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆและมีช่วงอายุอยู่ในวัยทำงาน คือ 15-60 ปี กำหนดให้มีวันทำงาน 6 วัน/สัปดาห์ และมีการคิดอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำตามประกาศกระทรวงฯ ผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ตามจังหวัดต่างๆที่ผู้ปกครองและญาติได้อาศัยอยู่ (กระทรวงแรงงาน: 2551) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ประจำปี 2551

หน่วย : บาท

ค่าจ้าง	พื้นที่
203	กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร
197	ภูเก็ต
180	ชลบุรี
179	สระบุรี
173	ฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา ระยอง
170	นครราชสีมา
169	ระนอง
168	พังงา เชียงใหม่
165	กระบี่ กาญจนบุรี
164	เพชรบุรี ราชบุรี
163	จันทบุรี ปราจีนบุรี ลพบุรี
162	เลย
161	สิงห์บุรี และ อ่างทอง
160	ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สระแก้ว
158	ชุมพร และ อุทัยธานี
157	เชียงราย ต่ง สงขลา หนองคาย อุดรธานี
156	กำแพงเพชร ตราด นครนายก และ ลำพูน
155	กาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ บุรีรัมย์ ปัตตานี พัทลุง เพชรบูรณ์ ยโสธร ยะลา สตูล
154	ขอนแก่น ชัยนาท ร้อยเอ็ด ลำปาง สุพรรณบุรี หนองบัวลำภู อุบลราชธานี
153	นครพนม นราธิวาส มุกดาหาร สุโขทัย อำนาจเจริญ
152	ชัยภูมิ พิษณุโลก อุดรดิตถ์
151	ตาก น่าน มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน และ สุรินทร์
150	พะเยา พิจิตร แพร่ ศรีสะเกษ

หมายเหตุ : ประกาศให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2551

ที่มา: ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2551.

3. ต้นทุนภาครัฐ

ต้นทุนภาครัฐทั้งหมดจะนำข้อมูลที่ได้จากกรมพินิจฯ มีการคำนวณเป็นต้นทุนที่เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบันและการประมาณการต้นทุนในอนาคต เพื่อความครอบคลุมระยะเวลาของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดของต้นทุนดังนี้

3.1 ต้นทุนของภาครัฐ = ต้นทุนทางตรงของภาครัฐ+ต้นทุนทางอ้อมของภาครัฐ

3.1.1 ต้นทุนทางตรงของภาครัฐ = ค่าดำเนินงาน+ ค่าตอบแทนบุคลากร+ ค่าสินทรัพย์

โดยการคำนวณต้นทุนทางตรงของรัฐบาล ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภคจะศึกษาต้นทุนจากงบประมาณรายจ่ายจริงของศูนย์ฝึกและอบรมฯต่าง และในส่วนของค่าทรัพย์สิน ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ ยานพาหนะ นำข้อมูลมาจากรายงานค่าใช้จ่ายประจำปีของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งจะเริ่มคำนวณต้นทุนต่างๆของรัฐที่ใช้ในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและมีการปรับอัตราดอกเบี้ยและเงินเพื่อพื้นฐาน ตั้งแต่วันที่ได้อุปส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม จนกระทั่งถึงวันที่ได้รับการปล่อยตัว ดังมีรายละเอียดในการคำนวณดังนี้

1) ค่าดำเนินงาน

$$= D_1 + D_2 + \dots D_{t-1} + D_t + D_{t+1} + \dots D_n$$

$$D_1 = D_t(1+r)^t \quad D_2 = D_t(1+r)^{t-1}$$

$$D_{t-1} = D_t(1+r) \quad D_{t+1} = D_t(1+f)$$

$$D_n = D_t(1+f)^n$$

โดยที่ D_t = ค่าดำเนินงานในปี 2552

D_1, D_2, D_{t-1} = ค่าดำเนินงานในปีอดีต

D_{t+1} = ค่าดำเนินงานในปีอนาคต

D_n = ต้นทุนการดำเนินงานในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

2) ค่าตอบแทนบุคลากร

$$= E_1 + E_2 + \dots E_{t-1} + E_t + E_{t+1} + \dots E_n$$

$$E_1 = E_t(1+r)^t \quad E_2 = E_t(1+r)^{t-1}$$

$$E_{t-1} = E_t(1+r) \quad E_{t+1} = E_t(1+f)$$

$$E_n = E_t(1+f)^n$$

โดยที่	E_t	= ค่าตอบแทนบุคลากรในปี 2552
	E_1, E_2, E_{t-1}	= ค่าตอบแทนบุคลากรในปีอดีต
	E_{t+1}	= ค่าตอบแทนบุคลากรในปีอนาคต
	E_n	= ค่าตอบแทนบุคลากรในปีสุดท้าย
	r	= อัตราดอกเบี้ย
	f	= อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

3) ต้นทุนที่ดิน เนื่องจากที่ดินจะไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคา โดยคิดจากค่าเช่าที่ดินจากเนื้อที่ของที่ดินของแต่ละศูนย์ฯ โดยประเมินจากมูลค่าประเมินของที่ดินของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรวด มีเนื้อที่ 50 ไร่ ตารางวาละ 1,500 บาท ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมูทิตา มีเนื้อที่ 16 ไร่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านอุเบกขา มีเนื้อที่ 9 ไร่ ราคาตารางวาละ 34,000 บาท และศูนย์ฝึกและอบรมบ้านปรานี มีเนื้อที่ 15 ไร่ ราคาตารางวาละ 7,500 บาท กำหนดให้อัตราผลตอบแทนจากการเช่าที่ดิน เท่ากับ 5 % (สยามธุรกิจ. : ออนไลน์) ดังสูตรต่อไปนี้

$$3.1) V = I / R$$

โดยที่	V	= ค่าเช่าที่ดิน
	I	= มูลค่าที่ดินโดยประเมิน
	R	= อัตราผลตอบแทนต่อปี

$$3.2) \text{ค่าเช่าที่ดินสุทธิ} = V_1 + V_2 + \dots V_{t-1} + V_t + V_{t+1} + \dots V_n$$

$$V_1 = V_t(1+r)^t \quad V_2 = V_t(1+r)^{t-1}$$

$$V_{t-1} = V_t(1+r) \quad V_{t+1} = V_t(1+f)$$

$$V_n = V_t(1+f)^n$$

โดยที่	V_t	= ค่าเช่าที่ดินในปี 2552
	V_1, V_2, V_{t-1}	= ค่าเช่าที่ดินในปีอดีต
	V_{t+1}	= ค่าเช่าที่ดินในปีอนาคต
	V_n	= ค่าเช่าที่ดินปีสุดท้าย
	r	= อัตราดอกเบี้ย
	f	= อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

$$4) \text{ ค่าเสื่อมราคาอาคาร} = F_1 + F_2 + \dots F_{t-1} + F_t + F_{t+1} + \dots F_n$$

$$F_1 = F_t(1+r)^t \quad F_2 = F_t(1+r)^{t-1}$$

$$F_{t-1} = F_t(1+r) \quad F_{t+1} = F_t(1+f)$$

$$F_n = F_t(1+f)^n$$

โดยที่ F_t = ค่าเสื่อมราคาอาคารในปี 2552

F_1, F_2, F_{t-1} = ค่าเสื่อมราคาอาคารในปีอดีต

F_{t+1} = ต้นทุนเสื่อมราคาอาคารในปีอนาคต

F_n = ต้นทุนราคาอาคารในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

$$5) \text{ ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์} = P_1 + P_2 + \dots P_{t-1} + P_t + P_{t+1} + \dots P_n$$

$$P_1 = P_t(1+r)^t \quad P_2 = P_t(1+r)^{t-1}$$

$$P_{t-1} = P_t(1+r) \quad P_{t+1} = P_t(1+f)$$

$$P_n = P_t(1+f)^n$$

โดยที่ P_t = ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ปี 2552

P_1, P_2, P_{t-1} = ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ในปีอดีต

P_{t+1} = ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ในปีอนาคต

P_n = ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ในปีสุดท้าย

r = อัตราดอกเบี้ย

f = อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

3.2 ต้นทุนทางอ้อมของภาครัฐ = ค่าเสียโอกาสของเงินงบประมาณอุดหนุนในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของภาครัฐ

ในการคำนวณต้นทุนค่าเสียโอกาสของรัฐบาล คือ การผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดจากต้นทุนทางตรงของภาครัฐที่ใช้ในการดำเนินการของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ซึ่งต้นทุนดังกล่าวหากรัฐไม่นำมาอุดหนุนแก่ศูนย์ฝึกฯ รัฐก็สามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศในด้านอื่นๆด้วยเหตุนี้จึงถือเป็นค่าเสียโอกาสของรัฐ โดยพิจารณาจากงบประมาณรายจ่ายจริงของศูนย์ฝึกฯ ในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งนำมาหารกับจำนวนเด็กทั้งหมดที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ เพื่อหาเฉลี่ยของเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ต้นทุนค่าเสียโอกาสของรัฐบาลตลอดระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม

$$= Dg_1 + Dg_2 + \dots Dg_{t-1} + \frac{Dg_t}{(1+r)} + \frac{Dg_{t+1}}{(1+r)^2} + \dots \frac{Dg_n}{(1+r)^n}$$

$$Dg_1 = Dg_t(1+r)^t$$

$$Dg_2 = Dg_t(1+r)^{t-1}$$

$$Dg_{t-1} = Dg_t(1+r)$$

$$Dg_{t+1} = Dg_t(1+f)$$

$$Dg_n = Dg_t(1+f)^n$$

โดยที่	Dg_t	= ผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของภาครัฐในปี 2552
	Dg_1, Dg_2, Dg_{t-1}	= ผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของภาครัฐในปีอดีต
	Dg_{t+1}	= ผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของภาครัฐในปีอนาคต
	Dg_n	= ผลรวมของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของภาครัฐในปีสุดท้าย
	r	= อัตราดอกเบี้ย
	f	= อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยการสัมภาษณ์จากเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง ญาติและผู้อำนวยความสะดวกศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บ้านกรุณา ปรานี มุทิตา อุเบกขาในระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม – 31 กันยายน พ.ศ.2552 ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างในเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำนวน 110 ตัวอย่าง ผู้ปกครองและญาติของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน จำนวน 110 ตัวอย่าง และผู้อำนวยความสะดวกศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 4 ตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
2. วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม
3. ศึกษาปัญหาการดำเนินงานและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

1. ข้อมูลทั่วไป สภาพภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ข้อมูลทั่วไปนี้เป็นการศึกษาในเรื่องข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนจากการตอบแบบสอบถามของเด็กและเยาวชน จำนวน 110 ตัวอย่าง ซึ่งจะมีการแบ่งประเภทการนำเสนอข้อมูลทั่วไป ดังนี้

1.1.1 ข้อมูลภูมิหลังทางด้านสังคม เป็นการศึกษาในเรื่องเพศ อายุ จำนวนพี่น้อง สถานภาพ สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา จังหวัดที่อาศัยและบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยก่อนที่จะเข้ารับการฝึกและอบรม เป็นต้น

1.1.2 ข้อมูลภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ เป็นการศึกษาในเรื่องอาชีพและรายได้ของเด็กและเยาวชนในช่วงก่อนที่จะเข้ารับการฝึกและอบรม

1.1.3 ข้อมูลภูมิหลังของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว เป็นการศึกษาในเรื่องสถานภาพ อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดา

1.1.4 ข้อมูลการมาเยี่ยมของญาติและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

1.1.5 ข้อมูลการมาเยี่ยมของญาติและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
(จากแบบสอบถามของเด็กและเยาวชน)

1.1.6 หน่วยวิชาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเข้ารับการศึกษาและอบรม

1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชน

ข้อมูลทั่วไปนี้เป็นการศึกษาในเรื่องข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเข้าเยี่ยมของผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนที่ศูนย์ฝึกและอบรม โดยรวบรวมแบบสอบถามของผู้ปกครองและญาติ จำนวน 110 ตัวอย่าง

1.1.1 ข้อมูลภูมิหลังทางด้านสังคม ประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส เป็นต้น

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทางด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

ภูมิหลังทางด้านสังคม		ศูนย์กฤษฎา		ศูนย์อุเบกขา		ศูนย์พิตดา		ศูนย์ปธานี		รวม		หน่วย :คน
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
1. เพศ	ชาย	67	100.0	19	100.0	10	100.0	0	0.0	96	87.3	
	หญิง	0	0.0	0	0.0	0	0.0	14	100.0	14	12.7	
2.ศาสนา	พุทธ	66	98.5	18	94.7	8	80.0	13	92.9	105	95.5	
	อิสลาม	1	1.5	1	5.3	2	20.0	1	7.1	5	4.5	
3.อายุในปัจจุบัน	15-16 ปี	2	3.0	0	0.0	7	70.0	1	7.1	10	9.1	
	17-19 ปี	50	74.6	13	68.4	3	30.0	10	71.5	76	69.0	
	20 -23 ปี	15	22.4	6	31.6	0	0.0	3	21.4	24	21.8	
4. อายุขณะที่	10-14 ปี	2	3.0	0	0.0	4	40.0	1	7.15	7	6.4	
	15-17	60	89.5	16	84.2	5	50.0	12	85.7	93	84.5	
	18 ปีขึ้นไป	5	7.5	3	15.8	1	10.0	1	7.15	10	9.1	
5. จำนวนพี่น้อง	1 คน	16	23.9	3	15.8	0	0.0	4	28.6	23	20.9	
	2 คน	27	40.3	6	31.6	4	40.0	2	14.3	39	35.5	
	3 คน	16	23.9	7	36.7	3	30.0	4	28.6	30	27.3	
	4 คน	5	7.4	1	5.3	1	10.0	3	21.4	10	9.1	
	5 คน	1	1.5	1	5.3	0	0.0	1	7.1	3	2.7	
	6 คน	2	3.0	1	5.3	2	20.0	0	0.0	5	4.5	

ภูมิหลังทางด้านสังคม	ศูนย์การศึกษา		ศูนย์อาชีวศึกษา		ศูนย์มทิดา		ศูนย์ปจณี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
5. ลำดับการเป็นบุตร										
คนที่ 1	41	61.2	10	52.6	6	60.0	7	50.0	64	58.2
คนที่ 2	19	28.3	7	36.8	1	10.0	3	21.4	30	27.3
คนที่ 3	4	6.0	1	5.3	1	10.0	2	3.0	8	7.3
คนที่ 4	2	3.0	1	5.3	1	10.0	1	1.5	5	4.5
คนที่ 5	1	1.5	0	0.0	1	10.0	1	1.5	3	2.7
ต่ำกว่า 4 คน	14	20.9	0	0.0	0	0.0	3	21.4	17	15.5
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว										
4-7 คน	44	65.7	13	68.4	6	60.0	10	71.4	73	66.4
8-10 คน	7	10.4	6	31.6	2	20.0	0	0	15	13.6
10 คนขึ้นไป	2	3.0	0	0.0	2	20.0	1	7.1	5	4.5
8. สถานภาพสมรส										
โสด	57	76.1	17	89.6	10	100	9	64.3	93	84.6
สมรส	9	13.4	1	5.2	0	0.0	5	35.7	15	13.6
หย่าร้าง/แยก	1	1.5	1	5.2	0	0.0	0	0.0	2	1.8
9. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดก่อนเข้ารับการศึกษา										
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0	0	0	1	10.0	0	0.0	1	0.9
ประถมศึกษา	27	40.3	10	52.6	6	60.0	3	21.4	46	41.8
มัธยมต้น	31	46.3	9	47.4	3	30.0	8	57.1	51	46.4
ม.ปลาย/ปวช.	9	13.4	0	0	0	0	3	21.4	12	10.9

ตาราง 14 (ต่อ)

หน่วย : คน

ภูมิหลังทางด้านสังคม	ศูนย์ฯกรรณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปจณี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
10.การศึกษาในช่วง	21	31.3	2	10.5	3	30.0	6	42.9	32	29.1
ระยะเวลาก่อนเข้าฝึกและ	5	7.5	6	31.6	1	10.0	4	28.6	16	14.5
อบรม	24	35.8	7	36.8	6	60.0	2	14.3	39	35.5
1.อยู่ระหว่างศึกษา										
2.กำลังหาสถานศึกษา										
3.จบการศึกษาและกำลัง										
ประกอบอาชีพ										
4.จบการศึกษาและไม่ได้	17	25.4	4	21.1	0	0.0	2	14.3	23	20.9
ประกอบอาชีพ										

จากตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เก็บทั้งหมดเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 87.3 ส่วนที่เหลือเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 12.7 เป็นที่น่าสังเกตว่าเหตุที่มีเพศหญิงจำนวนน้อยมาก เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะศูนย์ฝึกฯ ซึ่งศูนย์ฝึกฯบ้านปรานีแห่งเดียวเท่านั้น ที่มีหน้าที่ในการควบคุมตัวเด็กและเยาวชนเพศหญิง โดยที่เด็กและเยาวชนเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 95.5 ส่วนที่เหลือ เพียงร้อยละ 4.5 นับถือศาสนาอิสลาม

อายุในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ มีช่วงอายุในปัจจุบัน เท่ากับ 17-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.1 โดยกลุ่มการศึกษาค้นนี้มีอายุปัจจุบันเฉลี่ย เท่ากับ 18.45 ปี ในส่วนของอายุในขณะที่ยกระทำความผิด มีช่วงอายุ 15-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.5 และมีอายุเฉลี่ย 16.4 ปี ในขณะที่ยกระทำความผิด

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนพี่น้อง พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพี่น้อง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ซึ่งส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 58.2 เป็นบุตรคนที่ 1 จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุตรคนโตมักได้รับการเอาอกเอาใจจากบิดามารดาหรือญาติพี่น้องทำให้เด็กมีนิสัยที่เอาแต่ใจแสดงกิริยาที่ก้าวร้าวซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กกระทำความผิดและจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5.8 คน ส่วนจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่พบมากที่สุดอยู่ในช่วง 4-7 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4

จากการสอบถามถึงระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 46.4 ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับปวช. คิดเป็นร้อยละ 10.9 ในขณะที่ผู้ไม่เคยได้รับการศึกษามีเพียง ร้อยละ 0.9 เท่านั้น ซึ่งในขณะที่ถูกจับกลุ่มตัวนั้น ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนจบการศึกษาและกำลังประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา อยู่ระหว่างการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.1 และจบการศึกษาแต่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 20.9

1.1.2 ข้อมูลภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

หน่วย : คน

ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ	ศูนย์การรุดนา			ศูนย์อุเบกขา			ศูนย์มทุตา			ศูนย์ปธานี			รวม	
	จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%		จำนวน	%
1.อาชีพ	67	100		19	100		10	100		14	100		110	100
1. นักเรียน	21	31.3		2	10.5		2	20.0		5	35.7		30	27.3
2. รับจ้าง	20	29.9		6	31.6		4	40.0		2	14.2		32	29.1
3. ค้าขาย	1	1.5		0	0.0		0	0.0		0	0.0		1	0.9
4. ทำงานร่วมกับครอบครัว	7	10.4		6	31.6		1	10.0		0	0.0		14	12.7
5. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18	26.9		5	26.3		3	30.0		7	50.0		33	30.0
2.รายได้	39	31.3		8	42.1		5	50.0		12	85.7		64	58.2
ไม่มีรายได้	2	2.9		1	5.3		0	0.0		1	7.1		4	3.6
Max= 3,000 Min=2,400	6	9.0		2	10.5		1	10.0		1	7.1		10	9.1
Mean = 7,491	8	11.9		3	15.8		0	0.0		0	0.0		11	10.0
1,000-3,000 บาท	7	6.4		2	10.5		4	40.0		0	0.0		13	11.8
3,001-5,000 บาท	1	1.5		2	10.5		0	0.0		0	0.0		3	2.7
5,001-7,000 บาท	4	3.6		1	5.3		0	0.0		0	0.0		5	4.5
7,001-9,000 บาท														
9,001-12,000 บาท														
12,001 บาท ขึ้นไป														

จากตาราง 15 จำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า มีผู้ว่างงานไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ มากกว่า 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนอาชีพที่ทำมากที่สุด คือ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 29.1 และเมื่อนำรายได้เข้ามาพิจารณาประกอบกับอาชีพ จะพบว่ากลุ่มที่มีอาชีพที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ บุคคลที่ว่างงาน ไม่ได้ประกอบอาชีพและนักเรียน มีจำนวนสูงถึง 63 คน หรือ ร้อยละ 57.3 เมื่อถึงพิจารณาเด็กและเยาวชนที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้ พบว่าโดยที่ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนมีรายได้อยู่ในช่วง 7,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.8 และมีรายได้โดยเฉลี่ย เท่ากับ 7,491 บาท

1.1.3 ข้อมูลภูมิหลังของสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคม

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์
ฝึกและอบรม

หน่วย : คน

สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	ศูนย์ฯกรรณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปรางนี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. สถานภาพของบิดา	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
มารดา	30	44.8	6	31.6	2	20.0	6	42.9	44	40.0
อยู่ด้วยกัน	8	11.9	4	21.1	1	10.0	4	28.6	17	15.5
บิดาถึงแก่กรรม	1	1.5	1	5.3	1	10.0	1	7.1	4	3.6
มารดาถึงแก่กรรม	16	23.9	3	15.8	2	20.0	1	7.1	22	20.0
แยกกันอยู่	12	17.9	5	26.3	4	40.0	2	14.3	23	20.9
หย่าร้าง	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	59	100	15	100	9	100	10	100	93	100
2. อาชีพของบิดา	34	57.6	8	53.3	6	66.7	7	70.0	54	58.1
รับจ้าง/รายวัน/รายเดือน	8	13.6	5	33.3	2	22.2	0	0.0	15	16.1
ค้าขาย	1	1.7	1	6.7	0	0.0	1	10.0	3	3.2
พนักงานบริษัทเอกชน	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	10.0	1	1.1
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	5	8.5	0	0.0	1	11.1	1	10.0	7	7.5
ข้าราชการ /พนักงานราชการ/	2	3.4	1	6.7	0	0.0	0	0.0	3	3.2
เกษตรกร	1	1.7	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	1.1
ธุรกิจส่วนตัว	8	13.6	0	0.0	0	0.0	0	0.0	9	9.7
ว่างงาน										

สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	ศูนย์การรณ		ศูนย์สุขภาพ		ศูนย์มฤตดา		ศูนย์ปรานี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
3. อาชีพของมารดา	66	100	18	100	9	100	13	100	106	100
รับจ้าง/รายวัน/รายเดือน	33	50.0	10	52.6	4	44.4	2	15.4	49	46.2
ค้าขาย	17	25.8	6	31.6	1	11.1	5	38.5	29	27.4
พนักงานบริษัทเอกชน	6	9.1	0	0	0	0.0	0	0.0	6	5.7
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	3	4.5	2	10.5	0	0.0	4	30.8	9	8.5
ข้าราชการ /พนักงานราชการรัฐวิสาหกิจ	2	3.0	0	0.0	0	0.0	1	7.7	3	2.8
เกษตรกร	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9
ธุรกิจส่วนตัว	2	3.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	2	1.9
ว่างงาน	2	3.0	0	5.3	4	44.4	1	7.7	7	6.6
4. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย										
บิดา มารดา	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
บิดา	29	43.3	7	36.8	4	40.0	3	21.4	43	39.1
มารดา	4	6.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	4	3.6
พี่น้อง	10	14.9	4	21.1	2	20.0	2	14.3	18	16.4
ญาติ	3	4.5	1	5.3	1	10.0	1	7.1	6	5.5
บิดาและมารดาเลี้ยง	10	14.9	6	31.6	2	20.0	2	14.3	20	18.2
มารดาและบิดาเลี้ยง	5	7.5	0	0.0	0	0.0	0	0	5	4.5
นายจ้าง	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0	1	0.9
	3	4.5	0	0.0	0	0.0	0	0	3	2.7

จากตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลภูมิหลังทางด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ดังนี้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 110 คน พบว่า มีเด็กและเยาวชนจำนวน 44 คนหรือร้อยละ 40.0 ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ขณะที่ครอบครัวมีสถานภาพหย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือมีปัญหา บิดาหรือมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีภูมิหลังทางครอบครัวที่มักไม่ได้รับความอบอุ่นหรือมาจากครอบครัวที่มีปัญหาจากการบิดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ซึ่งส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดได้ในที่สุด หากพิจารณาถึงอาชีพของบิดาและมารดาของเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่บิดาและมารดามีอาชีพรับจ้าง รายวัน/รายเดือน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 58.1 และ 46.2

ในส่วนของผู้ปกครองที่เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ด้วย พบว่า เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่กับครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดาอยู่พร้อมกัน มีจำนวน 43 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 39.1 จากกลุ่มจากอย่างทั้งหมด ในขณะที่ต้องอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาเลี้ยงคนเดียว มีจำนวน 22 คน กล่าวคือ อยู่กับบิดา 4 คน หรือร้อยละ 3.6 อาศัยอยู่กับมารดา 18 คนหรือร้อยละ 16.4 นอกนั้นอาศัยอยู่ด้วยบุคคลอื่นๆ เช่น พี่น้อง ญาติ บิดาเลี้ยง มารดาเลี้ยง นายจ้างและตามลำพัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ซึ่งมีแนวโน้มในการกระทำความผิดสูงกว่ากลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ร่วมกันกับบิดาและมารดา

เมื่อพิจารณาถึงจังหวัดที่อาศัยอยู่เป็นประจำก่อนเข้ารับการฝึกและอบรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพราะขอบเขตการรับผิดชอบของศูนย์ฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง มีหน้าที่รับผิดชอบฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในการศึกษาครั้งนี้จังหวัดปริมณฑล คือ นนทบุรี ปทุมธานี นครนายก สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เป็นหลักหรือจังหวัดอื่นๆตามอำนาจคำสั่งของศาล โดยที่ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครครึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 50 อาศัยอยู่ในจังหวัดปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 44.5 นอกนั้นอาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นๆ เพียงร้อยละ 5.5 ลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านของตนเอง บิดา มารดาก่อนที่จะเข้ารับการฝึกและอบรม คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมา อาศัยอยู่ในบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 22.7 และห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ ในส่วนของสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมเป็นเขตชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 47.3 และในเขตเมืองหรือตลาด คิดเป็นร้อยละ 27.3 ซึ่งในขณะที่แหล่งอื่นๆเช่น ชุมชนแออัด เขตชนบทและโรงงานมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 11.8 ตามลำดับ

1.1.4 ข้อมูลการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชน เป็นการศึกษาในเรื่องประวัติ จำนวนครั้งการกระทำคามผิด การเข้ารับการฝึก และอบรมในอดีต
ระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม สาเหตุฐานความผิดและจำนวนคดีในปัจจุบัน เป็นต้น

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

ข้อมูลการกระทำคามผิด		ศูนย์ฯกรุณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมูทิดา		ศูนย์ฯปรานี		รวม	
		จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. มีประวัติการกระทำคามผิด	ไม่เคย	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
	เคย	41	61.2	10	52.6	9	90.0	12	85.7	72	65.5
2. จำนวนครั้งการกระทำคามผิดในอดีต	0 ครั้ง	26	38.8	9	47.4	1	10.0	2	14.3	38	34.5
	1 ครั้ง	40	59.7	11	52.6	9	90.0	12	85.7	72	65.5
	2 ครั้ง	11	16.4	2	10.5	1	10.0	2	14.3	16	14.5
	3 ครั้ง	9	13.4	1	10.5	0	0.0	0	0.0	10	9.1
	มากกว่า 3 ครั้ง	5	7.5	3	15.8	0	0.0	0	0.0	8	7.3
	Max= 8 Min=0	2	3.0	2	10.6	0	0.0	0	0.0	4	3.6
	Mean = 2.17	59	88.1	14	73.7	9	90.0	13	92.9	95	86.4
3. ในอดีตเคยถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม	ไม่เคย	8	11.9	5	26.3	1	10.0	1	7.1	15	13.6
	เคย	38	56.7	9	47.4	0	0.0	7	50.0	54	49.1
4. ปัจจุบันระยะเวลาการฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรม	1 ปีขึ้นไป -2 ปี	21	31.3	7	36.8	3	30.0	5	35.7	36	32.7
	2 ปีขึ้นไป -3 ปี	6	9.0	0	0.0	0	0.0	1	7.1	7	6.4
	3 ปีขึ้นไป -4 ปี	2	3.0	3	15.8	7	70.0	1	7.1	13	11.8
	4 ปีขึ้นไป										

หน่วย : คน

ข้อมูลการกระทำความผิด	ศูนย์ฯกรรณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมูทิตา		ศูนย์ฯปจณี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
5.จำนวนคดี	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
1 คดี	44	65.7	10	52.6	7	70.0	14	100	75	68.2
2 คดี	11	16.4	3	15.8	1	10.0	0	0.0	15	13.6
3 คดี	5	7.5	3	15.8	2	20.0	0	0.0	10	9.1
4 คดี	4	6.0	1	5.3	0	0.0	0	0.0	5	4.5
มากกว่า 4 คดี	3	4.4	2	10.6	0	0.0	0	0.0	5	4.5
6.ฐานความผิด	112	100	37	100	15	100	19	100	183	100
(ตอบได้มากกว่า 2 ข้อ)	37	33.0	13	35.1	9	60.0	0	0.0	59	32.2
1.ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	24	21.4	8	21.6	2	13.3	2	10.5	36	19.7
2.ความผิดเกี่ยวกับชีวิต/ ร่างกาย	10	8.9	3	8.1	2	13.3	14	73.7	29	15.8
3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	28	25.0	9	24.3	1	6.7	2	10.5	40	21.9
4. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	2	1.8	1	2.7	0	0.0	0	0.0	3	1.6
5. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	9	8.0	3	8.1	1	6.7	1	5.3	14	7.7
6. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ/ระเบิด	2	1.8	0	0.0	0	0.0	0	0.0	2	1.1
7.ความผิดอื่นๆ										

ข้อมูลการกระทำผิด	ศูนย์การรณ		ศูนย์อุบะกข		ศูนย์มุด		ศูนย์ปธ		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
7. สาเหตุการกระทำผิด	146	100	38	100	17	100	29	100	230	100
1. ต้องการมีทรัพย์สิน/สิ่งของไว้ใช้	19	13	1	2.6	0	0.0	1	3.4	21	9.1
2. ต้องการใช้เงิน	20	13.7	2	5.3	1	5.9	7	24.1	30	13.0
3. มีเมษรา ดิตยาเสพติด	16	11	7	18.4	0	0.0	2	6.9	25	10.9
4. ไม้รู้วสิ่งททำเป็นความผิด	4	2.7	3	7.9	4	23.5	1	3.4	12	5.2
5. ต้องการเลียนแบบจะได้เด่นดัง	2	1.4	2	5.3	0	0.0	1	3.4	5	2.2
6. สนุก คึกคะนอง	39	26.7	10	26.3	5	29.4	7	24.1	61	26.5
7. ผู้อื่นชักจูง/บังคับ	6	4.1	1	2.6	2	11.8	3	10.3	12	5.2
8. เหตุสุจริต	7	4.8	3	7.9	2	11.8	2	6.6	14	6.1
9. เพื่อนชวนให้ทำ	19	13	3	7.9	3	17.6	3	10.3	28	12.2
10. มีเรื่องโกรธแค้นกับผู้อื่นเสียหาย	11	7.5	5	13.2	0	0.0	2	6.9	18	7.8
11. ถูกกลั่นแกล้ง	3	2.1	1	2.6	0	0.0	0	0.0	4	1.7

จากตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ ดังนี้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 65.5 ที่เหลือเป็นเด็กและเยาวชนที่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 34.5 หากพิจารณาถึงจำนวนครั้งที่เคยกระทำผิด พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยมีการกระทำผิดมาก่อน ในขณะที่เด็กและเยาวชนมีการกระทำผิดมาแล้วในอดีตส่วนใหญ่มีการกระทำผิด จำนวน 1 และ 2 ครั้ง คือ ร้อยละ 14.5 และ 10.0 ในที่เหลือเป็นเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดมาแล้ว 3 ครั้งและมากกว่า 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.3 และ 3.6 ตามลำดับ และมีจำนวนครั้งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในอดีตโดยเฉลี่ย 2.17 ครั้ง

เมื่อพิจารณาถึงการถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 86.4 ส่วนเด็กและเยาวชนที่เคยเข้ารับการฝึกและอบรมมาก่อน มีเพียงร้อยละ 13.6 สะท้อนให้เห็นถึงเด็กและเยาวชนบางส่วนหลังจากที่ฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกไปแล้วไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

ระยะเวลาในการฝึกอบรมในปัจจุบัน พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีระยะเวลาการฝึกและอบรม อยู่ในช่วง 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.1 ซึ่งระยะเวลาการฝึกและอบรมโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 2.49 ปี หากพิจารณาเกี่ยวกับคดีการกระทำผิด พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการกระทำผิด 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 68.2 และส่วนใหญ่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 39.9 สะท้อนถึงรายได้จากการประกอบอาชีพกับฐานความผิด เพราะเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ซึ่งส่งผลให้เกิดการกระทำผิดส่วนใหญ่มีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

สาเหตุในการชักจูงให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด พบว่า มีหลายสาเหตุประกอบกันซึ่งสาเหตุหลักมาจากความสนุก คึกคะนอง คิดเป็นร้อยละ 26.5 สาเหตุรองมากจากความต้องการใช้เงินเพื่อนชวนให้ทำ มีเงินมาสุราหรือยาเสพติดและต้องการมีทรัพย์สินหรือสิ่งของไว้ใช้เอง คิดเป็นร้อยละ 13.0, 12.2 และ 10.9 นอกนั้นเป็นสาเหตุมาจากมีเรื่องโกรธแค้นกับผู้เสียหาย ไม่รู้ว่าสิ่งที่ทำเป็นความผิด มีผู้อื่นบังคับหรือชักจูง ความต้องการเลียนแบบ หรือแม้กระทั่งการถูกกลั่นแกล้ง เป็นต้น ทั้งนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงทำให้สาเหตุหลักของการกระทำผิดมาจากความสนุกและคึกคะนองตามช่วงวัย

1.1.5 ข้อมูลการมาเยี่ยมของญาติและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชนของผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

หน่วย : คน

ข้อมูลการเข้าเยี่ยม	ศูนย์กฤษฎา		ศูนย์อุเบกขา		ศูนย์มฤตดา		ศูนย์ปรานี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
1. การเข้าเยี่ยมของผู้ปกครองและญาติ										
1. ไม่เคยมาเยี่ยมเลย	8	11.9	1	5.3	3	30.0	2	14.2	14	12.7
2. มาเยี่ยมเป็นบางครั้ง	26	38.8	6	31.6	7	70.0	4	28.6	43	39.1
3. มาเยี่ยมเป็นประจำ	33	49.3	12	63.2	0	0	8	57.1	53	48.2
0 ครั้ง	8	11.9	1	5.3	3	30.0	2	14.3	14	12.7
น้อยกว่า 1 ครั้ง	0	0.0	3	15.8	2	20.0	1	7.1	6	5.5
1 ครั้ง	17	25.4	6	31.6	5	50.0	5	35.7	33	30.0
2 ครั้ง	23	34.3	9	47.4	0	0	4	28.6	36	32.7
3 ครั้ง	9	13.4	0	0.0	0	0	2	14.3	11	10.0
4 ครั้ง	9	13.4	0	0.0	0	0	0	0.0	9	8.2
มากกว่า 4 ครั้ง	1	1.5	0	0.0	0	0	0	0.0	1	0.9
2. จำนวนครั้งในการมาเยี่ยม /เดือน										
Max = 7 Min= 0										
Mean = 1.7										

จากตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชนของผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ ดังนี้

การเข้าเยี่ยมของผู้ปกครองและญาติ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน พบว่า ผู้ปกครองและญาติเดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนเป็นประจำและมาเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 48.2 มาเยี่ยมเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.1 ในขณะที่ผู้ปกครองและญาติของเด็กและเยาวชน ไม่เคยเดินทางมาเยี่ยมเลย มีเพียงร้อยละ 12.7 เมื่อพิจารณาถึงจำนวนครั้งการเข้าเยี่ยมต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองและญาติเดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนความถี่ 2 และ 1 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และ 30.0 ตามลำดับ โดยมีจำนวนการเข้าเยี่ยมเฉลี่ย 1.7 ครั้งต่อเดือน ซึ่งการเข้าเยี่ยมของเด็กและเยาวชนในแต่ละศูนย์ฝึกมีการเปิดให้เข้าเยี่ยมกำหนดความถี่ในการเปิดให้เข้าเยี่ยมไม่เท่ากัน เช่น ศูนย์ฝึกฯ บ้านกรุณา บ้านมุกดา บ้านปรานี เปิดให้เข้าเยี่ยม 8 ครั้ง/เดือน และบ้านอุเบกขาเปิดให้เยี่ยม 2 ครั้งต่อเดือน

1.1.6 หน่วยวิชาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเข้ารับการฝึกและอบรม

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของหน่วยวิชาที่เด็กและเยาวชนเลือกเข้ารับการฝึกและอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม หน่วย : คน

หน่วยวิชา	ศูนย์ฯกรรณา		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปรานี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
1.สามัญ	14	20.9	5	26.3	6	60.0	11	78.6	36	32.7
2. ช่างไฟฟ้า	10	14.9	5	26.3	1	10.0	0	0.0	16	14.5
3. เกษตร	3	4.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	3	2.7
4. ช่างโยธา	4	6.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	4	3.6
5. ช่างเชื่อม	3	4.5	1	5.3	0	0.0	0	0.0	4	3.6
6. หัตถกรรม	5	7.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	5	4.5
7. ช่างยนต์	5	7.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	5	4.5
8. ช่างไม้	1	1.5	4	21.1	0	0.0	0	0.0	5	4.5
9. ช่างตัดเย็บ	6	9.0	0	0.0	0	0.0	2	14.3	8	7.3
10.ดนตรี	2	3.0	2	10.5	1	10.0	0	0.0	5	4.5
11. โสตศึกษา	2	3.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	2	1.8
12. ช่างศิลป์	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9
13. ช่างพิมพ์	0	0.0	2	10.5	2	20.0	0	0.0	4	3.6
14.หัตถศาสตร์	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	7.1	1	0.9
(นวดแผนโบราณ)										
15. เตรียมความพร้อมก่อนปล่อย	11	16.4	0	0.0	0	0.0	0	0.0	11	10.0

จากตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ในทุกๆศูนย์ฝึกฯ เลือกเข้าเรียนในหน่วยวิชาสามัญ ตามหลักสูตร กศน. คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาเป็นหน่วยวิชาไฟฟ้า ซึ่งผู้เข้าเรียนทั้งหมดเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 14.5 นอกนั้นเป็นการเข้ารับการฝึกและอบรมในหน่วยวิชาอื่นๆตามความสมัครใจซึ่งมีสัดส่วนแตกต่างกันไม่มากนัก เช่น การเกษตร ช่างโยธา ช่างเชื่อม หัตถกรรม ช่างยนต์ ช่างไม้ ช่างตัดเย็บ ดนตรี โสตศึกษา ช่างศิลป์ ช่างพิมพ์ หัตถศาสตร์และการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนในแต่ละศูนย์ฝึกฯ ได้จัดตามความสนใจ

และความถนัดของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าศูนย์ฝึกฯบ้านปรานีซึ่งเป็นศูนย์ฝึกฯเดียวที่เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรมเป็นเพศหญิง จึงทำให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นวิชาเฉพาะและมีความถนัดของเพศหญิงโดยเฉพาะ เช่น หน่วยวิชาหัตถศาสตร์ ซึ่งจะแตกต่างจากศูนย์ฝึกอื่นๆที่มีการฝึกสอนวิชาเฉพาะและความถนัดของเพศชายเป็นหลัก

1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติ

ข้อมูลส่วนนี้จะประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเด็กและเยาวชนได้รับโทษ ของญาติและผู้ปกครองซึ่งนำเสนอมจากแบบสอบถามผู้ปกครองและญาติของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน โดยจากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองและญาติ จำนวน 110 ตัวอย่าง

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติ จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

ข้อมูลทั่วไป		ศูนย์กรรณา		ศูนย์อุเบกขา		ศูนย์มฤตดา		ศูนย์ปธานี		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ	ชาย	67	100	19	100	10	100	14	100	110	100
2.อายุ	ชาย	41	61.2	8	42.1	1	10.0	3	21.4	53	48.2
	หญิง	26	38.8	11	57.9	9	90.0	11	78.6	57	51.8
	น้อยกว่า 20	0	0.0	3	15.8	0	0.0	0	0	3	2.7
	20-30	3	4.4	3	15.8	1	10.0	2	14.3	9	8.2
	31-40	21	30.9	2	10.5	3	30.0	6	42.9	32	29.1
3. ความเกี่ยวข้องกับ	41 -50	33	48.5	8	42.1	5	50.0	3	21.4	49	44.5
	50 ปีขึ้นไป	10	14.7	3	15.8	1	10.0	3	21.4	17	15.5
	1.บิดา	34	50.7	4	21.1	1	10.0	3	21.4	42	38.2
	2.มารดา	25	37.3	4	21.1	3	30.0	5	35.7	35	31.8
	3.พี่น้อง	0	0.0	4	21.1	2	20.0	2	14.3	9	8.2
5. บิดาเลี้ยง	4.ญาติ	7	10.4	6	31.6	4	40.0	4	28.6	22	20.0
		0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0

ข้อมูลทั่วไป	ศูนย์การรณนา			ศูนย์อาลเบกขา			ศูนย์อำมฤตา			ศูนย์สำปธานี			รวม		
	จำนวน ร้อยละ			จำนวน ร้อยละ			จำนวน ร้อยละ			จำนวน ร้อยละ			จำนวน ร้อยละ		
	64	100	19	100	100	100	10	100	100	14	100	100	110	100	100
3. ความเกยวข้อง (ต่อ)	1	1.5	0	0.0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	1	0.9	0.9
7. นายจ้าง	0	0.0	0	0.0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	0	0.0	0.0
8. อื่นๆ	0	0.0	1	5.3	0.0	0.0	0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	1	0.9	0.9
4. ระดับการศึกษา	1	1.5	1	5.3	0.0	0.0	1	10.0	0.0	0	0.0	0.0	3	2.7	2.7
1. ไม่ได้รับการศึกษา	42	62.7	8	42.1	0.0	0.0	5	50.0	0.0	6	42.9	0.0	61	55.5	55.5
2. ประถมศึกษา	8	11.9	4	21.1	0.0	0.0	3	30.0	0.0	5	35.7	0.0	20	18.2	18.2
3. ม.ต้น	9	13.4	6	31.6	0.0	0.0	0	0.0	0.0	2	14.3	0.0	17	15.5	15.5
4. ม.ปลาย/ปวช.	5	7.5	0	0.0	0.0	0.0	1	10.0	0.0	1	7.1	0.0	7	6.4	6.4
5. อนุปริญาปวส.	2	3.0	0	0.0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	2	1.8	1.8
6. อื่นๆ	35	52.2	5	26.3	0.0	0.0	6	60.0	0.0	3	21.4	0.0	49	44.5	44.5
5. อาชีพ	13	19.4	6	31.6	0.0	0.0	2	20.0	0.0	6	42.9	0.0	27	24.5	24.5
1. รับจ้าง	10	14.9	1	5.3	0.0	0.0	1	10.0	0.0	1	7.1	0.0	13	11.8	11.8
2. ค้าขาย	2	3.0	4	21.1	0.0	0.0	1	10.0	0.0	1	7.1	0.0	8	7.3	7.3
3. พนักงานบริษัท	3	4.5	0	0.0	0.0	0.0	0	0.0	0.0	1	7.1	0.0	4	3.6	3.6
4. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	1	1.5	2	10.5	0.0	0.0	0	0.0	0.0	1	7.1	0.0	4	3.6	3.6
5. ข้าราชการ	3	4.5	1	5.3	0.0	0.0	0	0.0	0.0	1	7.1	0.0	5	4.5	4.5
6. ว่างงาน															
7. อื่นๆ															

ข้อมูลทั่วไป	ศูนย์การกุศล		ศูนย์อาชญากรรม		ศูนย์บำบัด		ศูนย์บำบัด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้/เดือน	67	100	35	100	10	100	14	100	110	100
Max=100,800	7	10.4	2	10.5	2	20.0	0	0.0	11	10
Min = 2,500	36	53.7	9	47.4	6	60.0	9	64.3	60	54.5
Mean = 11,351	15	22.4	4	21.1	0	0.0	3	21.4	22	20
7. การเข้าเยี่ยมของ	9	13.4	4	21.1	2	20.0	2	14.3	17	15.5
ผู้ปกครองและญาติ	31	46.3	6	31.6	1	10.0	6	42.9	44	40.0
8. จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยใน	36	53.7	13	68.4	9	90.0	8	57.1	66	60.0
การมาเยี่ยม /เดือน	1	1.5	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.9
Max=7 Min = 0.25	21	31.3	8	42.1	0	0.0	8	57.1	37	33.6
Mean = 2	23	34.3	10	52.6	4	40.0	5	35.7	42	38.2
9. จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยใน	5	7.5	1	5.3	0	0.0	0	0.0	6	5.5
การมาเยี่ยม /เดือน	14	20.9	0	0.0	6	60.0	0	0.0	20	18.2
Max=7 Min = 0.25	3	4.5	0	0.0	0	0.0	1	7.1	4	3.6
Mean = 2										

ข้อมูลทั่วไป	ศูนย์ฯกรรณ		ศูนย์ฯอุเบกขา		ศูนย์ฯมฤตดา		ศูนย์ฯปรานี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	67	100	35	100	10	100	14	100	110	100
9.พาหนะในการเดินทาง	34	50.7	9	47.4	4	40.0	7	50.0	54	49.1
1. รถยนต์ส่วนตัว										
2. รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	4	6.0	4	21.1	2	20.0	0	0.0	10	9.1
3. รถประจำทาง	23	34.3	2	10.5	3	30.0	0	0.0	28	25.5
4. รถแท็กซี่	6	9.0	4	21.1	1	10.0	5	35.7	16	14.5
5. รถจักรยานยนต์รับจ้าง	0	0.0	0	0.0	0	0.0	2	14.3	2	1.8

จากตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติ จำแนกตาม ศูนย์ฝึกและอบรม สามารถสรุปได้ ดังนี้

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชน พบว่า ผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเป็นเพศหญิงและเพศชายในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 51.8 และ 48.2 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.5 และ 29.1 ตามลำดับ ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองและญาติ มีอายุโดยเฉลี่ย เท่ากับ 42.26 ปี ซึ่งมีส่วนใหญ่ความเกี่ยวข้องเป็นบิดาและมารดาของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ 31.8

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและญาติ พบว่า โดยส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมา คือ จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 18.2 และจบมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 15.5

เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของผู้ปกครองและญาติ พบว่า ผู้ปกครองและญาติส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 24.5 หากพิจารณาถึงรายได้ของผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชน พบว่า ผู้ปกครองและญาติโดยส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 54.5 ซึ่งรายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เท่ากับ 11,351 บาทต่อเดือน

หากพิจารณาถึงการเข้าเยี่ยมผู้ปกครองและญาติ พบว่า โดยส่วนใหญ่เดินทางมาเยี่ยมเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 60.0 ส่วนที่เหลือเดินทางมาเยี่ยมเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.0 ซึ่งส่วนใหญ่มีความถี่ในการมาเยี่ยมต่อเดือน จำนวน 2 และ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ 33.6 ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนครั้งโดยเฉลี่ย เท่ากับ 2 ครั้งต่อเดือน

พาหนะในการเดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ เดินทางมาโดยรถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 25.5 เป็นรถแท็กซี่และรถจักรยานยนต์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 9.1 ส่วนที่เหลือเดินทางโดยรถจักรยานยนต์รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 1.8

2. การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด เป็นการศึกษาต้นทุนที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเข้ารับการฝึกอบรมจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวและศึกษาต้นทุนที่เกิดขึ้นเฉพาะในปีงบประมาณ 2551 โดยแบ่งรายละเอียดของต้นทุนดังต่อไปนี้

2.1 ต้นทุนส่วนบุคคล

2.1.1 ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของญาติ/ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมญาติ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นต้น

2.1.2 ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล ได้แก่ ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล ต้นทุนของการสูญเสียรายได้จากการขาดประกอบอาชีพของผู้ปกครอง เด็กและเยาวชน

2.2 ต้นทุนภาครัฐ

2.2.1 ต้นทุนทางตรงของภาครัฐ ได้แก่ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าสาธารณูปโภค เงินเดือนและค่าตอบแทนข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง เป็นต้น

2.2.2 ต้นทุนทางอ้อมของภาครัฐ ได้แก่ ต้นทุนมูลค่าความสูญเสียของเงินงบประมาณที่ใช้จ่ายในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการคำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่มีช่วงเวลากำกับ คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีต ต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในช่วงระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล (ตั้งแต่ สิงหาคม-ตุลาคม 2552) และต้นทุนที่เกิดขึ้นในปีอนาคตของการเข้ารับการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชน ต้นทุนที่เกิดจากผู้ปกครองและญาติตลอดระยะเวลาของการฝึกและอบรมต้นทุนของภาครัฐที่เกิดขึ้นจากเด็กและเยาวชนแต่ละคนที่มีช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันไป เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของต้นทุน โดยจำแนกการนำเสนอดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน จำแนกตามจำนวนปีที่มีการฝึกและอบรม
2. กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีประวัติเข้ารับการฝึกและอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

จากข้อมูลข้างต้นสามารถวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนแผนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม จำแนกตามจำนวนปีที่มีการฝึกและอบรม

หน่วย : บาท

ประเภทต้นทุน	1 ปี		2 ปี		3 ปี		4 ปี		5 ปี		6 ปี		7 ปี		8 ปี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล	30,600	8.6	49,677	7.7	80,916	7.1	139,021	11.8	150,361	8.0	255,329	6.7	56,524	3.8	91,275	2.8	853,703	6.2
.1.1 ค่าเดินทาง	7,971	2.2	28,383	4.4	43,659	3.8	59,865	5.1	49,868	2.7	197,911	5.2	28,262	1.9	40,567	1.3	456,496	3.3
.1.2 ค่าของเยี่ยม	21,600	6.1	20,106	3.1	34,454	3.0	75,992	6.4	100,095	5.3	57,418	1.5	28,262	1.9	50,708	1.6	388,635	2.8
1.3 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,029	0.3	1,188	0.2	2,803	0.2	3,144	0.3	408	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	8,572	0.1
2. ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล	109,605	30.8	213,705	32.9	346,494	30.2	442,551	37.6	577,801	30.8	764,184	19.9	598,525	39.8	815,006	25.3	3,867,871	28.1
.2.1 ค่าเสียโอกาสของ ค่าเดินทาง	7,971	2.2	28,138	4.3	43,216	3.8	59,382	5.0	48,462	2.6	188,675	4.9	26,661	1.8	39,532	1.2	442,037	3.2
.2.2 ค่าเสียโอกาสของ เยี่ยม	21,600	6.1	19,934	3.1	34,238	3.0	75,459	6.4	96,981	5.2	54,761	1.4	26,661	1.8	49,490	1.5	379,124	2.8
.2.3 ค่าเสียโอกาสของ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,029	0.3	1,180	0.2	2,763	0.2	3,115	0.3	404	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	8,491	0.1
.2.4 ค่าเสียโอกาสจาก การทำงานของเด็ก/เยาวชน	73,500	20.7	140,845	21.7	235,018	20.5	267,722	22.7	405,424	21.6	466,108	12.1	469,662	31.3	611,166	18.9	2,669,445	19.4
.2.5 ค่าเสียโอกาสจาก ขาดงานของผู้ปกครอง/ญาติ	5,505	1.5	23,608	3.6	31,259	2.7	36,873	3.1	26,530	1.4	54,640	1.4	75,541	5.0	114,818	3.6	368,774	2.7
รวมต้นทุนส่วนบุคคล: หน่วย (Mean =590.197)	140,205	39.4	263,382	40.6	427,410	37.2	581,572	49.4	728,162	38.9	1,019,513	26.6	655,049	43.6	906,281	28.1	4,721,574	34.3

ประเภทต้นทุน	1 ปี		2 ปี		3 ปี		4 ปี		5 ปี		6 ปี		7 ปี		8 ปี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
3. ต้นทุนทางตรงภาครัฐ	107,638	30.3	193,640	29.8	362,630	31.6	299,157	25.4	578,947	30.9	1,442,834	37.6	447,659	29.8	1,182,945	36.7	4,615,450	33.5
3.1 ค่าดำเนินการ	34,495	9.7	67,075	10.3	103,743	9.0	130,425	11.1	160,976	8.6	335,761	8.7	207,787	13.8	283,038	8.8	1,323,300	9.6
3.2 ค่าตอบแทนบุคลากร	52,835	14.9	93,205	14.4	162,870	14.2	153,744	13.0	269,363	14.4	638,381	16.6	218,982	14.6	544,491	16.9	2,133,871	15.5
3.3 ค่าที่ดิน	19,009	5.3	31,261	4.8	92,315	8.0	12,080	1.0	140,080	7.5	454,130	11.8	17,577	1.2	336,189	10.4	1,102,641	8.0
3.4 ค่าเสื่อมราคาอาคาร	160	0.0	206	0.0	283	0.0	328	0.0	639	0.0	1,861	0.0	0	0.0	1,572	0.0	5,049	0.0
3.5 ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์	1,139	0.3	1,893	0.3	3,419	0.3	2,580	0.2	7,889	0.4	12,701	0.3	3,313	0.2	17,655	0.5	50,589	0.4
4. ต้นทุนทางอ้อมภาครัฐ	107,638	30.3	191,896	29.6	357,487	31.2	297,557	25.3	566,334	30.2	1,374,939	35.8	399,308	26.6	1,136,530	35.2	4,431,689	32.2
4.1 ค่าเสียโอกาสของค่าดำเนินการ	34,495	9.7	66,480	10.2	102,565	8.9	129,839	11.0	157,123	8.4	319,961	8.3	163,020	10.9	276,239	8.6	1,249,722	9.1
4.2 ค่าเสียโอกาสของค่าตอบแทนบุคลากร	52,835	14.9	92,366	14.2	160,635	14.0	152,823	13.0	263,451	14.1	608,341	15.9	206,581	13.8	513,412	15.9	2,050,444	14.9
4.3 ค่าเสียโอกาสของค่าที่ดิน	19,009	5.3	30,969	4.8	90,642	7.9	12,011	1.0	137,406	7.3	432,760	11.3	16,582	1.1	328,114	10.2	1,067,493	7.8
4.4 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคาอาคาร	160	0.0	206	0.0	278	0.0	322	0.0	625	0.0	1,774	0.0	0	0.0	1,534	0.0	4,899	0.0
4.5 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์	1,139	0.3	1,875	0.3	3,367	0.3	2,562	0.2	7,729	0.4	12,103	0.3	13,125	0.9	17,231	0.5	59,131	0.4
รวมต้นทุนภาครัฐ(Mean= 1,130,892)	215,276	60.6	385,536	59.4	720,117	62.8	596,714	50.6	1,145,281	61.1	2,817,773	73.4	846,967	56.4	2,319,475	71.9	9,047,139	65.7
รวมต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์:	355,481	100	648,918	100	1,147,527	100	1,178,286	100	1,873,443	100	3,837,286	100	1,502,016	100	3,225,756	100	13,768,713	100
หน่วย(Mean =1,721,089)																		

จากข้อมูลตาราง 21 แสดงต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน จำแนกตามจำนวนปีที่มีการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิด โดยผลการศึกษาสรุปได้ว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและ อบรม โดยจากการกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีระยะเวลาการฝึกและอบรม ตั้งแต่ 1-8 ปี ซึ่งมีต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์รวม 13,768,713 บาท โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1,721,089 บาท/คน ซึ่งสัดส่วนต้นทุนส่วนใหญ่ เกิดจากต้นทุนภาครัฐ มีมูลค่า เท่ากับ 9,047,139 บาท โดยเฉลี่ย เท่ากับ 1,130,892 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.7 ส่วนที่เหลือเป็นต้นทุนส่วนบุคคล เท่ากับ 4,721,574 บาท เฉลี่ยเท่ากับ 590,197 บาท/คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.3

หากพิจารณาถึงรายละเอียดประเภทของต้นทุน พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดค่าเสียโอกาสจาก การขาดงานเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้ารับการฝึกและอบรม เท่ากับ 2,669,445 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมา คือ ค่าตอบแทนบุคลากรและค่าเสียโอกาสของเงินค่าตอบแทนบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 15.5 และ 14.9 ตามลำดับ ในขณะที่ต้นทุนประเภทอื่น ๆ มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดของจำนวนปีของเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมต่างๆ จำนวน 6 ปี มีต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยสูงที่สุด เท่ากับ 3,837,286 บาท/คน โดยต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 73.4 หากพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าตอบแทนบุคลากรเป็นต้นทุนที่ มีรายจ่ายสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.6 รองลงมา คือ เด็กและเยาวชนที่มีจำนวนปีที่มีการฝึกและ อบรม 8 ปี ซึ่งมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 3,225,756 บาท/คน โดยต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจาก ต้นทุนภาครัฐเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 71.9 หากพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าเสีย โอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนมีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.9

ตาราง 22 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพันธุกรรมได้แก่และยาวชน ตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

หน่วย : บาท

ประเภทต้นทุน	ศูนย์ฝึกการรณา		ศูนย์ฝึกอาชีวศึกษา		ศูนย์ฝึกการทูตา		ศูนย์ฝึกการปราชญ์		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล	74,276	11.2	38,757	3.4	103,500	4.8	80,445	6.5	296,978	5.7
.11 ค่าเดินทาง	35,924	5.4	19,326	1.7	72,534	3.4	48,659	3.9	176,443	3.4
.12 ค่าของเยี่ยม	37,097	5.6	17,765	1.5	23,402	1.1	31,466	2.5	109,729	2.1
1.3ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,256	0.2	1,666	0.1	7,564	0.4	320	0.0	10,806	0.2
2. ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล	287,519	43.5	310,331	27.0	356,370	16.5	270,611	21.8	1,224,831	23.5
.21 ค่าเสียโอกาสของค่าเดินทาง	35,658	5.4	18,978	1.7	70,307	3.3	47,820	3.9	172,765	3.3
.22 ค่าเสียโอกาสของเยี่ยม	36,796	5.6	17,480	1.5	22,961	1.1	30,879	2.5	108,116	2.1
.23 ค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,247	0.2	1,654	0.1	7,440	0.3	314	0.0	10,656	0.2
.24 ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็ก/เยาวชน	184,754	28.0	248,297	21.6	224,243	10.4	167,019	13.5	824,314	15.8
.25 ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของผู้ปกครอง/ญาติ	29,064	4.4	23,921	2.1	31,418	1.5	24,578	2.0	108,981	2.1
รวมต้นทุนส่วนบุคคล:หน่วย (Mean=380,453)	361,795	54.7	349,087	30.4	459,870	21.3	351,056	28.3	1,521,810	29.2
3. ต้นทุนทางตรงภาครัฐ	150,191	22.7	402,810	35.1	858,487	39.8	449,115	36.2	1,860,603	35.7
3.1 ค่าดำเนินการ	69,713	10.5	96,379	8.4	126,128	5.8	168,774	13.6	460,994	8.9
3.2 ค่าตอบแทนบุคลากร	73,469	11.1	185,407	16.1	315,851	14.6	254,540	20.5	829,267	15.9
3.3 ค่าที่ดิน	5,897	0.9	114,477	10.0	410,205	19.0	19,207	1.5	549,786	10.6
3.4 ค่าเสื่อมราคาอาคาร	0	0.0	535	0.0	0	0.0	1,546	0.1	2,081	0.0
3.5 ค่าเสื่อมราคารถยนต์	1,111	0.2	6,012	0.5	6,303	0.3	5,048	0.4	18,474	0.4

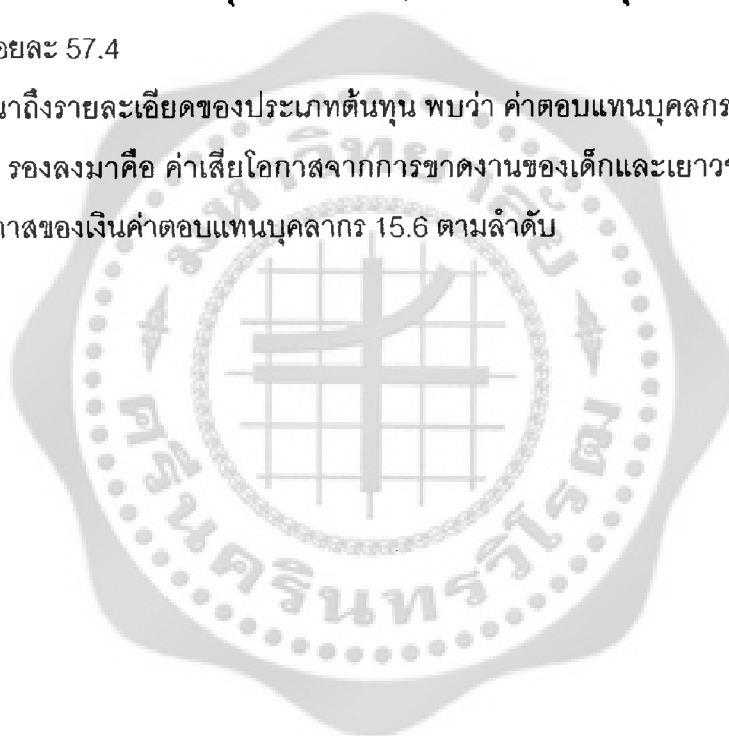
ประเภทต้นทุน	ศูนย์ฝึกการรณรงค์		ศูนย์ฝึกการอุเบกขา		ศูนย์ฝึกการมูทิดา		ศูนย์ฝึกการปราชญ์		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
4. ต้นทุนทางอ้อมภาครัฐ	149,014	22.5	396,323	34.5	838,792	38.9	440,501	35.5	1,824,631	35.0
4.1 ค่าเสียโอกาสของค่าดำเนินการ	69,167	10.5	94,826	8.3	123,234	5.7	165,538	13.3	452,765	8.7
4.2 ค่าเสียโอกาสของค่าตอบแทน	72,893	11.0	182,421	15.9	308,605	14.3	249,658	20.1	813,578	15.6
4.3 ค่าเสียโอกาสของค่าที่ดิน	5,851	0.9	112,634	9.8	400,794	18.6	18,838	1.5	538,117	10.3
4.4 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคา	0	0.0	527	0.0	0	0.0	1,516	0.1	2,043	0.0
4.5 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคา	1,103	0.2	5,915	0.5	6,159	0.3	4,951	0.4	18,127	0.3
ครุภัณฑ์										
รวมต้นทุนภาครัฐ: หน่วย (Mean=921,308)	299,206	45.3	799,133	69.6	1,697,279	78.7	889,616	71.7	3,685,233	70.8
รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์: หน่วย (Mean=1,301,761)	661,001	100	1,148,220	100	2,157,150	100	1,240,672	100	5,207,043	100

ที่มา : การคำนวณ

ตาราง 22 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากเด็กเยาวชน ที่ได้รับการฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง เท่ากับ 5,207,043 บาท/หน่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,301,761 บาท/คน โดยที่สัดส่วนของต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 70.8

เมื่อพิจารณาตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า ศูนย์ฝึกฯมุกดา มีต้นทุนสูงที่สุด เท่ากับ 2,157,150 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ 78.7 รองลงมา คือ ศูนย์ฝึกฯปราจีนและอุบลราช มี ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน คือ 1,240,672 และ 1,148,220 บาท/คน สัดส่วนของต้นทุน เกิดจากต้นทุนภาครัฐเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 71.7 และ 69.6 ตามลำดับ ในขณะที่ศูนย์ฝึกฯกรุณา มี ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยต่ำที่สุด เท่ากับ 661,001 บาท/คน ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุน ส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 57.4

หากพิจารณาถึงรายละเอียดของประเภทต้นทุน พบว่า ค่าตอบแทนบุคลากร มีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.9 รองลงมาคือ ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และ ค่าเสียโอกาสของเงินค่าตอบแทนบุคลากร 15.6 ตามลำดับ

ตาราง 23 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามจำนวนปีที่มีารฝึกและอบรม

หน่วย : บาท

ประเภทต้นทุน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปี		ปีที่ 6		ปีที่ 7		ปีที่ 8		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล	30,600	8.9	24,394	7.9	26,493	7.3	28,429	10.7	40,658	10.8	16,036	3.0	51,600	18.3	18,113	4.7	195,665	7.9
.11 ค่าเดินทาง	7,971	2.3	13,962	4.5	14,047	3.9	8,520	3.2	20,891	5.5	7,336	1.4	48,000	17.0	12,000	3.1	111,836	4.5
.12 ค่าของเยี่ยม	21,600	6.3	9,893	3.2	11,277	3.1	18,337	6.9	19,563	5.2	8,700	1.6	3,600	1.3	6,113	1.6	79,520	3.2
1.3 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,029	0.3	539	0.2	1,169	0.3	1,572	0.6	204	0.1	0	0.0	0	0.0	0	0.0	4,309	0.2
2. ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล	107,570	31.4	104,019	33.7	111,949	31.0	100,239	37.7	123,233	32.7	100,402	18.9	121,849	43.2	101,883	26.5	747,911	30.2
.21 ค่าเสียโอกาสของค่าเดินทาง	7,824	2.3	13,703	4.4	13,787	3.8	8,362	3.1	20,503	5.4	7,200	1.4	47,110	16.7	11,777	3.1	109,763	4.4
.22 ค่าเสียโอกาสของเยี่ยม	21,199	6.2	9,709	3.1	11,068	3.1	17,997	6.8	19,200	5.1	8,539	1.6	3,533	1.3	6,000	1.6	78,045	3.2
.23 ค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,009	0.3	529	0.2	1,148	0.3	1,543	0.6	200	0.1	0	0.0	0	0.0	0	0.0	4,229	0.2
.24 ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็ก/เยาวชน	72,136	21.1	68,601	22.2	75,881	21.0	64,036	24.1	80,392	21.3	75,859	14.3	62,161	22.1	74,095	19.3	492,769	19.9
.25 ค่าเสียโอกาสจากขาดงานของผู้ปกครอง/ญาติ	5,402	1.6	11,477	3.7	10,065	2.8	8,301	3.1	2,938	0.8	8,804	1.7	9,045	3.2	10,011	2.6	63,105	2.5
รวมต้นทุนส่วนบุคคล: หน่วย	138,170	40.3	128,413	41.6	138,442	38.4	128,668	48.4	163,891	43.5	116,438	21.9	173,449	61.6	119,996	31.2	943,576	38.1

(Mean = 117,947)

ประเภทต้นทุน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		ปีที่ 6		ปีที่ 7		ปีที่ 8		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
3. ต้นทุนทางตรงภาครัฐ	103,741	30.3	91,534	29.6	112,657	31.2	69,543	26.2	108,053	28.7	210,313	39.6	54,856	19.5	134,651	35.0	777,295	31.4
3.1 ค่าดำเนินการ	33,184	9.7	31,680	10.3	32,346	9.0	30,289	11.4	29,966	8.0	48,942	9.2	25,462	9.0	32,217	8.4	234,120	9.5
3.2 ค่าตอบแทนบุคลากร	50,828	14.8	44,015	14.3	50,630	14.0	35,766	13.5	50,263	13.3	93,053	17.5	26,834	9.5	61,978	16.1	363,104	14.7
3.3 ค่าที่ดิน	18,287	5.3	14,758	4.8	28,532	7.9	2,809	1.1	26,230	7.0	66,196	12.5	2,154	0.8	38,267	9.9	171,003	6.9
3.4 ค่าเสื่อมราคาอาคาร	154	0.0	97	0.0	88	0.0	78	0.0	119	0.0	271	0.1	0	0.0	179	0.0	867	0.0
3.5 ค่าเสื่อมราคารถยนต์	1,288	0.4	984	0.3	1,061	0.3	601	0.2	1,475	0.4	1,851	0.3	406	0.1	2,010	0.5	8,201	0.3
4. ต้นทุนทางอ้อมภาครัฐ	101,816	29.6	89,747	29.0	110,267	30.5	68,253	25.6	105,749	28.0	206,412	38.7	53,838	19.1	132,154	34.2	762,488	30.7
4.1 ค่าเสียโอกาสของค่าดำเนินการ	32,569	9.5	31,092	10.0	31,746	8.8	29,727	11.2	29,410	7.8	48,034	9.0	24,990	8.9	31,620	8.2	229,778	9.3
4.2 ค่าเสียโอกาสของค่าตอบแทนบุคลากร	49,885	14.5	43,199	13.9	49,691	13.8	35,103	13.2	49,331	13.1	91,327	17.1	26,336	9.3	60,828	15.7	356,369	14.4
4.3 ค่าเสียโอกาสของค่าที่ดิน	17,947	5.2	14,484	4.7	28,003	7.7	2,757	1.0	25,743	6.8	64,968	12.2	2,114	0.7	37,558	9.7	167,831	6.8
4.4 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคาอาคาร	151	0.0	95	0.0	86	0.0	76	0.0	117	0.0	266	0.0	0	0.0	176	0.0	850	0.0
4.5 ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคารถยนต์	1,264	0.4	877	0.3	741	0.2	590	0.2	1,148	0.3	1,817.0	0.3	398.0	0.1	1,972.0	0.5	7660	0.3
รวมต้นทุนภาครัฐ (Mean = 192,473)	205,557	59.8	181,281	58.5	222,924	61.7	137,796	51.7	213,802	56.6	416,725	78.2	108,694	38.5	266,805	69.0	1,539,783	62.0
รวมต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์: หน่วย (Mean = 310,420)	343,727	100	309,694	100	361,366	100	266,464	100	377,693	100	533,163	100	282,143	100	386,801	100	2,483,359	100

จากข้อมูลตาราง 23 แสดงต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามจำนวนปีที่มีฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชน มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในงบประมาณปี 2551 เท่ากับ 2,483,359 บาท/คน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 310,420 บาท/คน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจาก ต้นทุนภาครัฐ มีมูลค่าเท่ากับ 1,539,783 บาท/คน หากพิจารณาในค่าเฉลี่ย เท่ากับ 192,473 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 62.3 ของต้นทุนทั้งหมด

เมื่อถึงพิจารณารายละเอียดของประเภทต้นทุน พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่มาจากการค่าเสียโอกาสในการขาดงานของเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้ารับการฝึกและอบรม ซึ่งมีมูลค่า 492,769 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมา คือ ค่าตอบแทนของบุคลากรและค่าเสียโอกาสของเงินค่าตอบแทนบุคลากรซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และ 14.4 ตามลำดับ

หากเปรียบเทียบในเรื่องระยะเวลาการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม 6 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยมากที่สุด เท่ากับ 533,163 บาท/คน โดยต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 78.2 ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานเป็นต้นทุนที่มีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา คือ เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลา 8 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วย เท่ากับ 386,801 บาท/คน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 69.0 เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนเป็นต้นทุนที่มีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.3 ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการฝึกและอบรมในปีอื่นๆ มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 24 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม

หน่วย : บาท

ประเภทต้นทุน	ศูนย์ฝึกการรุดา		ศูนย์ฝึกอาชุนกา		ศูนย์ฝึกกาจุฑา		ศูนย์ฝึกกาปจาดิ		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล	28,229	11.3	12,891	3.3	29,196	4.3	32,589	7.1	102,905	5.8
1.1 ค่าเดินทาง	14,112	5.6	5,817	1.5	18,528	2.7	18,686	4.0	57,143	3.2
1.2 ค่าของเยิม	13,499	5.4	6,063	1.5	7,908	1.2	13,800	3.0	41,270	2.3
1.3 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	618	0.2	1,011	0.3	2,760	0.4	103	0.0	4,492	0.3
2. ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล	108,795	43.5	102,785	26.2	108,670	16.0	104,095	22.6	424,345	23.8
2.1 ค่าเสียโอกาสของค่าเดินทาง	13,850	5.5	5,709	1.5	18,184	2.7	18,339	4.0	56,082	3.1
2.2 ค่าเสียโอกาสของเยิม	13,249	5.3	5,951	1.5	7,761	1.1	13,544	2.9	40,505	2.3
2.3 ค่าเสียโอกาสของค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	606	0.2	992	0.3	2,709	0.4	101	0.02	4,408	0.2
2.4 ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็ก/เยาวชน	70,046	28.0	82,696	21.0	70,067	10.3	61,898	13.4	284,697	16.0
2.5 ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของผู้ปกครอง/ญาติ	11,044	4.4	7,437	1.9	9,959	1.5	10,213	2.2	38,653	2.2
รวมต้นทุนส่วนบุคคล:หน่วย (Mean= 131,813)	137,024	54.8	115,676	29.4	137,866	20.3	136,684	29.6	527,250	29.5
3. ต้นทุนทางตรงภาครัฐ	57,023	22.8	139,970	35.6	273,348	40.2	163,893	35.5	634,436	35.6
3.1 ค่าดำเนินการ	26,468	10.6	33,490	8.5	40,160	5.9	61,590	13.3	161,770	9.1
3.2 ค่าตอบแทนบุคคลากร	27,894	11.2	64,426	16.4	100,569	14.8	92,888	20.1	285,872	16.0
3.3 ค่าที่ดิน	2,239	0.9	39,779	10.1	130,612	19.2	7,009	1.5	179,682	10.1
3.4 ค่าเสื่อมราคาอาคาร	-	-	186	0.0	-	-	564	0.1	750	0.04
3.5 ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์	422	0.2	2,089	0.5	2,007	0.3	1,842	0.4	6,362	0.4

ตาราง 24 (ต่อ)

หน่วย : บาท

ประเภทต้นทุน	ศูนย์ฝึกการรณรงค์		ศูนย์ฝึกการอุเบกขา		ศูนย์ฝึกการมูทิดา		ศูนย์ฝึกการปราณี		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
4.ต้นทุนทางอ้อมภาครัฐ	55,965	22.4	137,374	35.0	268,278	39.5	160,854	34.9	622,669	34.9
4.1ค่าเสียโอกาสของค่าดำเนินการ	25,977	10.4	32,869	8.4	39,415	5.8	60,448	13.1	158,770	8.9
4.2ค่าเสียโอกาสของค่าตอบแทน	27,377	11.0	63,231	16.1	98,704	14.5	91,165	19.8	280,570	15.7
4.3ค่าเสียโอกาสของค่าที่ดิน	2,197	0.9	39,041	9.9	128,189	18.9	6,879	1.5	176,348	9.9
4.4ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคา	0	0.0	183	0.0	0	0.0	554	0.1	737	0.04
4.5ค่าเสียโอกาสของค่าเสื่อมราคา	414	0.2	2,050	0.5	1,970	0.3	1,808	0.4	6,244	0.3
ครุภัณฑ์										
รวมต้นทุนภาครัฐ:หน่วย (Mean=314,276)	112,988	45.2	277,344	70.6	541,626	79.7	324,747	70.4	1,257,105	70.5
รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์: หน่วย (Mean= 446,089)	250,012	100	393,020	100	679,492	100	461,431	100	1,784,355	100

ที่มา : การคำนวณ

ตาราง 24 แสดงข้อมูลของต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่าง ๆ มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยในช่วงปีงบประมาณ 2551 เท่ากับ 1,784,355 บาท/คน โดยเฉลี่ยต้นทุนเศรษฐศาสตร์ในแต่ละศูนย์ เท่ากับ 446,089 บาท/คน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ เท่ากับ 1,257,105 บาท/คน ซึ่งเฉลี่ยมีมูลค่าเท่ากับ 314,276 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 ของต้นทุนทั้งหมด

เมื่อถึงพิจารณารายละเอียดของประเภทต้นทุน พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่มาจากการค่าตอบแทนบุคลากรและค่าเสียโอกาสในการขาดงานของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับการฝึกและอบรม ซึ่งมีมูลค่าที่ใกล้เคียงกัน คือ 285,872 และ 284,697 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 เท่ากัน รองลงมา คือ ค่าเสียโอกาสของเงินค่าตอบแทนบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 15.7

จากการสำรวจแยกตามศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้ง 4 แห่ง พบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมูทิตา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วย ในปีงบประมาณ 2551 สูงที่สุด เท่ากับ 679,492 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 79.7 และต้นทุนส่วนบุคคลมีเพียงร้อยละ 20.3 เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าที่ดินเป็นต้นทุนที่สูงที่สุดซึ่งเกิดจากประมาณจากราคาเช่าที่ดินในปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 19.2 ค่าเสียโอกาสของเงินค่าเช่าที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และค่าตอบแทนบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ รองลงมา คือ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านปราณี มีต้นทุนเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 461,431 บาท ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากค่าตอบแทนบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 20.1 และศูนย์ฝึกและอบรมอุเบกขา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 393,020 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ในขณะที่ศูนย์ฝึกและอบรมภรณา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์น้อยที่สุด มีมูลค่า 250,012 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากการขาดงานของเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าในต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมมีต้นทุนภาครัฐมากกว่าต้นทุนส่วนบุคคล ยกเว้นเพียงศูนย์ฝึกและอบรมบ้านภรณาเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่มีต้นทุนส่วนบุคคลมากกว่าต้นทุนภาครัฐ

3.สภาพปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการศึกษาถึงสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของการดำเนินปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยมีรายละเอียดของข้อมูล ดังนี้

ตาราง 25 ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของศูนย์ฝึกและอบรม

สภาพปัญหาการดำเนินงาน	แนวทางแก้ไข
1. ปัญหาที่เกิดจากตัวเด็กและเยาวชน 1.1 การไม่เชื่อฟังผู้พี่ดูแล 1.2 การนำสิ่งของที่ผิดกฎหมายเข้ามาในศูนย์ หรือการกระทำผิดกฎระเบียบของบ้าน 1.3 ปัญหาการทะเลาะกันระหว่างเด็กและเยาวชนเองซึ่งจะมีการใช้กำลังหรือ อาวุธ ของมีคม โดยที่สิ่งของเหล่านั้นเด็กและเยาวชนจะมีการดัดแปลงมาจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน 1.4 การที่เด็กและเยาวชนขาดความรับผิดชอบในตัวเอง เช่น การดูแลรักษาความสะอาดของตนเอง	1. ทำความเข้าใจและให้ความรู้ว่าจะสิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควรโดยมีการปลูกฝังพฤติกรรมที่ดีและมีความรับผิดชอบ 2. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกและให้ตระหนักถึงความรัก เช่น การรักตัวเอง รักครอบครัว รักสถาบัน รักชาติ เป็นต้น ซึ่งถ้าหากเด็กและเยาวชนมีความรักแล้วเด็กและเยาวชนก็จะละอายในการกระทำผิด เพราะถ้าเรากระทำผิดคนที่เรารักและรักเราจะเกิดความเสียใจและผิดหวังในการกระทำของตน
2. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานหรือโครงสร้างของศูนย์ฝึกและอบรมฯ 2.1 ปัญหาด้านบุคลากร โดยในแต่ละศูนย์จะประสบปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ซึ่งสายงานดังกล่าวมีความจำเป็นในการดูแลเด็กและเยาวชน 2.2 ศูนย์ฝึกและอบรมบางศูนย์ฯ เช่น ศูนย์ฯบ้านกรุณาและบ้านปรานี มีทำเลที่ตั้งที่ห่างไกล ทำให้ศูนย์ฯมีการติดต่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นเป็นไปได้อย่างยาก	หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบบุคคลเข้าทำงาน ควรมีการคัดเลือกให้เหมาะสมตรงกับตำแหน่งงานที่ขาดแคลน ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ตาราง 25 (ต่อ)

สภาพปัญหาการดำเนินงาน	แนวทางแก้ไข
2.3 งบประมาณภาครัฐที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่เด็กและเยาวชนมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีไม่เพียงพอ	ควรมีการศึกษาความคุ้มค่าของการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำเงินมาใช้ในการเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงความสำคัญและความจำเป็นเป็นอันดับแรก
2.4 การจำแนกประเภทของเด็กมีปัญหา โดยทางกรมพินิจฯ ได้มีการจัดระบบหลักเกณฑ์การแยกประเภทเด็กเพื่อให้เกิดการดูแลเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในความเป็นจริงแล้วการแยกประเภทเด็กไม่สามารถทำได้จริง เพราะเนื่องจากบุคลากรที่ลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กโดยตรงมีจำนวนน้อย	1. เพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีประสิทธิภาพที่จะสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้อย่างทั่วถึง 2. กำหนดหลักเกณฑ์ให้เหมาะสมกับในแต่ละศูนย์ เพราะในแต่ละศูนย์มีหลากหลายทางด้านพฤติกรรมและจำนวนเด็กและเยาวชนแตกต่างกันออกไป
2.5 ขาดการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ เนื่องจากศูนย์บ้านปราณีเป็นหน่วยงานที่ศาลเด็กและเยาวชนมอบหมายให้รับเด็กที่กระทำความผิดในกรุงเทพมหานคร นครนายก ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี แต่สถานที่ตั้งของศูนย์ ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครปฐมซึ่งทำให้หน่วยงานภาครัฐท้องถิ่นไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเท่าที่ควร	ศูนย์บ้านปราณี ได้มีการประสานงานไปยังศาลเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีคำสั่งให้เด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดนครปฐมได้เข้ารับการฝึกและอบรมที่ศูนย์บ้านปราณี เพื่อเพิ่มความใกล้ชิดกับครอบครัวของเด็กและเยาวชน

ตาราง 24 (ต่อ)

สภาพปัญหาการดำเนินงาน	แนวทางแก้ไข
4. ปัญหาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	
4.1 ปัญหาการยอมรับจากสังคม หน่วยงานเอกชนไม่เปิดโอกาสในการรองรับ เด็กและเยาวชนให้เข้าทำงานตามความรู้ ความสามารถ	กระบวนการดำเนินงานที่เปิดโอกาสให้ฝ่ายต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม และตระหนักถึงปัญหาของเด็ก และเยาวชนเป็นเรื่องของทุกคน ซึ่งทางศูนย์ได้มี การจัดกิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ดังนี้
4.2 ปัญหาสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เด็ก และเยาวชนมีความเสี่ยงที่จะทำให้เด็กและ เยาวชนกระทำความผิด เช่น ชุมชนแออัดที่มี สิ่งเสพติด	1. จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน โดยการเปิด ให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการแสดงความคิด เห็นในการจัดกิจกรรมต่างๆ หรือในการลงโทษ เด็กและเยาวชน 2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เชิญ ผู้ปกครองเข้ามาเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย เพื่อ หาแนวทางเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็ก และสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองในการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติในการปฏิบัติตัว รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมให้พ้นจากการเสี่ยง ที่จะกระทำผิดซ้ำ 3. สังคมควรเปิดใจยอมรับ ลดความอคติ ให้ โอกาสแก่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ในบทนี้จะกล่าวถึงเนื้อหาสาระสำคัญโดยแบ่งออกเป็นความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
2. วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม
3. ศึกษาสภาพทั่วไป ปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่ได้รับการตัดสินคดีถึงที่สุดให้ได้รับคำพิพากษาให้ได้รับการอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมฯที่มีอำนาจรับผิดชอบในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงปีงบประมาณ 2551 ทั้งหมด 1,056 คน
2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยม จำนวน 1,320 คน
3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและได้รับคำพิพากษาให้ได้รับถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมในช่วงปีงบประมาณ 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 110 ตัวอย่าง
2. บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ที่เดินทางมาเยี่ยม จำนวน 110 ตัวอย่าง
3. ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรม ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 ตัวอย่าง

การกำหนดข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่เข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมุกิตา ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านอุเบกขา และศูนย์ฝึกและอบรมบ้านปรานี
2. ต้นทุนที่นำมาวิเคราะห์เป็นต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของภาครัฐและส่วนบุคคล โดยใช้ข้อมูลปีงบประมาณ 2551 และจากแบบสอบถามสำหรับเด็กและเยาวชนและผู้ปกครอง
3. ข้อมูลด้านการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหามาของศูนย์ฝึกและอบรมโดยใช้ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง ญาติ และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมุกิตา ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านอุเบกขา และศูนย์ฝึกและอบรมบ้านปรานี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสาร บทความ วารสาร ตำราเรียน และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 1.2 ร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
- 1.3 นำแบบสอบถามเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในเนื้อหา สำนวน และภาษาที่ใช้เพื่อให้ได้ข้อความที่มีความสมบูรณ์
- 1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไขและนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเยาวชนบ้านกรุณา จำนวน 10 คน

1.6 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน และนำเสนอให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่ออนุมัติการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการนำแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกตอบแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ติดต่อไปกรมพินิจฯ เพื่อขออนุญาตในการเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล

1.2 เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอต่อจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยมีการอธิบายและชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูล

1. รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูลทั่วไป และการคำนวณถึงต้นทุนต่างๆประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาภูมิหลังเศรษฐกิจ สังคมและข้อมูลการได้รับโทษดำเนินคดี โดยการใช้สถิติพรรณนาในการเปรียบเทียบ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์ต้นทุนทางด้านเศรษฐศาสตร์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยที่ศาลมีคำพิพากษาให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม มีการคำนวณประมาณการต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่เริ่มเข้ารับการฝึกและอบรมจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวและคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นในช่วงปีงบประมาณ 2551 ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนส่วนบุคคล(ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล, ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล) ต้นทุนทางรัฐบาล (ต้นทุนทางตรงของรัฐบาล, ต้นทุนค่าเสียโอกาสของรัฐบาล) โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จ่ายจริงจากกรมพินิจ เพื่อนำมาหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เป็นการคำนวณต้นทุนที่มีช่วงเวลากำกับ คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีต ต้นทุนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในช่วงระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล (ตั้งแต่ สิงหาคม-ตุลาคม 2552) และต้นทุนที่เกิดขึ้นในปณิคมิตของการเข้ารับการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงต้นทุนที่เกิดจากผู้ปกครองและญาติตลอดระยะเวลาของการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชน โดยที่แต่ละคนที่มีช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกันไปตามฐานความผิด

3. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรม โดยทำการรวบรวมข้อมูลและสรุปผลจากแบบสัมภาษณ์ของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 4 แห่ง

สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นสรุปผลข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามถึงข้อมูลภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั้ง 4 แห่งดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนกระทำความผิดโดยศาลพิพากษาคัดสินให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม จำนวน 110 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองและญาติ จำนวน 110 คน พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่กว่า ร้อยละ 87.3 เป็นเพศชาย และอายุเฉลี่ยในปัจจุบัน เท่ากับ 18.45 ปี อายุขณะที่กระทำความผิดน้อยที่สุดเท่ากับ 10 ปี มากที่สุด 20 ปี และมีอายุขณะกระทำความผิดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 16.4 ปี มีจำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 คน และส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 กว่าร้อยละ 58.2 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยเฉลี่ย 5.8 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธกว่าร้อยละ 95.5 ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาอิสลาม เพียงร้อยละ 4.5

ทางด้านสถานภาพโสดถึงร้อยละ 84.6 นอกนั้นมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 13.6 และหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ร้อยละ 1.8 ทางด้านระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดก่อนถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 46.4 ซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาและกำลังประกอบอาชีพอยู่ คิดเป็นร้อยละ 35.5

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 30.9 และไม่มีรายได้กว่าร้อยละ 53.7 ซึ่งหากพิจารณารายได้ของเด็กและเยาวชนโดยเฉลี่ย เท่ากับ 7,941 บาท

ข้อมูลทางด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสังคม พบว่า สถานภาพของบิดามารดาของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่บิดามารดาไม่ได้อยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 60 อาชีพของบิดาและ มารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 49.1 และ 42.7 บิดาและมารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.7 และ 50 ตามลำดับ

ทางด้านการพักอาศัยส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 39.1 และอาศัยอยู่ในบ้านของตนเอง บิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 59.1 ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กว่าร้อยละ 50 ในส่วนของสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อมเป็นเขตชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 47.3 และในเขตเมืองหรือตลาด คิดเป็นร้อยละ 27.3 ซึ่งในขณะที่แหล่งอื่นๆ เช่น ชุมชนแออัด เขตชนบทและโรงงานมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 11.8 ตามลำดับ

ข้อมูลการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนกว่าร้อยละ 65.5 จำนวนครั้งในการกระทำความผิดในอดีต โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ครั้ง ซึ่งเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยต้องโทษให้ส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมมาก่อนถึงร้อยละ 86.4 และในปัจจุบันเด็กและเยาวชนมีระยะได้รับโทษให้ฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.49 ปี โดย โดยมีจำนวนคดีเฉลี่ย เท่ากับ 1.8 คดี ซึ่งคดีส่วนใหญ่มีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 39.9 โดยมีหลายสาเหตุประกอบกันซึ่งสาเหตุหลักมาจากความสนุก คึกคะนอง คิดเป็นร้อยละ 26.5 สาเหตุรองมากจากความต้องการใช้เงิน เพื่อนชวนให้ทำ มีเงินมาสุราหรือยาเสพติดและต้องการมีทรัพย์สินหรือสิ่งของไว้ใช้เอง คิดเป็นร้อยละ 13.0, 12.2 และ 10.9

การเข้าเยี่ยมของผู้ปกครองและญาติ พบว่า ผู้ปกครองและญาติส่วนใหญ่เดินทางมาเยี่ยมเป็นประจำ กว่าร้อยละ 50.9 จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยของการมาเยี่ยมต่อเดือน เท่ากับ 1.7 ครั้ง

หน่วยวิชาที่เด็กและเยาวชนเลือกเข้ารับการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่เข้ารับการฝึกและอบรมหน่วยวิชาสามัญ ตามหลักสูตรของ กศน. คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมา หน่วยวิชาช่างไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 15.5 และช่างตัดเย็บ คิดเป็นร้อยละ 7.3

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและญาติที่เดินทางมาเยี่ยม จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 110 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงกว่าร้อยละ 52.8 มีอายุโดยเฉลี่ย เท่ากับ 42.26 ปี และโดยส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องโดยเป็นบิดาและมารดา คิดเป็นร้อยละ 36 และ 33.6 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาสูงกว่าร้อยละ 55.2 ผู้ปกครองและญาติส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 43.2 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 11,351 บาท ในส่วนของระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนในปกครองได้รับโทษเฉลี่ย เท่ากับ 2.66 ปี ซึ่งการเข้าเยี่ยมของผู้ปกครองและญาติส่วนใหญ่มักเดินทางมาเยี่ยมเป็นประจำ โดยมีความถี่ในการมาเยี่ยมโดยเฉลี่ย 2 ครั้งต่อเดือนและส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 48

2. สรุปผลการศึกษาด้านทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

การวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน เป็นการศึกษาต้นทุนที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเข้ารับการฝึกอบรมจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัวและศึกษาด้านทุนที่เกิดขึ้นเฉพาะในปีงบประมาณ 2551 ไป เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างของต้นทุน แบ่งการวิเคราะห์ดังนี้

2.1 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ตลอดระยะเวลาที่มีการฝึกอบรม คำนวณตั้งแต่วันที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรม จนกระทั่งได้รับการปล่อยตัว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำแนกตามจำนวนปีที่มีการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมในศูนย์ฝึกและอบรม โดยจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีระยะเวลาการฝึกและอบรม ตั้งแต่ 1-8 ปี ซึ่งมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์รวม 13,768,713 บาท โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1,721,089 บาท/คน ซึ่งสัดส่วนต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ มีมูลค่า เท่ากับ 9,047,139 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.7

เมื่อพิจารณารายละเอียดของจำนวนปีของเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมต่างๆ จำนวน 6 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยสูงที่สุด เท่ากับ 3,837,286 บาท/คน โดยต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 73.4 หากพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าตอบแทนบุคคลากรเป็นต้นทุนที่มีรายจ่ายสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.6 หากพิจารณาถึงรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนมีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.9

2) ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากเด็ก

เยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง เท่ากับ 5,207,043 บาท/หน่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,301,761 บาท/คน โดยที่สัดส่วนของต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 70.8

เมื่อพิจารณาตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า ศูนย์ฝึกฯ มุทิตา มีต้นทุนสูงที่สุด เท่ากับ 2,157,150 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ 78.7 หากพิจารณาถึงรายละเอียดของประเภทต้นทุน พบว่า ค่าตอบแทนบุคลากร มีมูลค่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.9

2.2 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นเฉพาะปีงบประมาณ 2551

1) ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน จำแนกตามระยะเวลาการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 2,483,359 บาท/คน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 310,420 บาท/คน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ มีมูลค่าเท่ากับ 1,539,783 บาท/คน/ปี หากพิจารณาในค่าเฉลี่ย เท่ากับ 192,473 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 62.0 ของต้นทุนทั้งหมด

เมื่อถึงพิจารณารายละเอียดของประเภทต้นทุน พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่มาจากการค่าเสียโอกาสในการขาดงานของเด็กและเยาวชนที่ต้องเข้ารับการฝึกและอบรม ซึ่งมีมูลค่า 492,769 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 หากเปรียบเทียบในเรื่องระยะเวลาการฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาการเข้ารับการฝึกและอบรม 6 ปี มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยมากที่สุด เท่ากับ 533,163 บาท/คน โดยต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ

2) ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วยของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรม พบว่า เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมต่างๆ มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วย เท่ากับ 1,786,272 บาท/คน โดยเฉลี่ยต้นทุนเศรษฐศาสตร์ในแต่ละศูนย์ เท่ากับ 446,586 บาท/คน ซึ่งต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ เท่ากับ 1,256,380 บาท/คน ซึ่งเฉลี่ยมีมูลค่าเท่ากับ 314,207 บาท/คน คิดเป็นร้อยละ 70.4

จากการสำรวจแยกตามศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้ง 4 แห่ง พบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านมุทิตา มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ต่อหน่วย มากที่สุด เท่ากับ 679,500 บาท/คน โดยที่ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 79.7

3. สภาพปัญหาการดำเนินงานและแนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ดังนี้

3.1 สภาพปัญหามีการเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ อาทิเช่น พฤติกรรมเด็กและเยาวชน ปัญหาที่เกิดจากครอบครัวและปัญหาจากสภาพแวดล้อมและการยอมรับของสังคม ซึ่งปัญหาทางครอบครัวและสังคมเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีการกระทำความผิดจนถูกส่งตัวเข้ารับการอบรมและเมื่อออกไปสู่สังคมปกติ เด็กและเยาวชนเหล่านั้นไม่สามารถละทิ้งพฤติกรรมเดิมๆเกิดพฤติกรรมที่เรียกว่า “การกระทำความผิดซ้ำ”

3.2 แนวทางการแก้ปัญหาในเบื้องต้นควรมีการปลูกฝังพฤติกรรมที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ส่งเสริมความรักความเอาใจในครอบครัวและสังคมควรเปิดใจยอมรับให้เด็กได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดี เช่น ให้โอกาสในการเข้าทำงาน เป็นต้น หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนควรมีการสร้างเครือข่ายให้การร่วมมือในการแก้ปัญหาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานให้ตรงกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน เช่น ด้านบุคลากรและงบประมาณ

อภิปรายผล

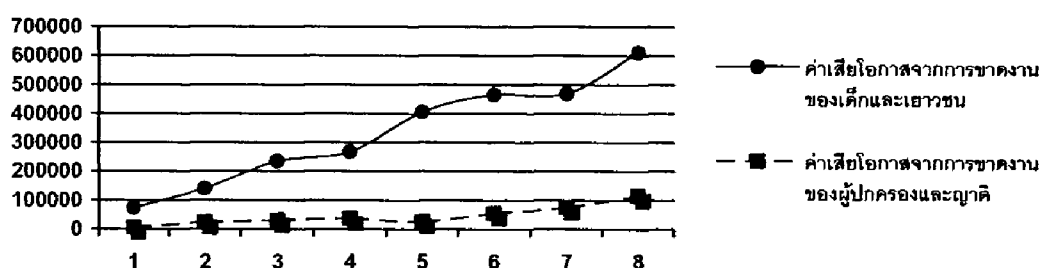
ในสภาพสังคมปัจจุบันที่ทุกคนต่างกระตือรือร้นเพื่อการอยู่รอดในสังคม ยิ่งสังคมในเมืองใหญ่ๆ เช่นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ฯลฯ แม้แต่ในครอบครัวเองซึ่งเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดในสังคมก็ไม่อาจหนีพ้นจากภาวะการณดินรนเพื่อความอยู่รอดของปากท้อง ทำให้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ของครอบครัวถูกละเลยในการเอาใจใส่ดูแลอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาและผู้ปกครองซึ่งส่งผลถึงพฤติกรรมการแสดงออกในทางที่ผิด

สังคมภายนอกอาจจะมองเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดด้วยทัศนคติที่ไม่ดี จะมองว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นปัญหาของสังคมทำความเดือดร้อนให้สังคมและประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต เช่น การสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า การสูญเสียเอกลักษณ์ วัฒนธรรมที่ดีงามของชาติ ปัญหาอาชญากรรมสังคมเสื่อมโทรมและโรคเอดส์ แต่หากสังคมมองปัญหาและเข้าใจต้นเหตุของปัญหาว่าที่จริงแล้วหากเป็นเกิดจากหลายสาเหตุประกอบกัน อาทิ ปัญหาสภาพแวดล้อมของครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติทิพย์ จันทรวีศรุต (2538) พบว่า เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีสภาพแตกแยก บิดามารดามีการหย่าร้างสูง ซึ่งสะท้อนถึงครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น เนื่องมาจากการไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาอย่างพร้อมเพรียงกัน ซึ่งเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้มีโอกาสเสี่ยงในการกระทำความผิดสูง จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 87.3 และอายุเฉลี่ยในปัจจุบัน เท่ากับ 18.45 ปี อายุขณะที่กระทำความผิดน้อยที่สุดเท่ากับ 10 ปี มากที่สุด 20 ปี และมีอายุขณะกระทำผิดโดยเฉลี่ย

เท่ากับ 16.4 ปี ซึ่งคิดเป็นส่วนใหญ่มิฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 39.9 โดยมีสาเหตุหลักมาจากความสนุก คึกคะนอง คิดเป็นร้อยละ 26.5 ทั้งนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงทำให้สาเหตุหลักของการกระทำความผิดมาจากความสนุกและคึกคะนองตามช่วงวัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อิตเซน และ ซิน (Eitzen and Zinn.2006) เรื่อง สถิติการเกิดอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านสรีระและการการอบรมสั่งสอนในครอบครัว เพศหญิงมักถูกสั่งสอนให้อยู่ในกรอบ ในขณะที่เพศชายมักได้รับอิสระมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีอายุส่วนใหญ่ 16 ปี โดยมีสาเหตุมาจากช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่เรียกว่า "วัยพายุบูแคม" และได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อนเป็นหลัก

ผลการศึกษาด้านทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนตลอดระยะเวลาการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนที่มีระยะเวลาตั้งแต่ 1-8 ซึ่งสัดส่วนต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากต้นทุนภาครัฐคิดเป็นร้อยละ 65.3 โดยที่ต้นทุนทางตรงที่สูงกว่าต้นทุนทางอ้อม คือ 33.5 และ 32.2 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วอเทอร์ แอนเนต โจนส์และคณะ (Watters Annette Jones; et al)(2007:Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Costs of Child Abuse vs. Child Abuse Prevention: Alabama's Experience มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนที่สามารถแจกแจงเป็นตัวเงินของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดรวมถึงเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อจากการก่ออาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทางตรงของรัฐมีมูลค่าทั้งหมด 392,131,895 เหรียญสหรัฐ ต้นทุนทางอ้อมของรัฐ มีมูลค่าทั้งหมด 128,771,935 เหรียญสหรัฐ ทำให้รัฐบาลต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในจำนวนที่สูงซึ่งผลกระทบต่อการนำเงินภาษีของประชาชนในประเทศมาใช้จ่ายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

เมื่อพิจารณาตามรายละเอียดของต้นทุน พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่เกิดจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนที่ต้องสูญเสียเวลาการทำงานไป เนื่องจากถูกส่งเข้ารับการฝึกและอบรม คิดเป็นร้อยละ 19.4 หากพิจารณาแยกเป็นจำนวนปี พบว่า ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนเด็กและเยาวชนที่มีจำนวนปีที่ฝึกอบรมนานเท่าใดจะมีต้นทุนที่เกิดจากค่าเสียโอกาสที่ขาดงานมากขึ้นตามลำดับ เช่นเดียวกับค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของผู้ปกครองและญาติที่ต้องเดินทางเข้าเยี่ยมเด็กและเยาวชนในระหว่างที่ถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา ตันติวิไล (2550) ที่ทำการวิจัยเรื่องการประมาณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการติดเชื้อเอชไอวี ของผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา พบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ป่วยเอดส์แต่ละราย มีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เฉลี่ย 3,716,231 บาทต่อคน ต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนทางอ้อม (ค่าเสียโอกาส) ของรายได้อนาคตจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ดังภาพประกอบดังนี้

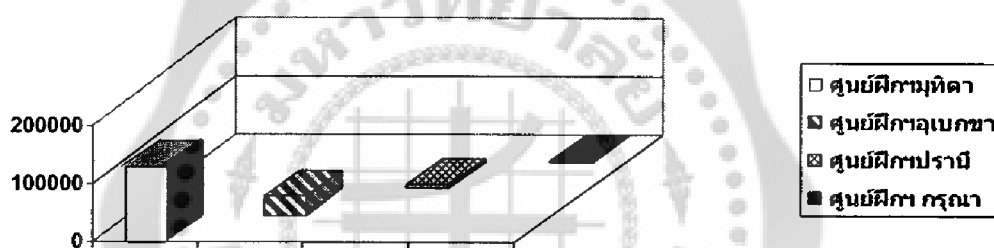
ภาพประกอบ 8 มูลค่าของค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กเยาวชน ผู้ปกครองและญาติ
จำแนกตามปีที่มีการฝึกและอบรม

ต้นทุนส่วนบุคคล ได้แก่ ต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ อุเบกขามีต้นทุนส่วนบุคคลโดยรวมที่ต่ำกว่าศูนย์ฝึกฯ อื่นๆ เนื่องมาจากการกำหนดความถี่ในการเข้าเยี่ยมที่น้อยกว่าศูนย์ฝึกฯ อื่นๆ คือ 2 ครั้ง/เดือน ในขณะที่ศูนย์ฝึกฯ อื่นๆ มีเปิดให้เยี่ยม 4-8 ครั้งต่อเดือน ส่งผลให้ต้นทุนส่วนบุคคลเพิ่มตามจำนวนครั้งการเข้าเยี่ยม ซึ่งจะมีเพียงค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ อุเบกขาเท่านั้นที่มากกว่าเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ อื่นๆ ซึ่งศูนย์ฝึกฯ อุเบกขามีหน้าที่รับเด็กและเยาวชนที่มีความผิดร้ายแรงและมีระยะเวลาการเข้าฝึกอบรมที่มีระยะเวลานาน คือ 8 ปี ทำให้ค่าเสียโอกาสจากการขาดงานของเด็กและเยาวชนมีมูลค่าที่สูงขึ้นตามระยะเวลาไปด้วย

เมื่อพิจารณารายละเอียดของต้นทุนในเฉพาะปีงบประมาณ 2551 พบว่า ค่าดำเนินการของภาครัฐ พบว่า จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงซึ่งพบความแตกต่างทางด้านต้นทุนภาครัฐซึ่งศูนย์ฝึกฯ ปรานีที่มีการฝึกอบรมเฉพาะเพศหญิงมีต้นทุนค่าดำเนินงานซึ่งประกอบไปด้วย ค่าวัสดุของใช้สิ้นเปลือง ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ คิดเป็นจำนวน เท่ากับ 61,590 บาท/คน/ปี ซึ่งมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับศูนย์ฝึกฯ อื่นๆ ที่ควบคุมตัวเด็กและเยาวชนเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ The Beyond Bars Alliance (BBA) (2003: Online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Are prisons cost-effective? เพื่อศึกษาต้นทุนของเรือนจำใน New South Wales ทำการศึกษาข้อมูลสถิติภูมิโดยการสำรวจต้นทุนที่เป็นตัวเงิน ผลการศึกษาพบว่า พบว่า ต้นทุนของที่เป็นตัวเงินของนักโทษหญิงมีมูลค่า 223.03 เหรียญสหรัฐฯ ต้นทุนของที่เป็นตัวเงินของนักโทษชาย มีมูลค่า 170.82 เหรียญสหรัฐฯ เพราะในกรณีศูนย์ฝึกฯ ปรานี มีต้นทุนในการดูแลเด็กและเยาวชนที่ตั้งครรภ์และมีบุตรระหว่างที่ได้รับการฝึกและอบรมทำให้รัฐต้องเสียงบประมาณในการดูแลเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ของใช้ในชีวิตประจำวัน บุคลากรที่ต้องดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด

ค่าที่ดิน โดยประเมินจากราคาเช่าที่ดินจากพื้นที่ของศูนย์ฝึกและอบรมทั้ง 4 แห่ง จากการศึกษาพบว่า ศูนย์ฝึกและอบรมที่มีพื้นที่อยู่ในเขตเมือง เช่น ศูนย์ฝึกฯ มุทิตามีมีต้นทุนค่าที่ดินสูงที่สุด

เท่ากับ 130,612 บาท/คน/ปี เนื่องจากมีพื้นที่ทั้งหมด 16 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย 98 คน รองลงมาคือ ศูนย์ฝึกฯ อุบลฯ มีมูลค่า 39,779 บาท/คน/ปี มีพื้นที่ทั้งหมด 9 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร เช่นกัน มีเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย 181 คน ในขณะที่ศูนย์ฝึกและอบรมที่อยู่ในเขตชานเมืองหรือชนบท คือ ศูนย์ฝึกฯ ปราจีน มีมูลค่า 7,009 บาท/คน/ปี ซึ่งมีพื้นที่ 15 ไร่ อยู่ในตำบลคลองโยง อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย 107 คน และศูนย์ฝึกฯ กรุณา มีมูลค่าเท่ากับ 2,239 บาท/คน/ปี มีพื้นที่ทั้งหมด 50 ไร่ ซึ่งศูนย์ฝึกฯ ปราจีนและกรุณาเป็นพื้นที่ชนบทโดยรอบเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรมีเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย 670 คน ซึ่งเห็นว่าทำเลที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรม มีผลต่อดัชนีทุนเช่นกัน ยังมีพื้นที่มากตั้งอยู่บนทำเลธุรกิจแต่จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกและอบรมมีจำนวนน้อยส่งผลทำให้ต้นทุนที่สูงขึ้น ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 9 มูลค่าของที่ดินในช่วงปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามศูนย์ฝึก

ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้พิจารณาถึงต้นทุนที่แอบแฝงอื่นๆ ได้แก่ ต้นทุนทางด้านสุขภาพกายและด้านจิตใจที่ย่ำแย่ของเด็ก เยาวชน รวมไปถึงครอบครัว ซึ่งเป็นต้นทุนที่ยากต่อการตีค่าเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนดังที่อภิปรายไว้ข้างต้น จึงขอเสนอแนะผลการศึกษาไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะนโยบายภาครัฐ

1.1 ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดสรรต้นทุนที่ภาครัฐสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์ฝึกและอบรมต่างๆ

1.2 ควรมีการสนับสนุนนโยบายและงบประมาณในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนก่อนที่เด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน เน้นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ลดพฤติกรรมหรือสิ่งดึงดูด

ในสังคมที่จะทำให้เด็กเริ่มกระทำความผิด เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อลดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ ภาครัฐควรเน้นการปลูกฝังทางด้านจริยธรรมที่ดีในการบริโภคสื่อ เพราะที่ผ่านมาเมื่อเกิดปัญหาขึ้นรัฐมักจะแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ โดยการนำงบประมาณจำนวนมากมาปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรม ซึ่งก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งยังส่งผลให้จำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเพิ่มขึ้นในทุกๆปี

2. ข้อเสนอแนะของศูนย์ฝึกและอบรม

2.1 ทางด้านบุคคลของศูนย์ฝึกและอบรม ควรจัดให้มีบุคคลที่ปฏิบัติงานโดยตรงต่อเด็ก เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลและครูที่สอนในวิชาชีพต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสายงานดังกล่าวมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเด็กที่รับผิดชอบมีจำนวนมาก ทำให้เกิดการดูแลไม่ทั่วถึง และกำหนดหน้าที่และความสามารถพิเศษในตัวบุคคลอย่างชัดเจนและเหมาะสมกับศูนย์ฝึกนั้นๆ เพราะศูนย์ฝึกฯในแต่ละแห่งมีการควบคุมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป

2.2 ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อสร้างประสบการณ์และความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชน

3. ข้อเสนอแนะต่อครอบครัว

ควรสร้างความเข้าใจและยอมรับในสิ่งที่กระทำผิดพลาดไปแล้ว และให้ความรักความเอาใจต่อเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนห่างจากอบายมุขและการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณภาครัฐที่จัดให้แก่ศูนย์ฝึกและอบรมต่างๆ

2. ควรมีศึกษาประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า (Cost-Benefit) ของกระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนภายหลังจากฝึกและอบรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ กิตติธระพันธุ์ (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและศูนย์ฝึกและอบรมฯบ้านกรุณา 2 จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.: ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2551). รายงานสถิติคดีประจำปี2550. (ออนไลน์). วันที่สืบค้น 6 ธันวาคม พ.ศ. 2551 แหล่งที่มา <http://www.djop.moj.go.th>.
- (2551ก). เอกสารรายงานงบประมาณประจำปี2548-2552. นนทบุรี: กลุ่มงานคลัง กรมฯ ถ่ายเอกสาร.
- (2551ข). เอกสารรายงานค่าใช้จ่ายประจำปี2548-2552. นนทบุรี: กลุ่มงานคลัง กรมฯ. ถ่ายเอกสาร
- (2551ค). เอกสารการประชุมสัมพันธ์ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. นนทบุรี: กรมฯ. ถ่ายเอกสาร
- (2547ง). บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการดำเนินงานสถานแรกรับและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๔๗. (ออนไลน์). วันที่สืบค้น 12 มิถุนายน พ.ศ. 2552 แหล่งที่มา <http://www.djop.moj.go.th>.
- คุณาลักษณ์ คันธารราชฎ์. (2539). การประเมินต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของโรคมะเร็งปอดที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.: กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร ดันดินาชัย. (2549). การศึกษาต้นทุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังคดียาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยสิทธิ์ ทรัพย์สวนแดง. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวแตกแยกกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรมเด็กบ้านกรุณาและบ้านปรางค์ กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ธัน อนุมานราชธน. (2544). การวิจัยเชิงปริมาณทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: โรงพิมพ์เชียงใหม่พิมพ์สวย.

- ทับทิม วงศ์ประยูรและคณะ. (2541). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสยามการพิมพ์.
- ปัญญา ตันติวิไล. (2550). *การประมาณต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการติดเชื้อเอชไอวีของผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพียงใจ นวนไหม. (2552, 17 มกราคม). สัมภาษณ์โดย จิราภรณ์ พวงเขียว ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2545). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วัฒนา ศิวะเกื้อและคณะ. (2546). *การบัญชีเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สามารถ สิทธิสาร. (2538). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงราย ลำปาง. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธาทิพย์ จันทรวิศุต. (2538). *สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน: ศึกษากรณีเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อภิชาติ ชวงสุวนิช. (ม.ป.ป.). *เศรษฐศาสตร์อาชญากรรม เอกสารการวิชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ส่วนวิชาสังคมศาสตร์*. ถ่ายเอกสาร.
- อเนก เรียรถาวรและคณะ. (ม.ป.ป.). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุษา คงสาย. (2538). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เอกสารประกอบรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์. (ม.ป.ป.). (ออนไลน์). วันที่สืบค้น 5 มีนาคม พ.ศ. 2552 แหล่งที่มา <http://www.sampran.go.th/pcaweb/t/t17/elearn/chapter%204.html>.
- หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ. (2550). (ออนไลน์). วันที่สืบค้น 1 มกราคม พ.ศ. 2553 แหล่งที่มา http://www.siamturakij.com/home/news/display_news.php?news_id=10121.

- Donohue and Siegelman. (1998). *Allocating Resources Among Prisons And SocPrograms In The Battle Against Crime*. Retrieved January 27, 2009, from <http://www.journals.uchicago.edu/doi/abs/10.1086/468012>.
- Douglas C. McDonald. (1989). *THE COST OF CORRECTIONS: IN SEARCH OF THE BOTTOM LINE*. Retrieved January 27,2009, from <http://www.nicic.org/pubs/pre/007217.pdf>.
- Mask kleiman. (1999). *Economic cost measurements, damage minimization and drug abuse control policy* L.A.: New York Basic Book.
- Institute of Psychiatry, King's College London. (2007). *The cost of young offenders*. Retrieved December 25,2008, from www.iop.kcl.ac.uk/departments/?locator=355&context=823-22k.
- Performance Evaluation and Expenditure Review (PEER). (2009). *Mississippi Department of Corrections' FY 2008 Cost Per Inmate Day*. Retrieved January 04, 2009, from <http://www.peer.state.ms.us/reports/rpt517.pdf>.
- Smith Jane. (n.d.). *What Does Opportunity Cost Mean?* Retrieved January 29,2009, from http://www.ehow.com/about_4672971_what-does-opportunity-cost-mean.html.
- The Beyond Bars Alliance (BBA). (2003). *Are prisons cost-effective?*. Retrieved January 04, 2009, From <http://www.bsa.ca.gov/pdfs/reports/97125.pdf>.
- Torre Andrew. (2007). *Measuring Offender Discount Rates: An Overview of the Issues and a Suggested Methodology*. Retrieved January 27, 2009, from <http://dspace.flinders.edu.au/dspace/bitstream/2328/1851/4/Torre%20jaa.pdf>.
- Watters Annette Jones; et al. (2007). *The Costs of Child Abuse vs. Child Abuse Prevention: Alabama's Experience*. Retrieved January 5,2009, from http://ctf.state.al.us/pdfs/Costs_Child_Abuse_vs_Child_Abuse_Prev.pdf.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. รศ.ดร.อ้อทิพย์ ราชบุรีนิม ประธานควบคุมปริญญาโท
อาจารย์ประจำสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และ
นโยบายสาธารณะ
2. รศ.ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ประจำสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และ
นโยบายสาธารณะ
3. นางสาวอรพรรณ เล่าห์ตพงษ์บุรี นักจิตวิทยา 8ว, สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรม
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม
4. นางสาวเพ็ญใจ นวนไหม หัวหน้าส่วนบริหารงานทั่วไป สถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ.....

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถามสำหรับเด็กและเยาวชน
เรื่องต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
ของ
เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

คำชี้แจง

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไปทั่วไป ปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 2) ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 3) วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อตรงกับความจริง โดยข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

โปรดระบุข้อมูลและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ปัจจุบันอายุ.....ปี
3. ขณะที่ท่านกระทำความผิดท่านมีอายุ.....ปี
4. จำนวนพี่น้อง.....คน และท่านเป็นคนที่.....
5. บุคคลในบ้านท่าน รวมถึงตัวท่านด้วย จำนวน.....คน
6. ภูมิลำเนา อำเภอ.....จังหวัด.....
7. สัญชาติ.....ศาสนา.....
8. บุคคลที่เป็นผู้ปกครองของท่านคือ (โปรดระบุความเกี่ยวข้อง).....
9. สถานภาพสมรส
 - ☐ 1. โสด
 - ☐ 2. สมรส
 - ☐ 3. หย่าร้าง/แยกกันอยู่

10. สถานภาพของบิดามารดา

- ☐ 1. อยู่ด้วยกัน
- ☐ 2. บิดาถึงแก่กรรม(ข้ามไปตอบข้อ11)
- ☐ 3. มารดาถึงแก่กรรม(ไม่ต้องตอบข้อ12)
- ☐ 4. แยกกันอยู่
- ☐ 5. หย่าร้าง

11. อาชีพของบิดา

☐ 1. รับจ้าง/รายวัน/รายเดือน	☐ 2. ค้าขาย
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 4. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ
☐ 5. ข้าราชการ /พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	
☐ 6.ว่างงาน	☐ อื่นๆระบุ.....

12. อาชีพของมารดา

☐ 1. รับจ้าง/รายวัน/รายเดือน	☐ 2. ค้าขาย
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 4. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ
☐ 5. ข้าราชการ /พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	
☐ 6.ว่างงาน	☐ อื่นๆระบุ.....

13. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ 5. อนุปริญญา/ปวส.	☐ 6. อื่นๆระบุ.....

14. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ 5. อนุปริญญา/ปวส.	☐ 6. อื่นๆระบุ.....

15. ในอดีตท่านเคยมีประวัติการกระทำความผิดหรือมีคดีความมาก่อนหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบ ข้อ 19)
- ☐ 2. เคย ระบุ.....ครั้ง
- คดี.....

16. ในอดีตท่านเคยก่อนที่จะท่านจะถูกส่งตัวเข้ามารับการฝึกและอบรมที่นี่ ท่านเคยถูกส่งตัวเข้ารับการฝึกและอบรมหรือไม่และที่ไหนที่ท่านเคยเข้ารับการฝึกและอบรม

- ☐ 1. ไม่เคย
- ☐ 2. เคย เมื่อ.....ในคดี.....

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน.....

17. ในปัจจุบันมีระยะเวลาการฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯแห่งนี้

ตั้งแต่.....ถึง.....

รวมระยะเวลา.....ปี.....เดือน

18. ท่านเคยได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวหรือไม่

- ☐ 1. ไม่เคย
- ☐ 2. เคย เมื่อวันที่.....เดือน.....ปีพ.ศ.

19. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่านก่อนเข้ารับการฝึกและอบรม

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ 5. อนุปริญญา/ปวส.	☐ 6. อื่นๆระบุ.....

20. การศึกษาของท่านในช่วงระยะเวลาก่อนเข้ารับการฝึกและอบรม

- ☐ 1. อยู่ระหว่างการศึกษา
- ☐ 2. กำลังหาสถานศึกษาต่อ
- ☐ 3. จบการศึกษาและกำลังประกอบอาชีพอยู่
- ☐ 4. จบการศึกษาและไม่ได้ประกอบอาชีพ

21. อาชีพของท่านก่อนเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

☐ 1. นักเรียน(ข้ามไปตอบข้อ28)	☐ 2. รับจ้าง
☐ 3. ทำงานร่วมกับครอบครัว	☐ 4. ไม่ได้ประกอบอาชีพ
☐ 5. อื่นๆระบุ.....	

22 จังหวัดที่ท่านทำงานของท่านขณะก่อนเข้ารับการฝึกและอบรม

- ☐ 1. กรุงเทพมหานคร
- ☐ 2. ปริมาณพล ระบุจังหวัด.....
- ☐ 3. อื่นๆระบุจังหวัด.....

23. สถานที่พักอาศัยอยู่ประจำก่อนที่ท่านจะเข้ารับการฝึกและอบรมที่นี่

- ☐ 1. กรุงเทพมหานคร
- ☐ 2. ปริณทล ระบุจังหวัด.....
- ☐ 3. อื่นๆระบุจังหวัด.....

24. ในกรณีที่ท่านประกอบอาชีพท่านมีรายได้.....บาท/วัน(เดือน)

(หากไม่ได้ประกอบอาชีพให้ข้ามไปตอบข้อ26)

25. จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์.....วัน

26. ก่อนเข้ารับการฝึกและอบรมท่านอาศัยอยู่กับใคร

☐ 1. บิดา มารดา	☐ 2. บิดา
☐ 3. มารดา	☐ 4. พี่/น้อง
☐ 5. ญาติ (โปรดระบุความเกี่ยวข้อง.....)	
☐ 6. บิดาและมารดาเลี้ยง	☐ 7. มารดาและบิดาเลี้ยง
☐ 8. นายจ้าง	☐ 9. อยู่ตามลำพัง
☐ 10. อื่นๆระบุ.....	

27. ลักษณะที่อยู่อาศัยก่อนที่ท่านจะเข้ารับการฝึกและอบรม

☐ 1. บ้านของตนเอง บิดา มารดา	☐ 2. บ้านเช่า
☐ 3. หอพัก ห้องเช่า	☐ 4. อื่นๆ ระบุ.....

28. สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของท่านก่อนที่ท่านจะเข้ารับการฝึกและอบรม

☐ 1. แหล่งชุมชนแออัด	☐ 2. เขตเมืองหรือตลาด
☐ 3. เขตชนบท	☐ 4. ใกล้โรงงานอุตสาหกรรม

29. สาเหตุการกระทำผิด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ต้องการมีทรัพย์สิน/สิ่งของไว้ใช้เอง	☐ 2. ต้องการใช้เงิน
☐ 3. มีเมตตาสุรา ติดยาเสพติด	☐ 4. ไม่รู้ว่าสิ่งที่ทำเป็นความผิด
☐ 5. ต้องการเลียนแบบจะได้เด่นดัง	☐ 6. สนุก คึกคะนอง
☐ 7. ผู้ชักจูง/บังคับ	☐ 8. จำเป็นต้องทำ
☐ 9. เพื่อนชวนให้ทำ	☐ 10. พ่อแม่ สอนหรือบอกให้ทำ
☐ 11. มีเรื่องโกรธแค้นกับผู้เสียหาย	☐ 12. ถูกกล่าว กลั่นแกล้ง

30. ฐานความผิด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	☐ 2. ความผิดเกี่ยวกับชีวิต/ ร่างกาย
☐ 3. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	☐ 4. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
☐ 5. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข	☐ 6. ความผิดเกี่ยวกับอาวุธ/ระเบิด
☐ 7. ความผิดอื่นๆ	

31. ในขณะที่ท่านมีจำนวนคดีกี่คดี

☐ 1 คดี	☐ 2 คดี
☐ 3 คดี	☐ 4 คดี
☐ อื่นๆ ระบุ.....คดี	

32. ในขณะที่ท่านเข้ารับการฝึกและอบรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองได้เดินทางมาเยี่ยมบ้างหรือไม่

☐ 1. ไม่เคยมาเยี่ยมเลย
☐ 2. เคยเป็นบางครั้ง ระบุ.....ครั้ง/เดือน/ปี
☐ 3. มาเยี่ยมเป็นประจำ ระบุ.....ครั้ง/เดือน/ปี

33. ขณะนี้เข้ารับการฝึกและอบรมในหน่วย/วิชา.....

34. เมื่อท่านได้รับการปล่อยตัว ท่านต้องการทำอะไร

☐ 1. ทำงาน
☐ 2. ศึกษาต่อในระดับใด ต่อไปนี้
☐ 2.1 สายสามัญ ☐ 2.2 สายอาชีวะ ☐ 2.3 อุดมศึกษา
☐ 3. ทำงานและศึกษาต่อ
☐ 4. ไม่ทำอะไรเลย/ไม่รู้ว่าจะทำอะไร

35. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ.....

เลขที่แบบสอบถาม.....

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง
เรื่องต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
ของ
เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

คำชี้แจง

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไป ทัวไป ปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 2) ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 3) วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อตรงกับความจริง โดยข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

โปรดระบุข้อมูลและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ ปี

3. โปรดระบุความเกี่ยวข้องของท่านที่มีต่อเด็กและเยาวชน

☐ 1. บิดา	☐ 2. มารดา
☐ 3. พี่/น้อง	
☐ 4.ญาติ (โปรดระบุความเกี่ยวข้อง.....)	
☐ 5. บิดาเลี้ยง	☐ 6. มารดาเลี้ยง
☐ 7. นายจ้าง	☐ 8. อื่นๆระบุ.....

4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครอง

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ 5. อนุปริญญา/ปวส.	☐ 6. อื่นๆระบุ.....

5. อาชีพของผู้ปกครอง

☐ 1. รับจ้างรายวัน/รายเดือน	☐ 2. ค้าขาย
☐ 3. พนักงานบริษัทเอกชน	☐ 4. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ
☐ 5. ข้าราชการ /พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	
☐ 6. ว่างาน	☐ อื่นๆระบุ.....

6. ในกรณีที่ท่านไม่ได้ประกอบอาชีพ ท่านอาศัยอยู่ในจังหวัดใด(หากท่านไม่ได้ประกอบอาชีพ ชำมไป
ตอบข้อ10)

- ☐ 1. กรุงเทพมหานคร
- ☐ 2. ปริณทล ระบุจังหวัด.....
- ☐ 3. อื่นๆระบุจังหวัด.....

7. สถานที่ทำงานของผู้ปกครองผู้ปกครองอยู่ในจังหวัดใด

- ☐ 1. กรุงเทพมหานคร
- ☐ 2. ปริณทล ระบุจังหวัด.....
- ☐ 3. อื่นๆระบุจังหวัด.....

8. รายได้ของท่าน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น.....บาท/วัน(เดือน)

9. จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ของท่าน จำนวน.....วัน

10. เวลาในการเข้ารับการฝึกและอบรมของเด็กและเยาวชนในการปกครองของท่าน

ตั้งแต่.....ถึง.....

รวมระยะเวลา.....ปี.....เดือน

11. ท่านได้เดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในปกครองของท่านบ้างหรือไม่

- ☐ 1. เคยเป็นบางครั้ง ระบุ.....ครั้ง/เดือน(ปี)
- ☐ 2. มาเยี่ยมเป็นประจำ ระบุ.....ครั้ง/เดือน(ปี)

12. ค่าใช้จ่ายในการซื้อของเยี่ยมเด็กและเยาวชน จำนวน.....บาท/ครั้ง

13. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในปกครองท่าน

เป็นจำนวนทั้งสิ้น.....บาท/ครั้ง/คน

14. พาหนะในการเดินทางมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนในปกครองของท่าน

- ☐ 1. รถยนต์ส่วนตัว
- ☐ 2. รถจักรยานยนต์

- ☐ 3.รถโดยสารประจำทาง
- ☐ 4. รถแท็กซี่
- ☐ 5. รถจักรยานยนต์รับจ้าง
- ☐ 6. รถเช่า
- ☐ 7. อื่นๆ ระบุ.....

15. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ระบุ.....

เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น.....บาท/ครั้ง

16.ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

เรื่อง ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ของ

เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

คำชี้แจง

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพทั่วไป ทัวไป ปัญหาการดำเนินงาน แนวทางแก้ไขของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 2) ศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 3) วิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม

1. ท่านรับราชการอยู่ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน.....
2. ท่านรับราชการมาแล้วเป็นเวลา..... ปี
3. ท่านประสบปัญหาเรื่องใดบ้างจากการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
4. ท่านคิดว่าปัญหาที่เกิดจากการที่เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิด ควรใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา
ซึ่งจะทำให้ปัญหาดังกล่าวลดน้อยลงอย่างเหมาะสมที่สุด
.....
.....
.....
.....

5. แนวทางที่จะแก้ไขให้เด็กและเยาวชนไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ.แล้วกลับมารับโทษในศูนย์ฝึกอบรมอีก และท่านมีวิธีการดูแลเด็กที่มีฐานกระทำความผิดซ้ำอย่างไรและมีความแตกต่างจากเด็กและและ เยาวชนที่ไม่มีการกระทำความผิดซ้ำหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าแนวทางในการดำเนินงานของศูนย์ฝึกและอบรมมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7.ข้อเสนอแนะในการฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

7.1 ต่อเด็กและเยาวชน

.....

.....

.....

.....

.....

7.2 ต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

.....

.....

.....

.....

.....

7.3 ต่อผู้ปกครอง

.....

.....

.....

.....

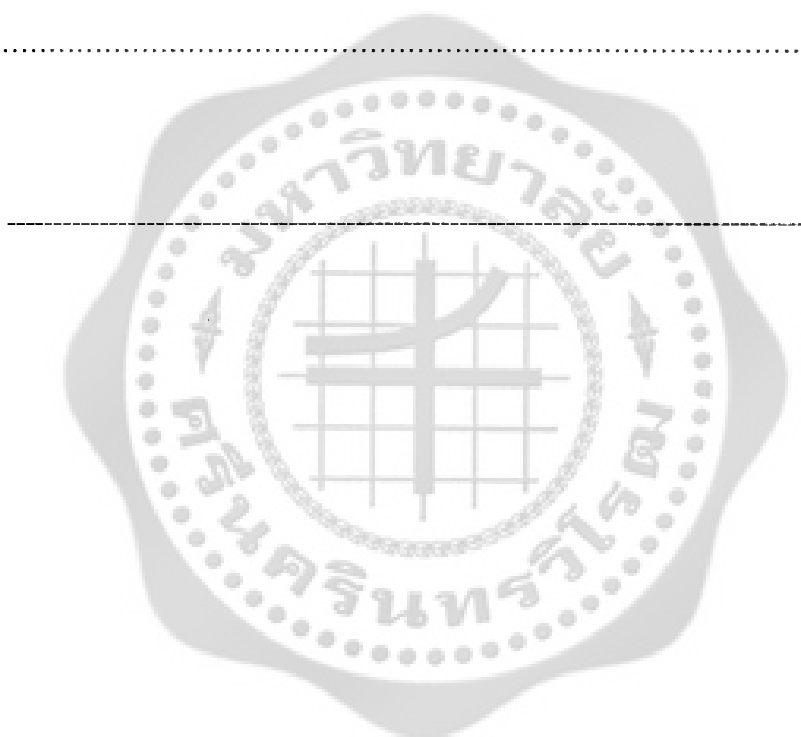
7.4 อื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ตาราง 26 สรุปต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่กระทำ
ความผิด ในช่วงปีงบประมาณ 2551 จำแนกตามรายบุคคล หน่วย: บาท

คน ที่	จำนวนปี	ต้นทุนส่วนบุคคล			ต้นทุนภาครัฐ			รวมต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์
		DC	IDC	รวม	DC	IDC	รวม	
1	1	67,200	127,997	195,197	57,027	55,969	112,996	308,193
2	1	19,133	117,303	136,436	57,028	55,970	112,998	249,434
3	1	19,200	84,185	103,385	57,027	55,969	112,996	216,381
4	2	24,454	217,983	242,437	57,029	55,971	113,000	355,437
5	2	68,470	139,606	208,076	57,030	55,972	113,002	321,078
6	2	29,344	96,323	125,667	57,031	55,973	113,004	238,671
7	2	4,891	81,920	86,810	57,033	55,975	113,008	199,818
8	2	12,000	80,557	92,557	57,035	55,977	113,012	205,569
9	2	24,000	179,935	203,935	57,035	55,977	113,012	316,947
10	2	16,711	136,323	153,034	57,036	55,978	113,014	266,048
11	2	25,200	104,560	129,760	57,036	55,978	113,014	242,774
12	2	14,400	83,596	97,996	57,038	55,980	113,018	211,014
13	2	46,800	112,215	159,015	57,038	55,980	113,018	272,033
14	2	16,800	86,187	102,987	57,039	55,981	113,020	216,007
15	2	9,600	84,208	93,808	57,040	55,982	113,022	206,830
16	2	33,600	127,608	161,208	57,042	55,984	113,026	274,234
17	2	12,000	95,020	107,020	57,043	55,985	113,028	220,048
18	2	6,000	79,121	85,121	57,043	55,985	113,028	198,149
19	2	31,066	95,138	126,204	57,044	55,986	113,030	239,234
20	2	36,000	102,440	138,440	57,045	55,987	113,032	251,472
21	2	42,000	112,945	154,945	57,046	55,988	113,034	267,979
22	2	12,000	79,827	91,827	57,047	55,989	113,036	204,863
23	2	28,800	115,693	144,493	57,048	55,990	113,038	257,531
24	2	58,800	146,723	205,523	57,050	55,992	113,042	318,565
25	2	48,000	114,052	162,052	57,050	55,992	113,042	275,094
26	2	14,400	112,239	126,639	57,052	55,994	113,046	239,685
27	2	25,178	89,485	114,662	57,052	55,994	113,046	227,708
28	2	28,800	107,803	136,603	57,053	55,995	113,048	249,651
29	2	24,000	88,660	112,660	57,055	55,997	113,052	225,712
30	2	15,600	83,832	99,432	57,056	55,998	113,054	212,486
31	2	43,200	125,053	168,253	57,056	55,998	113,054	281,307
32	2	36,000	90,662	126,662	57,058	56,000	113,058	239,720
33	2	18,611	138,407	157,018	57,061	56,003	113,064	270,082
34	2	9,600	72,843	82,443	57,059	56,001	113,060	195,503
35	2	66,000	132,060	198,060	57,061	56,003	113,064	311,124
36	2	19,200	106,209	125,409	57,066	56,007	113,073	238,482
37	2	25,404	105,129	130,533	57,064	56,005	113,069	243,602
38	2	16,800	88,213	105,013	57,065	56,006	113,071	218,084
39	3	25,404	105,129	130,533	57,066	56,007	113,073	243,606
40	3	16,800	88,213	105,013	57,066	56,007	113,073	218,086
41	3	26,899	106,618	133,517	57,066	56,007	113,073	246,590
42	3	14,672	65,829	80,501	57,068	56,009	113,077	193,578
43	3	58,689	171,175	229,864	57,070	56,011	113,081	342,945

ตาราง 26 (ต่อ)

หน่วย: บาท

คน ที่	จำนวน ปี	ต้นทุนส่วนบุคคล			ต้นทุนภาครัฐ			รวมต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์
		DC	IDC	รวม	DC	IDC	รวม	
44	3	14,672	106,006	120,679	57,069	56,010	113,07	233,758
45	3	39,737	100,749	140,486	57,070	56,011	113,08	253,567
46	3	38,400	103,735	142,135	57,071	56,012	113,08	255,218
47	3	36,480	99,437	135,917	57,071	56,012	113,08	249,000
48	3	19,200	92,845	112,045	57,074	56,015	113,08	225,134
49	3	9,600	137,673	147,273	57,074	56,015	113,08	260,362
50	3	1,800	70,641	72,441	57,075	56,016	113,09	185,532
51	3	12,000	128,492	140,492	57,076	56,017	113,09	253,585
52	3	38,400	105,384	143,784	57,076	56,017	113,09	256,877
53	3	8,400	112,886	121,286	57,078	56,019	113,09	234,383
54	3	9,600	53,136	62,736	57,079	56,020	113,09	175,835
55	3	12,173	132,201	144,375	57,080	56,021	113,10	257,476
56	3	60,000	260,634	320,634	57,082	56,023	113,10	433,739
57	3	25,200	101,413	126,613	57,082	56,023	113,10	239,718
58	3	62,400	128,350	190,750	57,083	56,024	113,10	303,857
59	3	16,800	75,470	92,270	57,085	56,026	113,11	205,381
60	4	38,400	110,070	148,470	57,085	56,026	113,11	261,581
61	4	43,200	100,815	144,015	57,087	56,028	113,11	257,130
62	4	9,781	80,428	90,209	57,088	56,029	113,11	203,326
63	4	12,227	82,873	95,100	57,088	56,029	113,11	208,217
64	4	73,361	159,291	232,652	57,089	56,030	113,11	345,771
65	4	6,113	86,676	92,789	57,090	56,031	113,12	205,910
66	5	52,800	129,763	182,563	57,091	56,032	113,12	295,686
67	7	48,000	112,038	160,038	57,094	56,035	113,12	273,167
68	1	53,798	112,890	166,688	139,972	137,376	277,34	444,036
69	1	7,200	79,238	86,438	139,974	137,378	277,35	363,790
70	1	14,866	92,727	107,594	139,975	137,379	277,35	384,948
71	2	22,733	89,320	112,053	139,977	137,381	277,35	389,411
72	2	22,733	89,320	112,053	139,978	137,381	277,35	389,412
73	2	12,068	76,464	88,532	139,979	137,382	277,36	365,893
74	2	1,200	64,340	65,540	139,978	137,381	277,35	342,899
75	2	2,400	78,885	81,285	139,983	137,386	277,36	358,654
76	2	5,880	88,252	94,132	139,984	137,387	277,37	371,503
77	2	6,938	57,003	63,940	139,983	137,386	277,36	341,309
78	3	4,800	374,718	379,518	139,984	137,387	277,37	656,889
79	3	4,680	63,834	68,514	139,984	137,387	277,37	345,885
80	3	21,600	72,831	94,431	139,984	137,387	277,37	371,802
81	3	21,600	53,587	75,187	139,986	137,389	277,37	352,562
82	3	30,000	126,892	156,892	139,987	137,390	277,37	434,269
83	3	9,781	117,377	127,159	139,989	137,392	277,38	404,540
84	5	9,781	75,562	85,343	139,989	137,392	277,38	362,724
85	5	24,454	161,394	185,847	139,996	137,399	277,39	463,242
86	8	11,004	100,683	111,687	139,991	137,394	277,38	389,072
87	2	23,955	135,805	159,761	273,352	268,281	541,63	701,394

ตาราง 26 (ต่อ)

หน่วย: บาท

คนที่	จำนวน ปี	ต้นทุนส่วนบุคคล			ต้นทุนภาครัฐ			รวมต้นทุนทาง เศรษฐศาสตร์
		DC	IDC	รวม	DC	IDC	รวม	
88	2	12,915	79,356	92,272	273,353	268,282	541,635	633,907
89	2	7,591	71,489	79,080	273,353	268,282	541,635	620,715
90	3	37,089	153,872	190,961	273,355	268,284	541,639	732,600
91	3	19,200	75,375	94,575	273,355	268,284	541,639	636,214
92	3	11,911	79,827	91,738	273,357	268,286	541,643	633,381
93	3	52,755	137,537	190,292	273,358	268,287	541,645	731,937
94	3	55,200	125,759	180,959	273,362	268,291	541,653	722,612
95	3	21,031	81,241	102,272	273,360	268,289	541,649	643,921
96	6	49,800	146,442	196,242	273,360	268,289	541,649	737,891
97	1	78,000	147,759	225,759	163,896	160,856	324,752	550,511
98	2	48,000	168,158	216,158	163,897	160,857	324,754	540,912
99	2	24,000	82,418	106,418	163,899	160,859	324,758	431,176
100	2	18,000	70,146	88,146	163,900	160,860	324,760	412,906
101	2	16,800	141,140	157,940	163,902	160,862	324,764	482,704
102	2	24,000	88,071	112,071	163,901	160,861	324,762	436,833
103	2	48,000	132,826	180,826	163,901	160,861	324,762	505,588
104	2	55,200	122,226	177,426	163,907	160,867	324,774	502,200
105	3	24,000	61,769	85,769	163,904	160,864	324,768	410,537
106	3	13,413	80,133	93,547	163,905	160,865	324,770	418,317
107	3	33,600	99,083	132,683	163,906	160,866	324,772	457,455
108	3	18,340	76,149	94,489	163,908	160,868	324,776	419,265
109	4	27,600	91,958	119,558	163,909	160,869	324,778	444,336
110	6	27,600	98,294	125,894	163,909	160,869	324,778	450,672
รวม	-	2,804,087	11,865,400	14,669,488	11,510,873	11,297,353	22,808,226	37,477,714

หมายเหตุ: ลำดับที่ 1- 67 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯบ้านกรูณา

ลำดับที่ 68-86 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯบ้านอุเบกขา

ลำดับที่ 87-96 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯบ้านมูทิดา

ลำดับที่ 97-110 เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯบ้านปรานี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	จิราภรณ์ พวงเขียว
วันเดือนปีเกิด	30 มิถุนายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
ภูมิลำเนา	30/1 หมู่ 1 ตำบลคู้้งน้ำวน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	30/1 หมู่ 1 ตำบลคู้้งน้ำวน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2550	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2553	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ